

Giới thiệu Vampires Land

Bạn đọc hãy thử trải nghiệm tác phẩm Vampire's Land của tác giả Shi - một cây bút trẻ nhưng đầy tài năng và nhiệt huyết. Cốt truyện teen hot này tuy quen mà lạ.

Bạn đã bao giờ nghe nói đến Vampire - loài sinh vật bí ẩn chuyên hút máu các sinh vật khác chưa???? Bạn đã bao giờ thực sự hiểu hết về giống loài siêu việt này chưa???

Câu chuyện mà tôi kể cho bạn sau đây cũng là về chủng tộc dị giới loài này đây ..

Nói chung là về ma cà rồng...Đây là lần đầu mình viết truyện online, mong mọi người góp ý nha...

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Bạn đã bao giờ nghe nói đến Vampire- loài sinh vật bí ẩn chuyên hút máu các sinh vật khác chưa????? Bạn đã bao giờ thực sự hiểu hết về giống loài siêu việt này chưa???

Câu chuyện mà tôi kể cho bạn sau đây cũng là về chủng tộc dị loài này đây ..

***** 12:30 am, tại trường trung học phổ thông Sekai. Học sinh ừa nhau ra về sau một buổi học, hơn hai tháng nghỉ hè không gặp lại nhau nên không khí có phần nhộn nhịp hơn bình thường. Dù dòng người náo nhiệt là vậy nhưng có hai cô gái thật nổi bật dưới sân trường: bên phải là một cô nàng mang vẻ đẹp băng giá(chỉ ấy là nhân vật chính đó), y như mái tóc xanh đậm hơn màu nước biển của cô; người bên trái như là bản sao đối lập, nếu chàng trai nào lỡ bắt gặp phải nụ cười luôn rạng rỡ trên đôi môi ấy cũng có thể "yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên". - Ôi trời! sau chừng ấy thời gian cậu vẫn chẳng thay đổi gì cả Ninae à!!!! - người con gái có mái tóc vàng như màu hồ phách than. Cô gái tên Nanie vẫn lặng im không nói gì nhưng chỉ 2s sau.....- cộc!!!!- một âm thanh kì cục vang lên. Và ngay sau đó....- auuuuuuu!!!!!!!!!!!!!! Đầu của tui!!!!!!!!!! - cô bạn(tên là Nori kêu lên đau đớn - mình nói gì sai à?????- cái miệng hại cái thân thôi! Haha- Ninae không thể nhịn cười trước điệu bộ đau đớn một cách đáng yêu của cô bạn. Ninae bây giờ trông thật khác với vẻ lạnh lùng khi nãy. Mặc dù đau như vậy, Nori cũng không nổi bực tức vì Nanie vốn rất ít khi cười.- à đúng rồi! Hôm qua xem tập cuối của Vampire Knight chưa????- vừa hỏi, Nori vừa cúi xuống nhặt chiếc cặp mà vừa nãy cô làm rơi do bị cộc vào đầu.- ồ!! đương nhiên rồi, nhưng tớ vẫn thích đọc manga hơn. Và thế là cô phải(rất) cố gắng để nghe Nori kể về mấy anh chàng đẹp trai trong phim(haiz... đồ mê gái). Cái tính này của cô nàng chả bao giờ thay đổi cả.- à, anh trai của cậu không đến đón sao, Nanie????- không, hôm nay anh phải giải quyết việc ở công ty nên không đến được. Nanie nói vậy, chứ cô biết thừa Nori hỏi chỉ vì muốn được gặp anh trai "yêu dấu" của cô. Lần đầu khi gặp anh, cô đã suýt ngất vì độ "xinh trai" của anh cô. Nhìn vẻ mặt buồn thiu của cô bạn, Ninae cũng cảm thấy thật có lỗi khi đã nói vậy. Nhưng cô cũng chỉ muốn tốt cho Nori thôi, nếu không bệnh viện lại phải tiếp nhận thêm một bệnh nhân xỉu và mất máu vì "gái đẹp".- bye nha!!- Như không có chuyện gì xảy ra, Nori nở một nụ cười tươi chào tạm biệt Ninae. Cô gật đầu đáp lại. Bước đi trên vỉa hè rộng rãi thoáng mát. Đoạn đường này Ninae đã đi qua nhiều lần, nhưng lại chưa bao giờ chán ngắm nhìn nó. Từng cơn gió nhẹ thoảng mang theo mùi hương hoa sữa hơi ngai ngái, đồng thời làm vơi chiếc lá vàng rụng xuống, tạo nên một khung cảnh thật nên thơ lãng mạn. Nhưng Ninae bỗng cảm thấy khó chịu trong người. " Lại cảm giác đó nữa sao???" Cô thầm nghĩ. Đã một tuần nay cô luôn có cái cảm giác khó chịu này, cổ họng thì cảm thấy đau rát, mũi thì luôn ngửi thấy một mùi nồng tanh khó chịu.... như mùi máu. Nanie một hôm đến mức phải dựa vào bức tường gần đó thì mới trụ nổi, làn da trắng bệch trông chừng như có thể ngất bất cứ lúc nào.

Một lúc sau, khi đã ổn định lại nhịp thở, Ninae tiếp tục lướt đi về. Nhưng do đã quá kiệt sức sau cơn đau hành hạ thể xác vừa nãy, cô đành bắt một chiếc taxi: - Làm ơn đưa cháu đến điểm XYZ... Mặc dù đang trong giờ nghỉ nhưng nhìn vẻ mặt của cô gái tội nghiệp đó, chú tài xế cũng không nỡ từ chối. Tại biệt thự mang tên góc khuất.... Ninae gọi nó như vậy vì vị trí của căn biệt thự(cũng chính là nhà cô) nằm ở một vị trí trông trái, độc lập trên thảo nguyên xanh giữa đồi. Một môi lê từng bước vào nhà. Ngoài người hầu ra thì cũng chẳng có ai cả vì ba mẹ cô đang có cuộc họp ở nước ngoài còn anh trai thì bận giải quyết việc công ty. Hiện giờ Ninae đang trầm mình trong bồn tắm một cách thoải mái. Đây là một trong những nơi để cô giải quyết nỗi buồn bức trong người. Nói chung là định nghĩa từ "tắm" đối với Ninae tức là đắm cả tiếng(báo sao tháng nào tiền nước cũng cao kinh khủng) Sau khi mặc xong quần áo, Ninae lại "thả hồn" trên chiếc giường yêu dấu. Chẳng thêm mang tới bữa ăn trưa nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cuộc Đời Bước Sang Trang Mới....

Hôm sau.... 6h 30' sáng.

Reng reng reng... Chiếc đồng hồ reo lên, đánh thức cô công chúa xinh đẹp đang ngủ trên giường.

Vừa đưa tay mò mẫm để tắt ngay cái "âm thanh phá đám chết tiệt kia xong. Lỗi tại Ninae lại bị tra tấn bởi tiếng chuông từ chiếc điện thoại.

Cũng may là từ chiếc smart phone, nếu vẫn là cái đồng hồ nữa thì dám cá nó sẽ vào thùng rác lắm.

Hơi nhủu mắt lại vì ánh sáng từ điện thoại. " Lại là con nhóc Nori đáng ghét sao???" Đôi lông mày thanh mảnh khẽ nhủu lại.

- Nè!!! Dậy chưa đó cái con mèo lười này??? Ôi ông zời ơi! Sao con khờ quá vậy nè, phải đợi chờ mòn mỏi cái đứa đã hẹn ngày hôm nay sẽ gặp nhau ở quán ăn, mà bây giờ nó vẫn còn đang " an giấc ngàn thu" ở nhà thế nàyv...v..

- CỐ IM ĐI KHÔNG HAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!! -

Ninae dường như đã dồn hết nội công của mình ra.

Ở đầu dây bên kia, Nori cứng đờ người vì tiếng hét của Ninae to tới mức làm mọi người xung quanh ngoái lại nhìn cô.(xấu hổ muốn độn thổ luôn).

Ninae thần nhiên cúp máy mà không hề biết chuyện gì xảy ra.

Vừa thở phào nhẹ nhõm vì đã hả giận thì.... cộc cộc! Thừa tiêu thư, người ôn chứ ??? Có chuyện gì vậy???

Chắc mọi người đã tưởng tượng ra phản ứng của Ninae lúc đó.

.....

Tại quán ăn Delicious.

Bên trong quán, người ta vẫn nói chuyện rôm rả, ăn uống vui vẻ. Chỉ riêng có Nori là không dám ho he câu gì, vì cô vẫn còn khá shock sau " điệp khúc opera thánh thót " ấy.

- cậu làm sao thế???- câu hỏi nhẹ nhàng cất lên từ Ninae.

- kh ... không sao hết!!! Tớ ổn mà, hahaha!- Nori bất ngờ, hoặc cảm thấy sợ hãi trước giọng nói rung động người nghe ấy. Thật khác hẳn so với " điệp khúc opera " khi này.

Ninae làm vẻ mặt hối lỗi vì chuyện khi nãy. Đang nhâm nhi tách cacao nóng trong tay, chưa kịp đưa lên đến miệng thì đã khựng lại :

- thôi chết, mình quên làm bài tập về nhà rồi!!!

Nori không cảm thấy ngạc nhiên vì có khi nào cô nàng này nhớ đâu mà quên.

- tớ mượn vở cậu chép nhé???- Ninae hỏi, đồng thời lấy quyển vở Campus kẻ xanh từ trong cặp ra.

- không cần phải giả đồ đâu cô nương. Trước giờ cậu có bao giờ chịu bó tay trước bài nào đâu, đừng có làm bộ!

Nori nói quá đúng, IQ của Ninae cao gấp mấy lần người thường, lại còn có thể nhớ chính xác những thứ mình thấy chỉ trong vài lần quan sát. Cô và Nori đều là niềm tự hào của trường. Thật khó mà nhớ nổi hai người này có bao nhiêu huy chương treo trong phòng.

Trong vòn vẹn có 5 phút, Ninae đã giải quyết xong đồng bài tập của mình một cách nhanh gọn(tại vì bài ít thôi). Sau đó chúi đầu vô bữa ăn sáng. Định gọi Nori mau đến trường nhanh để khỏi muộn, thế mà vừa mới quay đi quay lại đã đâu mất tiêu rồi, kiểu này là chỉ có ra quầy mua nước hoa quả thôi.

Vừa bước chân vào trường, một khung cảnh hỗn loạn hiện ra- cả đám con gái vây quanh bàn tán về một chàng trai đang đi.

- sao nhìn có vẻ quen quen - Nori bình luận về anh chàng đang là tâm điểm của sự chú ý kia.

Ninae cũng đưa mắt nhìn qua. Đó là một anh chàng khá cao lớn, anh có mắt tóc nâu hạt dẻ vuốt ngược và đôi mắt đen nổi bật trên làn da trắng như con gái. Sự điển trai đến khó cưỡng của anh ta chính là nguyên nhân khiến nữ sinh tụ tập đông đảo đến vậy.

Đôi mắt xanh dương của cô mở to đầy ngạc nhiên: " không lẽ... là người đó sao???"

Vừa lúc đó thì anh chàng kia nhận thấy rằng có hai cô nàng nhìn mình từ xa(chắc là do giác quan thứ sáu), cũng ngạc nhiên chẳng kém gì Ninae:

- oh ! Hai cô công chúa của anh!! Mấy em đến muộn quá đó!! Bất tội người ta tìm toét cả mắt ra đây này - từng lời nói" hoa mỹ" cất lên khiến đám con gái bị mê hoặc, đồng thời cũng không khỏi sững sờ đặt ra cho mình một câu hỏi.

"Sao cậu ấy lại quen họ vậy nhỉ???", " giữa ba nam nhân mỹ nữ này có quan hệ thế nào vậy???" Là câu hỏi mà đa số mọi người đưa ra, số còn lại vẫn

đứng trầm trồ ngắm cho" đã con mắt" hoặc cảm thấy hơi" gato".

Chàng trai bước đến chỗ hai cô gái đang cảm thấy khá ớn khi nghe hai từ " công chúa" kia.

Ngay khi cậu ta cười mỉm rồi định nói gì đó thì .. Bịch!!! Hự. Ninae đã tung cặp giò " dài đến rách "của mình vào chỗ khó nói của tên kia làm Nori không kịp trở tay mà há hốc mồm nhìn.

- ôi trời ơi!! Sao cậu nữ làm vậy với anh trai của mình thế hả???- Nori lo lắng cho " người trong mộng" của mình.

Cái người anh trai của Ninae vẫn còn ú ớ không nói nên lời sau cú đá " tiết nòi"khí này, nhìn cô em gái của mình với gương mặt thống khổ:

- này!! Em vẫn còn giận anh hả???

Giận, đương nhiên cô rất giận vì ông anh trai bỏ ở nhà một mình cả ngày hôm qua. Phồng má lên giận dỗi, Ninae quay mặt bước đi, không quên nói thêm một câu:

- anh giai đáng ghét!!

Nghe vậy, Kaito thờ phào nhẹ nhõm bởi anh biết, chỉ khi tha lỗi cho mình thì cô mới nói như vậy.

- cậu ấy thật là quá đáng mà!!! Anh có sao không Kaito??? - Nori làm điệu bộ vô cùng " thương hoa tiếc ngọc".

- không sao hết. Nếu mà anh và con bé mỗi tuần không đánh nhau ít nhất một lần thì mới là chuyện đáng lo đấy!!

- nhưng cậu ấy dám làm vậy với soái ca của em, không thể chấp nhận được!!!!

- thế hóa ra từ trước đến nay vẫn luôn tôn sùng anh như vậy nhé??? - Kaito cười gượng hỏi lại.

Không phải là Kaito không biết tình cảm của Nori dành cho anh. Cậu không đón nhận được nó vì đã có tình cảm với một người con gái khác. Nhưng cô gái ấy không hề bận tâm về điều đó, đơn giản vì đối với cô ấy" tình cảm là thứ không phải để ép buộc". Chính sự mặc cảm tội lỗi này đôi lúc khiến anh không dám nhìn thẳng vào mắt cô.

- anh còn định " đóng quân"ở đây đến bao giờ đây ?? Sắp vào giờ học rồi đấy. - tiếng nói như trẻ con của Nori nghe vô cùng buồn cười.

- oh!!! Suýt quên mất!! Nào thi lên lớp. - Kaito giả vờ nói.

Thật ra thì chả có cái lí do gì cho việc một thanh niên thành đạt tương lai sáng ngời ngời chỉ mới 23 tuổi như anh phải đi học cả (nếu là học dốt quá bị đúp thì khá là logic đấy). Chỉ là do độ rảnh đã lên thanh max quá nên mới vào đây học cùng em gái. À quên, phải là chơi mới đúng chứ nhỉ.

Thôi trở về với chủ đề chính nào. Nói đơn giản nhé: Nori với Kaito lên lớp, bỏ lại những ánh mắt vẫn còn đang nhìn họ chằm chằm.

Về phần Ninae, cô không được may mắn cho lắm, thực ra là nợ nần kinh khủng. Cô đang phải nôn thốc nôn tháo trông nhà vệ sinh kia, mặt mày xanh lét y như triệu chứng của phụ nữ đang mang thai. Khi nãy lên lớp, đang yên đang lành thì nhìn thấy một nữ sinh ngã trắng chân, rỉ máu. Toan chạy ra đỡ cô ta dậy thì cảm giác lồng ngực khó thở, cổ họng khô rát lại bắt đầu hành hạ.

Ninae không thể đi nổi nữa, cô đã ngã xui ngay trong nhà vệ sinh.

Trong khoảnh khắc ấy, Ninae đã không nhận ra rằng cuộc đời mình đã bước sang trang mới, một cuộc sống hoàn toàn mới.

Giới thiệu chap 3: xuyên không.

Mong mọi người góp ý, mình thích viết truyện nhưng dốt văn lắm^^.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Xuyên Không

" Cô chủ! Cô chủ! Xin hãy tỉnh lại!!!"

" ả? Ai đang nói vậy?" Là câu hỏi đầu tiên xuất hiện trong đầu cô lúc này. Từ từ mở đôi mắt nặng trĩu một cách đầy mệt mỏi. Trong con mắt tím ấy phản chiếu lại hình ảnh của người đang gọi mình. Cũng là bộ đồ hầu gái nhưng không phải là cô giúp việc ở nhà mà là một người khác ... xinh đẹp hơn nhiều. Với bộ đồ hầu gái có hai tông màu chủ đạo là đen và trắng, tôn lên dáng người thon thả cùng mái tóc hồng uốn xoắn sang hai bên, cô ấy có vẻ đẹp hài hòa nhưng cũng thật trang nhã.

- cô là ai vậy???- Ninae hỏi khi đập và mắt là cảnh tượng người và vật đều lạ hoắc như thế này.

Nơi mà cô vừa tỉnh dậy trông như một cánh rừng, chính xác là như vậy. Cây cối um tùm, rậm rạp và xanh rờn tạo cảm giác hoang sơ, tự nhiên.

- nơi cô đang đứng chính là lãnh thổ của Ma cà rồng: Vampire's World.- cô ấy bình thản nói.

" cô ta tính lừa một đứa trẻ lên ba chắc??? " Niane ngán ngẩm nhìn xung quanh. Trông quanh cảnh y chang Trái Đất này; hơn nữa chỉ có hành tinh xanh là có sự sống, sao cô lại không bị chết ngạt.

Ninae nghĩ ra một cách để kiểm chứng lời nói của cô gái này mặc dù lúc đầu cô nghĩ mình chẳng cần làm vậy. Thò tay vào túi để lấy thiết bị định vị GPS, sẽ biết ngay là cô đang ở chỗ quý giá nào ngay thôi.

Đáng sợ thay, cô gái lạ mặt kia đã nói thật. Trên màn hình không hề hiện thị vị trí mà cô đang đứng.

- đó!! Tôi nói thật mà...- Người kia lên tiếng.

Khi cô gái này nói đã vô tình để hai chiếc răng nanh nhọn hoắt lộ ra. Dù đã biết cô gái đó đã nói đây là nơi ở của Vampire, cô vẫn phải dụi mắt để kiểm tra thực hư. Sự kinh hoàng lộ rõ ra trên khuôn mặt cô, cùng với vô vàn câu hỏi thắc mắc tại sao cô lại bị đưa đến đây.

- cô gì đó à! Có thể đưa tôi về được không??? - Ninae quay sang cô gái để cầu cứu.

Cô gái cúi đầu cung kính, lịch sự nói:

- hãy gọi tôi là Una, thưa cô chủ. Tôi sẽ đưa cô về nhà mình, ở ngay gần đây thôi.

Ninae cảm thấy như mình lại bị ăn quả lừa vô mặt, nhà cô rõ ràng là ở " Trái Đất " cơ mà. Và còn cả cái cách cô Una đó gọi cô là " cô chủ " nữa, đơn thuần là một thói quen hay mang ý nghĩa nào khác chẳng??? Nhưng rõ ràng là về sau có vẻ hợp lý hơn rồi.

Cô hầu gái này trông có vẻ đáng tin cậy, và lại Ninae cũng chả có thông tin gì về cái nơi lạ hoắc này nên đành ngoan ngoãn gật đầu.

- xin hãy nắm lấy tay tôi!- Una chìa tay ra.

Trong lòng Ninae xuất hiện cảm giác giống như đang bị chơi xỏ rằng mình là đứa không biết đi. Vừa đưa tay ra để Una nắm lấy thì....

- ÁAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!- tiếng hét vang lên giữa không gian thanh vắng làm muôn thú phải giật mình.

Ninae đang bị kéo đi với tốc độ khoảng 200km/h bởi cô hầu gái nhỏ nhắn. Nhanh đến mức không còn thời gian để thở nữa.

Una đột ngột dừng lại, tốc độ quá nhanh khiến cô gái phải mài đôi giày cao gót sâu xuống đất để dừng lại. Không để tâm đến vẻ mặt mất chữ A mồm chữ O của Ninae.

Sự kinh ngạc chưa dừng lại ở đó khi cô nhìn thấy một tòa nhà uy nghi ngay trước mặt. Không!!! Phải nói là một tòa lâu đài đẹp như tranh vẽ chỉ có trong truyện cổ tích: mang một màu trắng tinh khiết và tuyệt đẹp, nguy nga và tráng lệ. nói chung hiện giờ Ninae chưa kịp nghĩ ra từ gì để miêu tả được hết vẻ đẹp này, chỉ biết là nó đẹp hơn nhà của cô gấp nhiều lần.

Ninae thấy hơi khó hiểu khi Una bụm miệng cười, theo hướng tay cô hầu gái chỉ. Ninae mới biết nguyên nhân chính là.... mái tóc rối tung rũ rượi của mình lúc này. Xấu hổ quá đề!!! Ninae nhanh chóng chỉnh lại bộ dạng " ma cà rồng quý hèn " của mình, cô hỏi:

- đây là....

- nhà của cô chủ ạ!- Una tiếp lời.

Sau đó, cô gái này bước qua một hàng sỏi bao xung quanh ngôi nhà, có thể nhìn thấy rõ ánh sáng màu xanh nhạt cũng bao quanh đó. Thứ này ở Vampire's gọi là kết giới, cũng như kiểu hệ thống phòng thủ và chống trộm của con người.

- sẽ không có chuyện gì xảy ra khi tôi bước qua chứ??? - vẻ mặt lo ngại hiện rõ trên mặt Ninae.

- đây là nhà của cô chủ mà!! Làm sao có thể xảy ra chuyện gì được chứ!!

Khi đã chắc chắn, Ninae mới dám đặt chân vào. Không có chuyện gì xảy ra, cô thở phào nhẹ nhõm, chắc thứ này có nhận diện khuôn mặt thì phải.

Ấn tượng về tòa lâu đài vẫn không hề thuyên giảm khi bước vào trong. Đại sảnh rộng lớn được thắp sáng bởi một chùm đèn pha lê khổng lồ, ngay đó

dẫn đến một cầu thang lớn có hai lối. Una dẫn cô đi về phía bên phải, con đường dẫn đến chỉ có duy nhất hai phòng. Phòng ăn không có cửa và một căn phòng ở cuối lối đi mà Ninae chắc đó là phòng khách.

Vừa gõ cửa, Una vừa nói:

- thưa ông chủ, tôi đã về.

Không có tiếng trả lời, có thể đối với vị ông chủ có nghĩa là sự đồng ý nên cô hầu gái đẩy cửa bước vào.

Bên trong căn phòng sang trọng, ngồi ngay ghế sofa là một người đàn ông rất trẻ, có khi chỉ hơn 20 tuổi. Đôi mắt của một người luôn là thứ thu hút sự chú ý của Ninae mỗi khi nhìn người khác, nhất là với đôi mắt màu thạch anh tím tuyệt đẹp kia. Cạnh anh ta là một người phụ nữ trẻ rất giống Ninae nhưng cô ấy lại sở hữu đôi mắt hai màu: xanh biển và vàng chanh. Chiếc váy trắng mà cô gái đó mặc trông khá là đơn giản, tôn lên nét đẹp như một thiên thần trong tà váy trắng. Ninae khẳng định được một điều rằng: ở Trái Đất không một ai có thể sánh được với vẻ đẹp này, đẹp hơn cả những đóa hồng kiều diễm nhất(đây là không tính cô trong đó:)))). Nếu Ninae là một chàng trai, chắc cô sẽ đổ gục vì vẻ đẹp ấy mất. Người đàn ông và phụ nữ đó, thực sự vô cùng xứng đôi vừa lứa.

- Yuuki! Con về rồi sao??- Chàng trai ấy lên tiếng.

Đây là Vampire's land nên anh ta chắc hẳn phải là ma cà rồng rồi. Nhưng còn cái kí hiệu là lạ trên đầu anh ta và người phụ nữ kia không biết là có sẵn hay đi nhuộm nữa.

Ninae có cảm giác rằng người đàn ông này đang ám chỉ mình mặc dù cái tên nói ra hoàn toàn khác, cô không biết nên trả lời hay im lặng nữa.

Cuối cùng, đáp án là im lặng, im lặng đến mức không nói nên lời....

Vì thân người cao lớn ấy đột ngột xuất hiện trước mặt Ninae.

Như lần trước, cho mình xin cái nhận xét nha^^.

P/s: sẽ có " khá" là nhiều nhân vật đặt tên max củ chuối, mong mọi người thông cảm....

Giới thiệu chap 4: Terwasae Yuuki.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Terwasae Yuuki

Không một chút tiếng động...

Tốc độ vượt quá khả năng nhìn của một con người như Ninae làm cô tưởng rằng anh ta có khả năng dịch chuyển tức thời. Ninae cũng đọc sách truyện nói về Vampire, trong đó cũng đã nói rằng họ có khả năng vượt trội hơn hẳn so với con người, thế mà bản thân lại trở nên cứng đờ khi thấy cảnh tượng như vậy ngoài đời thực.

Ngay khi cô còn chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra. Người con trai kia bằng một động tác rất nhanh gọn, chiếc răng nanh của ông ta đã cắm phập vào cổ Ninae. Sau đó trong giây lát lại rời khỏi cổ cô.

Bây giờ Ninae cảm thấy khó hiểu hơn sự sợ hãi. Theo quan niệm dân gian, ma cà rồng một khi đã sử dụng răng thì chỉ có hút máu nạn nhân đến khi no thôi. Cô không tin là dạ dày của anh ta lại " nhỏ" đến thế.

Lấy tay che vết cắn đi, bây giờ Ninae lại cảm thấy sợ hãi:

- chuyện gì đang xảy ra vậy????

Ánh mắt cô bao quát hết tất cả những người xung quanh căn phòng hòng tìm kiếm câu trả lời.

Chưa kịp nhận được câu trả lời, Ninae lại có cảm rất lạ, không phải là cảm giác khó chịu như lần trước mà là cảm giác của một người tìm lại kí ức của mình. Một loạt những hình ảnh chạy quanh đầu cô. Nhìn ánh mắt đang lo lắng của người phụ nữ rồi đến dáng vẻ của người đàn ông kia, Ninae cảm thấy họ vô cùng quan trọng đối với mình, giống sợi dây buộc chặt nhưng vô hình; vô hình do đây mới chỉ là lần đầu gặp gỡ.

- cha.... mẹ- đầu môi Ninae run run một cách vô thức khi thốt ra những lời này. Chuối kí ức vừa rồi đã cho cô biết điều này sao??? Chính xác đấy. Đường như chỉ có kí ức của Ninae công nhận điều này chứ chưa phải bản thân và lí trí.

Người phụ nữ kia liền tiến lại ôm Ninae. Cái ôm rất chặt như sợ vuột mất thứ gì đó.

- Yuuki, đúng là con rồi!!- người mà Ninae vừa gọi là mẹ đó nói giống như sắp khóc.

Cảm nhận được sự thân thuộc trong giọng hơi ấm kia, sự hân hoan vui mừng của giọng nói ấy. Ninae không chút ngần ngại đưa tay đón nhận cái ôm đó.(gọi cô là Mrs. Thăng thần cũng được:)))

"cha" cô đưa mắt về phía cô hầu gái Una. Hiểu ý chủ nhân, cô hầu liền cúi chào rồi đi ra ngoài.

Khi đã ax rời tay khỏi "mẹ" mình, Ninae mới mở miệng nói:

- chuyện đó..... là thật.... ả???- câu hỏi khá ngốc và vụng về.

Điều mà cô muốn kiểm chứng tới là việc mình có thực sự là con của hai người trẻ măng trông chưa chắc hơn cô đến 10 tuổi. Cũng thật khó phủ nhận rằng bản thân cô cũng đặt niềm tin đa phần rằng họ sẽ nói có(nếu không thì xưng hô kiểu thế để e làm gì, cả đồng kí ức về thế để làm gì).

- mọi chuyện đã rõ ràng rồi mà con gái- giọng nói của ông trầm nhưng mang đầy vẻ quả quyết, chắc chắn.

- vậy làm thế nào mà.... con lại ở đây được???

Mẹ Ninae đã ngắt lời con mình:

- được rồi, ngồi xuống đã rồi hẵng bàn luận nào!

Niane cảm thấy rất nôn nóng về vấn đề này.

Cuộc nói chuyện khá dài cho nên có thể tóm gọn lại như sau: đây là vùng đất của Vampire đúng như tên gọi của nó- Vampire's land. Một nơi có thật tương chỉ ở trong các câu chuyện cổ tích, là thiên đường dành cho những đứa con của ác quỷ. Hiện đã và đang thực hiện giao ước hòa bình với con người. Như đã nói, hai người mà cô gặp hôm nay là cha mẹ ruột của mình. Trong ba loại ma cà rồng thường, quý tộc và thuần chủng; cha cô- Robert Terwasae thuộc nhóm thứ ba, là một trong những hậu duệ của gia tộc tung phụng sự cho Dracula- người đứng đầu để chế ma cà rồng hay bằng cái tên mà người ta thường gọi ngắn nhất: "thủy tổ sáng lập nên Vampire's land". Đáng lẽ ra Ninae(hay Yuuki) sẽ có cuộc sống đúng chất của một ma cà rồng, nhưng rồi một biến cố xảy ra làm cha mẹ cô phải gửi cô sang thế giới con người. Họ tạo cho Ninae một gia đình mới để bảo vệ thân phận của cô. Bị đưa đi từ khi mới được 2 tuổi, trí nhớ cũng bị phong ấn lại làm bấy lâu nay cô vẫn tưởng mình là con nuôi nhà Rothschild, sống dưới cái tên Ninae Rothschild.

- con hiểu ra rồi chứ?- câu hỏi của mẹ cắt ngang dòng hồi tưởng của cô.

Gật đầu nhẹ nhàng một cái, Ninae đứng dậy, hỏi mà như không hỏi:

- tên của con là Terwasae Yuuki- thuộc gia tộc vampire thuần chủng, chứ không phải là Ninae Rothschild - con gái thuộc một trong năm gia tộc đang âm thầm kiểm soát cả thế giới??

Giọng nói đều pha chút vô cảm ấy làm bố mẹ cô hơi lo lắng rằng Ninae sẽ cảm thấy việc này khó -có- thể- chấp- nhận- được.

Thờ dãi một tiếng, cô quyết định sẽ phá vỡ sự im lặng này vì cô vốn rất ghét nó:

- con cũng chỉ vừa mới biết chuyện mình là con nuôi của ông ấy(ý chỉ nhà Rothschild) chứ không ngờ gia thế thật sự lại "khủng" tới vậy!

Vừa dứt lời, một bàn tay đưa lên xoa đầu Ninae như một đứa trẻ. Không ai khác chính là cha cô, dù cho có cao tới 1m70 đi chăng nữa thì đứng cạnh Robert cô vẫn còn thua chán(cao hơn tận một cái đầu). Cảm giác không tự nhiên cho lắm vì mặc dù là cha con đây nhưng sự thật thì họ mới gặp nhau được hơn một tiếng.

Một nụ cười nhẹ bất giác nở trên môi Ninae, chắc là vì cô đã tìm thấy gia đình thực sự của mình.

Chap 5 sẽ là : chuyển đổi thành Vampire

P/s : như đã nói, tác giả là dân mới vào nghề nên mong mọi người góp ý để sửa lỗi.

Lịch đăng thì chắc khoảng 1 tuần/ lần.

Chương 5: Chuyển Đổi Thành Vampire

Từ bây giờ mình sẽ gọi theo tên thật của Ninae là Yuuki nha mọi người^^

- woaaaaaaa!!!!!!!- tiếng kêu lớn một cách đầy kinh ngạc của Yuuki vang lên. Tuy khá trầm tính và ít nói nhưng khó có thể phủ nhận được rằng cô rất dễ bị cuốn hút bởi những thứ đẹp. Và căn phòng mà ba mẹ dành riêng cho Yuuki cũng là một trong số đó. Căn phòng được bố trí rộng rãi cùng với tông màu vàng nhạt là chủ đạo, trong góc phòng là bàn làm việc nhỏ bằng gỗ lim(khỏi cần đèn vì ma cà rồng có thị giác phát triển rất tốt), ngay bên trên là giá sách lớn đồng chất liệu với chiếc bàn. Dưới sàn(cũng bằng gỗ nốt) được phủ bằng tấm thảm lông thú sang trọng. Còn chiếc giường màu trắng đạibury được tô điểm bằng tấm rèm ren độc đáo- thứ to nhất trong căn phòng thì không khác gì giường của công chúa cả.

- Una đã thiết kế nó!- vừa nói, Robert chỉ tay về phía cô hầu đang đứng một góc kia.

- vậy sao??? Cảm ơn cô nhiều lắm nha!!!!!!- Yuuki lao tới ôm chầm lấy Una làm cô gái này suýt nữa té ngã(đừng hiểu lầm, Yuuki không hề béo một chút nào nhé!!!)

- có thể hơi vàng một chút nhưng ngày mai con sẽ được trải nghiệm cuộc sống với các Vampire, tức là đi học đấy- Rose mẹ cô nói, giọng khá quyết đoán.

Yuuki đắn đo suy nghĩ, bản thân thì là một Vampire thật. Cô không hề có suy nghĩ rằng liệu Vampire có cách hành xử và xưng hô giống " con người"- thứ mà trong mắt họ chỉ như một món đồ ăn. Yuuki cũng không dám chắc về vốn kiến thức của mình qua các tư liệu nói về chủng tộc hút máu này.

- yên tâm con gái.- hiểu được suy nghĩ của Yuuki, cha cô đưa một quyển sách mà ông rút ra từ trên giá.

Quyển sách to và dày nên khá nặng. Sử dụng loại bìa giống như sách cổ. Yuuki đưa tay chạm lên bìa được trạm trổ rất tinh xảo. Ở giữa tấm bìa có đôi cánh dơi mà đen- biểu tượng của ác quỷ đi kèm với dòng chữ "Vampire" ở dưới to và rõ ràng. Cô nhìn cuốn sách một cách thích thú, chắc do bản tính một sách lại trời dấy rồi.

Trở lại với về điểm tình thường ngày, Yuuki ngập ngừng nói với cha mẹ:

- ừm, mọi chuyện coi như đã xong rồi phải không, vậy con có thể....

- đương nhiên rồi, dù sao đây cũng là một ngày vất vả cho con!!- không cần để Yuuki nói hết, mẹ cô đã tiếp lời.

- nếu cần, xin cứ gọi tôi thưa cô chủ!!- Una cười dễ thương.

Yuuki gật đầu, " vâng " đáp lại

Cánh cửa phòng to lớn từ từ khép vào. Đằng sau nụ cười của người con gái đang dựa lưng vào cửa kia là nỗi trầm mặc đan xen nhiều cảm xúc. Gánh nặng vô hình đè nặng trên vai khiến Yuuki ngồi sụp xuống, tay ôm cuốn sách siết chặt lại. Đôi mắt tím biếc đang dần chuyển sang màu đỏ mà không hề hay biết. Hôm nay quả thật đã có quá nhiều chuyện xảy ra.

Một môi đứng đây, cô lê bước đến chiếc tủ quần áo lớn. Chà!! Tuy không thể đếm chính xác nhưng trong này cũng gần cả trăm bộ quần áo đó nha, chưa kể số đồ treo ở giá mắc bên ngoài cũng nhiều không kém. Theo như kinh nghiệm của " Nữ hoàng thời trang Nori", chất vải và kiểu dáng thế này chứng tỏ đây là hàng " xịn" hẳn hoi.

Vươn tay lấy đại một chiếc váy ngủ màu hồng nhạt trên giá. Sau đó tiếp tục lê bước đến nhà tắm- nơi mà theo lời Yuuki là một chỗ vô cùng thích hợp để trút bỏ ra bao lo toan phiền muộn thường ngày.

Từng giọt nước mát thì nhau đổ xối xả lên Yuuki, chảy dài qua gương mặt xinh đẹp và làn da trắng hồng kia. Nước- thứ tinh khiết có thể rửa trôi đi mọi tội lỗi, xóa sạch đi mọi vết bẩn, cũng là nguồn sống cho mọi sinh vật và còn có vị trí trong ngũ hành; cũng dễ hiểu tại sao Yuuki lại có sở thích " cuồng biển".

Mà biển lúc này cũng đâu có lặng yên, nổi sóng nhưng không phải phong ba bão táp. Chỉ lag một mớ suy nghĩ và kí ức lộn xộn của Yuuki cần phải sắp xếp lại.

Đột nhiên....

Một dòng nước từ từ lơ lửng trên không, giống như có ma làm. Nhưng gương mặt Yuuki chẳng toát lên vẻ kinh hoàng gì hết, Terwasae- thuần chủng Vampire, dòng máu mà cô đang mang có khả năng tạo và điều khiển nước. Phải, ma cà rồng vốn đã là một sinh vật " không bình thường" rồi mà, vậy thì

rõ ràng họ cũng sở hữu khả năng" không bình thường" đúng chứ???^^

Yuuki có hơi mơ hồ, dòng máu Vampire của cô phát tác mạnh mẽ thật!!

Không phí thêm thời gian để suy nghĩ gì lâu, Yuuki vắt chiếc khăn tắm lau người. Dòng nước lơ lửng ban nãy cũng rơi xuống, hòa làm một với nền nhà tắm ướt sũng. Âm thanh vang dội khắp căn phòng.

Chap kì tới: chuyển đổi thành Vampire (phần 2)

Mong mọi người ủng hộ truyện của Shi nha^^

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Chuyển Đổi Thành Vampire(P 2)

Màn đêm từ từ buông xuống.....

Cũng chính là thời điểm mà Vampire thức giấc, đối với Yuuki cũng không ngoại lệ. Chắc do " lạ nhà lạ cửa" hoặc háo hức hay sao mà cô dậy sớm hơn hẳn so với ngày thường, chẳng cần đến cái đồng hồ báo thức đình tai như ở kia. Do chỉ là cơ thể tự động phản ứng nên vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo. Thông thường, mỗi khi ngủ dậy người ta sẽ cảm thấy đói và đây chỉ là ĐỐI VỚI CON NGƯỜI. Yuuki là một ma cà rồng nên hiện tại thì cơn khát sẽ chi phối cô rồi. Và thế là cô cũng vô tình phát hiện ra hai chiếc răng nanh của mình có vẻ đã dài hơn trước, vội tá hỏa bật ngay đèn lên, lấy chiếc gương soi ở bàn trang điểm. Cũng như bao lần soi gương, sẽ lại in trên mặt tấm gương phản chiếu bóng hình ảnh cô công chúa kiều diễm kia, họa chăng có khác là do trở thành" công chúa ma cà rồng", hai chiếc răng nanh nhọn hoắt đúng chuẩn phong cách Vampire; đôi mắt thạch anh tím đã trở về đúng sắc màu của nó, mà nếu nhìn kĩ sẽ thấy đồng tử mắt co hẹp lại thành hình bầu dục, kết cấu giống như mắt mèo vậy.

Sau khi ngồi dậy vươn vai vài cái, Yuuki tiến đến kéo tấm rèm nhưng đồ ở cửa sổ ra. Bầu trời đêm khuya hiện lên thật tĩnh mịch pha chút đáng sợ. Cô đột nhiên cảm thấy vừa thích vừa ghét bóng tối: ghét vì nó quá cô đơn, lẻ loi; thích vì khi ở trong đó, người ta mới có thể rũ bỏ sự mạnh mẽ giả tạo để yếu đuối mà không bị ai dòm ngó , phân xét.

- anh trai, không biết liệu anh có nhớ em không nhỉ???- Yuuki ngược nhìn Trăng tròn, tự dưng nhớ đến người thân không chung huyết thống của mình. Cô giống như đang đọc thoại, lại vừa giống đang trò chuyện với ngôi sao sáng vành vạnh kia.

Trong hàng tỉ tỉ ngôi sao ngự trị nơi dải ngân hà bao la kia. Gia đình cũ của Yuuki ở một trong số đó, chắc họ đang lo cho cô lắm. Âm thầm chấm dứt việc nghỉ ngơi không đầu, Yuuki quay vào trong, nhìn thấy trên mép giường để một bộ quần áo trắng kiểu đồng phục." Chắc là Una mang vào rồi???" Cô nghĩ bụng. Bộ đồ trông cũng khá đẹp, được thiết kế gồm một chiếc áo khoác vải trắng, váy trắng viền mép đen dài cách đầu gối tầm 10cm, áo sơ mi đen đính khuy trắng cùng sợi dây băng đô. Từ đó có thể kết luận ngôi trường Yuuki sắp học chắc cũng" không phải dạng vừa đâu". Nhân nói đến chuyện đi học thì cô cũng thấy khá hồi hộp và lo lắng vì sắp tới sẽ hòa nhập vào thế giới toàn Vampire, nhưng suy cho cùng thì điều gì đến cũng sẽ đến, chỉ là sớm hay muộn thôi.

- kinh thật!! Vừa khít luôn!!- Yuuki xuyết xoa khi đang cố gắng thắt chiếc ruy băng thành nơ trên cổ một cách vụng về.

Màu trắng tinh khiết rất hợp với cô, vốn dĩ Yuuki mặc gì trông cũng đẹp mà. Hình ảnh tiên nữ được ánh trăng chiếu rọi, để nhìn cho rõ ràng và chân thực vẻ đẹp được tạo hóa ban cho, như để cho những con mắt phàm tục của người trần thấy rõ được vẻ đẹp của một ác quỷ- đẹp, tựa thiên thần, như thể chỉ cần động mạnh thì sẽ tan biến.

Sực nhớ ra chuyện gì đó, Yuuki tiến tới bàn học. Lật lật quyển sách mà cha đã đưa cho cô hôm qua, lướt thật nhanh qua phần mục lục vì không có đủ thời gian đọc hết chỗ này. Nội dung có ba phần: sơ lược về Vampire; quyền hạn và khả năng, phân loại Vampire; lịch sử hình thành.

Tiếng gõ cửa làm gián đoạn chuyển động của Yuuki:

- ai vậy???

- thưa cô chủ, là tôi, Una đây!!!- năng động, luôn luôn vui vẻ như trở thành câu châm ngôn của Una.

- cô mau vào đây đi!!

Una bước vào, nói:

- cô mặc đồ vào rồi sao??? Vậy thì xuống nhà thôi Ạ. Chốc nữa tôi sẽ đưa cô tới trường.

Cô hầu gái đưa chiếc cặp da nâu đã được cho sách vở cho Yuuki. Cô cảm thấy, làm điều bộ tặc trách:

- làm ơn!!! Không cần gọi em là cô chủ đâu!

Không như kiểu tiểu thư, con nhà giàu thì tỏ ra kênh kiệu, ưỡn ẹo. Xưng hô kẻ trên người dưới ấy, quá thô cứng, quá mất tự nhiên. Xin lỗi chứ Yuuki chỉ muốn sống sao cho thoải mái, cho công bằng thôi. Hai chữ "địa vị" ấy, chả có vị trí gì trong cô cả.

Chap tới sẽ là: thân phận, giấu hay công khai????

Đoạn sau đây sẽ giống một chút trong motif teenfic, nhưng chỉ là một ít thôi. Mọi người hãy tiếp tục ủng hộ truyện của Shi nha^^

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Thân Phận, Giấu Hay Công Khai???

Tok tok.....

Tiếng bước chân đều đều trên nền đá hoa cương bóng loáng. Phản chiếu mờ nhạt hình ảnh cô gái 17 với mái tóc màu xanh biển. Phía trước cô là Una với mái tóc hồng - màu sắc của niềm vui và hạnh phúc, giống như nụ cười tươi tắn trên môi cô gái ấy.

Ngay đến cả cái trí nhớ siêu nhanh của Yuuki cũng có ngày khuất phục trước các góc ngách của lâu đài nhà Terwasae. Cô thầm nghĩ nếu ai không may mà lạc vào đây chắc cả tuần mới mò được lối ra mất.

- tới nơi chưa vậy Una???- việc phải đi một quãng khá dài ở tiền sảnh khiến Yuuki cảm thấy sốt ruột.

- hãy kiên nhẫn thưa cô chủ, à không... là Yuuki chứ nhỉ???(thói quen khó bỏ ý mà).

Sau tầm hai, ba phút trôi qua, cuối cùng công sức "lết bê bê" đến phòng ăn của Yuuki đã được đền đáp. Cha mẹ cô đã có mặt trước trong phòng, Yuuki mới yên trí rằng đã tới đúng nơi cần đến và đôi chân mình sẽ không bị tra tấn thêm nữa, nhà rộng quá cũng là một cái tội mà!!! Căn phòng không có cửa nên hai người cứ thế đi vào, không quên phép lịch sự tối thiểu:

- xin chào buổi tối, ông bà Terwasae. Chúc hai người dùng bữa ngon miệng.

Nói xong, cô hầu nữ tự động lui về sau, ở một khoảng cách tôn trọng.

- chào buổi tối,.... cha mẹ. Hai người ngủ ngon chứ???- Yuuki chào hai người bằng giọng tự nhiên nhất có thể.

- hi vọng con cũng vậy.- Rose mẹ cô tỏ vẻ hài lòng.

- ngồi xuống dùng bữa đi Yuuki. - Robert vẫn chăm chú đọc tờ báo.

Una đặt trên bàn cho Yuuki một chiếc cốc thủy tinh chứa thứ chất lỏng màu đỏ tươi. Đã đoán trước được bữa sáng của mình, nhưng lại cô ngần ngại không biết nên làm thế nào. Khó xử quá!!!

- cứ tự nhiên đi con!- Rose cười niềm nở, câu nói không ăn nhập với hoàn cảnh này cho lắm.

Người phụ nữ ấy cầm chiếc ly của mình lên, uống một cách từ từ như để làm mẫu cho Yuuki.

Ngần ngại chừng một lúc, thế là Yuuki cũng đã hạ quyết tâm. Cô bèn đưa cốc thủy tinh máu lên, hai mắt nhắm chặt lại " cho đỡ sợ". Una phải bật mồm để không cười ra tiếng. Thứ chất lỏng sóng sánh đó từ từ đi vào khoang miệng rồi tới cổ họng Yuuki. "tanh nồng" là thứ đầu tiên mà cô cảm nhận được. Ngay khi cô sắp không chịu nổi định nhổ ra thì lại nghe được vị ngọt nơi đầu lưỡi. " cái thức uống ngọt như nước đường này chính là máu sao???" Yuuki ngó người trước cái suy nghĩ tưởng chừng rất điên rồ này. Nhưng lại để kìm hãm cái ham muốn "khác người" của bản thân lại(mặc dù cô có còn là con người nữa đâu).

- đừng cố kiểm chế Yuuki. Chúng ta là Ma cà rồng mà, cần phải sống thật với bản thân mình chứ!- câu nói của cha Yuuki dường như là quá thân thiện đối với một Vampire mới biết vị máu.

Câu nói đã thôi thúc Yuuki, phải rồi, cô là Ma cà rồng mà. Huyết sắc tố chính là thứ để giống loài như cô đòi lấy sự bất tử. Nghe khá là kinh dị nhỉ??? Yuuki tiếp tục uống, dường như vội vàng hơn trước. Vị máu ngọt ngào đỏ tươi kiểm soát tâm trí cô. Nốc một hơi cạn sạch (ăn tham như..... lợn ý), Yuuki thờ hồn hên. Vẫn còn luyến tiếc vị máu thơm ngon ấy.

Nhắc nhở bản thân nên tập trung vào việc chính. Yuuki đưa tay chùi đi máu còn dính trên miệng, nói với cha mẹ:

- thế giới Ma cà rồng... như thế nào vậy cha mẹ???

- căn bản là giống hệt nhau về tổ chức xã hội.- Rose giải thích.

Cô gật đầu, ngay sau đó lại nghĩ đến một vấn đề khác:

- con có thể giấu việc mình thuộc nhà Terwasae được không??? Chỉ là tạm thời thôi.- giọng nói chứa đựng sự lo lắng vì đề xuất mà Yuuki nghĩ là sẽ thiếu lịch sự với cha mẹ mình.

Đôi mắt thạch anh tím của Robert hết nhìn con gái mình rồi lại quét qua người vợ. Ông nghĩ chắc hẳn Yuuki phải có lý do nên mới nói vậy. Theo lối suy nghĩ của đứa trẻ mười bảy: chưa muốn phải đối mặt với những lời bàn tán, đánh giá từ công chúng. Hai khả năng quan trọng nhất là Yuuki vẫn cần có thời gian hòa nhập với xã hội Vampire, cha mẹ Yuuki trước đây đã tung tin cô đã chết trong một tai nạn. Giờ dùng một cái bảo đây là tiểu thư nhà Terwasae, thử hỏi ai sẽ tin chứ!!! Một lý do thứ hai: Yuuki mới trở thành Vampire chưa đầy 24 tiếng, xét về sức mạnh là 1% nên sẽ rất dễ bị giết bởi những kẻ hoạch âm sát nếu không tự bảo vệ được bản thân.

Có một điều mà Robert đã không ngờ tới. Đó là bộ óc giá trị của cô con gái bé nhỏ cũng đã suy tính điều tương tự.

Chap kì tới: lại đến trường rồi!!!!

Mong mọi người tiếp tục ủng hộ cho Shi^^

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Lại Đến Trường Rồi!!!

Chiếc Lamborghini lao nhanh trên mặt đường, hướng về ngôi trường cấp ba.

Ngồi ở vị trí tay lái là Una, cô quay xuống hỏi:

- gần đến trường rồi đấy, sẵn sàng chưa nhóc????? Từ bây giờ bạn học của em sẽ là Vampire, cũng như chị đấy.

- không sao, em ổn thôi, cảm ơn chị.- dù vẫn còn chút lưu tâm nhưng chuyện gặp những người lạ(đối tác, bạn bè, địch thù, v.v....) khi ở cạnh anh trai và cha nuôi cô không hề ít. Yuuki tự trấn an mình rằng lần này cũng coi như những Ma cà rồng là "Người lạ" đi.

- rồi! Bây giờ có hai việc chị cần dặn em. Đầu tiên, theo như ý của em: giữ kín về việc em là một thuần chủng. Thứ hai, không quan trọng lắm nhưng cũng nên nói: em có thể phân biệt được một Vampire thuộc dòng nào bằng kí hiệu trên đầu họ, không có là Ma cà rồng thường, dạng nguyên tố là quý tộc, và chó đại mà động tới những thuần chủng có kí hiệu chữ cái trên đầu.

Yuuki gật đầu chắc nịch. Cũng vừa lúc Una thắng phanh, chiếc xe dừng lại trước cổng ngôi trường mang tên "Vampire's high school".

Ban đầu học sinh không quan tâm lắm vì những chuyện như vậy xảy ra khá là thường xuyên. Và trạng thái vô tâm ấy cũng không kéo dài được lâu khi họ thấy cô gái mang màu tóc xanh như nước biển và đôi mắt đẹp giống thạch anh tím bước ra, vẻ hoàn mỹ của lại càng hoàn mỹ hơn khi cô là một Ma cà rồng. Đánh động bao nhiêu con tim" yếu đuối" của các chàng trai.

- ề! Cô bạn đó là ai vậy???

- cô là học sinh mới à??

- người đầu mà đẹp dữ, chắc hôm nào ra tán cô ấy luôn quá.

Vậy là bao nhiêu lời bán tán xì xào vang lên khi " cô công chúa dòng thuần không ai biết tới" bước xuống. Una đã đoán ra Yuuki không thích việc này

lắm. Chỉ thể hiện được sự buồn phiền thay cho chủ nhân ở trong lòng.

Chiếc xe vụt đi...

Bước từng bước vào trường, người người tự động né qua nhường đường cho cô giống như đã có sự sắp xếp sẵn từ trước. Đã trở thành một Vampire thì thính giác và thị giác của Yuuki trở nên nhạy bén hơn, từ khuôn mặt đến lời bàn tán (về mình) cô đều thấy hết, đều nghe hết. Cô thấy ngọt ngào quá!! Yuuki không thích đơn giản vì: có kẻ khen thì sẽ có kẻ chê. Khen gì hay chê sao không quan trọng, tốt hơn là nếu nói gì về cô thì hãy nói lúc cô không có mặt ý.

Đi vào dãy hành lang Yuuki thật muốn hét lên sung sướng ghê, cuối cùng cũng thoát được " miệng lưỡi " thiên hạ. Việc cần làm bây giờ là gặp hiệu trưởng để ông ấy xếp lớp cho mình.

Và cô đã tìm thấy rồi. Ngay phía cuối hành lang có một cánh cửa lớn treo tấm bảng "phòng hiệu trưởng" to tướng.

" cộc cộc "

- mời vào.- tiếng chủ nhân của căn phòng nói vọng ra.

"....."- không khí chợt im bất một vài giây lúc Yuuki bước vào.

- em là....- hiệu trưởng nói, ông chưa từng thấy học sinh này trong trường bao giờ, hoặc nếu ông có quên đi nữa thì cũng không biết cô nữ sinh này tìm mình có chuyện gì.

- em là học sinh mới, em đến xin nhập học thưa thầy.- cô trả lời.

Gọi là " ông hiệu trưởng" cho trang trọng thế thôi, chứ thực ra "ông" ấy trông cũng chạc tuổi cha cô.

Chợt nhớ ra đó là con gái của gia tộc Terwasae đã xin nhập học ở đây ngày hôm qua. Ông vội chỉnh lại tư thế của mình, nói:

- thứ lỗi cho thầy, em là Terwasae Yuuki phải không???

Cô " vâng" một tiếng, chờ đợi xem hiệu trưởng sẽ nói mình học lớp nào.

Dường như trong câu nói của thầy có mang phần dè dặt, kiểu ông ấy có phần kính nể Yuuki. Thế thì rõ là do có chữ "Terwasae" là họ của cô rồi.

Ôi chào... làm người đặc biệt quá thật là phiền phức mà.

- lớp của em là 11-A. Cứ đi lên tầng hai rồi rẽ phải sẽ thấy.

- cảm ơn thầy.- cô nói ngắn gọn rồi rời đi.

Nhớ ra việc cần phải dặn hiệu trưởng một chuyện , cô ngoái đầu lại:

- còn một chuyện em muốn nhờ thầy, xin hãy đề tên em trong học bạ là Ninae Rothschild và đừng cho ai biết về Yuuki Terwasae.

- nếu đó là ý muốn của em.- ông hiệu trưởng tỏ thái độ tôn trọng ý muốn của cô mà không hề thắc mắc.

Bên ngoài, khung cảnh náo nhiệt vẫn chưa dứt thu hút sự chú ý của Yuuki. Đám đông đang trầm trồ, ngưỡng mộ nhìn mấy học sinh vừa đến. Khoảng cách khá xa nhưng cô vẫn nhìn thấy được. Có 4 người, ba nam một nữ.

" dòng thuần à?" Yuuki không khỏi cất lên suy nghĩ trong đầu khi thấy kí hiệu chữ cái trên đầu họ: R, A và hai chữ W.

Mới nhìn qua thôi mà vẻ hoàn hảo của họ đã ít nhiều chi phối cô rồi. Không rõ ràng cho lắm, Yuuki cảm thấy có ánh mắt đang dõi về phía mình, cô vội quay gót để tránh rắc rối thêm rắc rối. Mới là ngày đầu tiên ở đây, tốt nhất là không nên có chuyện xui xẻo xảy ra.

Chap kì tới: nữ sinh cùng bàn.

Gần đến đoạn gặp anh main đẹp trai rồi, mọi người có hóng không???^^

Shi sẽ sớm ra chap sớm nhất có thể, ủng hộ cho Shi nha^^

Chương 9: Nữ Sinh Cùng Bàn

" rengreng"

Lại là tiếng chuông vào lớp. Chán thật, dù là ở Vampire's Land hay Trái Đất, người ta cũng vẫn phải đi học.

" chết tiệt, cứ thế này sẽ bị trễ mất" Yuuki bực mình. Chợt nhớ ra Vampire có tốc độ rất nhanh (như vụ Una đó) nên cô quyết định sẽ " thí nghiệm" luôn tại đây.

- xem nào,..... dồn sức và.....

Vèoooooooooooooooooooo

Tầng hai, trước cửa lớp 11-A

- ôi mẹ ơi!!! Buồn nôn thấy mô.- Yuuki rên lên một tiếng đầy thê thảm.

Cô vẫn chưa thích nghi nổi với sự thay đổi quá lớn, mặc dù có thể lực xếp vào loại tốt khi là con người. Vậy xem ra trình cô vẫn còn " gà " lắm.

Chính đốn trang phục lại cho gọn gàng. Yuuki không hề để ý cho đến khi có một giọng nói phụ nữ.

- em là học sinh mới?????

Giật mình ngược mặt lên, người đứng trước mặt cô là một cô gái trẻ. Cô là một hòa quý tộc thông qua kí hiệu trên đầu mình. Chắc đây là cô chủ nhiệm lớp này.

- ah, cô là..... cô giáo phải không?????- Yuuki lập tức cảm thấy ngớ ngẩn sau khi hỏi xong.

- không thì còn ai???? em trẻ 30s, giờ thì vào lớp nhanh đi!!!!- cô giáo nói, giọng hơi bực.

Cái gì cơ?!?!?! trẻ 30s!!!! có thể mà cũng bực à?????

Cô đi theo giáo viên vào cái lớp học ồn ào như chợ vỡ. Chỉ bằng hai tiếng đập bàn, mọi tiếng nói chuyện đều ngừng lại. Lúc bấy giờ mọi người mới chú ý đến Yuuki vốn đang đứng ở một góc khuất không nổi bật. Giáo viên lại đập rầm vào bàn thêm cái nữa khi tiếng xì xào nổi lên, sau đó cô đồng dục nói:

- hôm nay lớp chúng ta có thành viên mới, hãy nhiệt liệt chào đón và giúp đỡ bạn nhé!!!!

"Thảo nào mà cái bà cô này quản được cái lớp như chợ vỡ kia". Yuuki thấy ón khi nghĩ về việc đây là cô giáo mới của mình.

Rồi giáo viên hướng về phía cô:

- nào!! Mau giới thiệu bản thân mình đi em!

Cô "vâng" một tiếng trả lời. Bước lên bục giảng- nơi mà cả lớp có được vinh dự được ngắm nhìn nhan sắc nghiêng nước nghiêng thành ấy.

.....

Không gian im lặng cứ thế kéo dài như vậy.....

Có lẽ vẻ đẹp của Yuuki đủ để cho những người ở đây mắt chữ A mồm chữ O.

- Ninae Rothschild, hân hạnh được làm quen.

Không khí im lặng vẫn bao trùm trong lớp. Yuuki đã lường trước được khả năng này, Vampire có thể vẫn theo chế độ phân biệt giai cấp trong xã hội. Mạnh được yếu thua, kẻ dưới phục tùng kẻ trên; đó là tất cả những gì cô biết.

Cô đã làm, tiếng reo hò vỗ tay đồng loạt vang lên một cách nhiệt tình. Không hề có một chút sự khinh thường mà chỉ còn niềm vui chào đón thành viên mới. Yuuki có chút cảm động cho sự chào đón này.

- xem nào, đây!! Còn một chỗ trống cuối lớp, đây đầu tiên từ bên phải của cô.

Một tiếng "ò" lên kinh ngạc làm Yuuki thấy khá thắc mắc. Nhưng sau khi nghe vài câu nói của nữ sinh đã giúp cô phần nào đoán ra được.

" ghen tị với cô quá đi à!!!"

"Tốt số ghê ta!!!"

"....."

Chắc chắn người mà cô ngồi cùng là một tên con trai. Nhìn là biết cậu ta chiếm một vị trí không hề nhỏ trong mắt mọi người, đặc biệt là các nữ sinh. Trí tò mò của Yuuki lại được khơi dậy lên rồi. Rốt cuộc là ai vậy ta???

Ehhh??? Trùng hợp vậy kia. Trong mấy câu truyện teen toàn lời thoại chán ngắt mà cô từng đọc phải. Lúc nào cũng có cái đoạn nữ nhập học nè, ngồi cuối bàn cạnh nam chính nè, rồi tình cảm nè,.....

Thầm nghĩ mình đã quá ảo tưởng, với lại làm gì mà lại tốt số đến như thế. Yuuki gạt chuyện đó sang một bên, cứ nhắm bàn cuối mà thẳng tiến.

Khi đi qua dãy bàn đến cuối lớp, tuy ít và không rõ là từ ai nhưng cô cảm nhận được luồng sát khí nhắm thẳng vào mình, chỉ trong chốc lát. Cứ theo bài học mà anh trai nuôi đã dạy trên trường: phải luôn để kẻ thù biết rằng ta không sợ họ, dù cho dùng từ " kẻ thù" trong trường hợp này có lẽ là hơi quá. Thế nên Yuuki chẳng buồn bận tâm đến sát khí vừa rồi.

Ở dãy thứ hai, cũng phía cuối bàn, một cô gái tóc bạch kim tự nhiên thật nổi bật đang giữ cho quân bài Át bích của mình lơ lửng trên không bằng năng lực hệ phong của mình. Dáng người thanh mảnh, cao lớn đi kèm với nét ngây thơ, hồn nhiên. Liếc đôi mắt hạt nhãn sang bàn kế bên, nhờ ta nói với giọng tha thiết:

- ôi chào!!! Cậu còn định bơ cô học sinh mới đến bao giờ nữa đây hả Sam???? Chưa kể cô ấy còn ngồi cùng bàn với cậu nữa chứ!!!!

Giọng nói đáng yêu đã đánh thức chàng trai tên Sam. Anh ta ngẩng mặt lên, mái tóc bạch kim đặc biệt đen dần về phía đuôi tóc phủ xuống đôi mắt xám tro. Trên tai còn đang đeo chiếc headphone rất tự nhiên. Thật mê hồn..... nhưng cũng thật lạnh.

Anh nhìn Yuuki, nhú mày hỏi:

- học sinh mới à Marie ????

- bộ tai cậu bị phè rồi à????- Marie nóng nảy chỉ vào mặt Sam

Cô gái đó tên là Marie Windstrom- công chúa thuần chủng nhà Windstrom. Một trong sáu nhà thuần chủng của Vampire's Land.

Đôi mắt của Sam chẳng có chút chuyển động.

- ahaha!!! Cậu ta vẫn luôn bất cần đời như thế đó!!- cậu con trai đang quay quay chiếc mũ bằng ngón tay cái, ngồi cạnh Marie hùa theo.

Cũng như Marie, tên cậu ta là Jinni Arethdum. Con trai nhà Arethdum, sở hữu thổ thuật.

- là một người đàn ông, cậu không nên nói nhiều như vậy.- trong câu nói của Sam rõ ràng mang ý châm chọc.

- tính cả cậu nữa thì trong hôm nay tớ mới nói có hai câu thôi mà.

- được rồi, cho tôi xin đi, cứ thế này thì cậu không kiếm nổi bạn gái đâu Sam à.- Haroka Refibrun, sở hữu mái tóc đỏ rực như lửa xem ra cũng muốn nhập hội cùng

Gia đình cậu ta cũng chẳng thua kém gì mấy người kia, công tử lịch lãm này là thuần chủng nhà Refibrun.

Quên mất chưa nói đến Sam, coi như là cùng hội cùng thuyền với lũ bạn của anh ta. Con trai của Lucifer Walker- vị vua đang cai trị Vampire's Land hiện giờ.

- và hơn nữa, chúng ta mới chỉ 17 tuổi. Chưa phải là đàn ông đâu!

- cậu thông minh thật đó nha Haroka!!!!- Marie cười tít mắt khen ngợi, hình như không hề có ý châm biếm.

- chuẩn!!! Một tiểu thư vừa xinh đẹp lại vừa tài giỏi.- Haroka vỗ ngực tự đắc mà không biết Jinni đang nhìn cậu ta theo kiểu ẢO- TUỞNG- QUÁ - RỒI- ĐÓ.

Yuuki lúc này đã tới gần đến ván của Haroka; " công tử" này rất biết chớp lấy thời cơ, tranh thủ nói:

- nếu có vấn đề gì khó khăn thì tôi luôn sẵn lòng giúp đỡ, tiểu thư Yuuki.

Câu nói vừa dứt là cả lớp lại được một phen rú lên vì " hoàng tử sát gái ".

- ơ... ừm... cảm ơn nhiều.- Yuuki cười gương.

Mới gặp nhau lần đầu mà đã gọi nhau bằng tên rồi, Vampire thật dễ dãi và thân mật quá ha!

Đến bàn cuối cùng, nơi tên Sam " mèo lười" vừa mới tỉnh dậy và đang chăm chú nhìn cô.

Khi ánh mắt hai người chạm nhau....

Yuuki đã không thể rời đầu được, như bị hút hồn vào đó...

Đôi mắt xám tro lạnh lẽo đó, và cả gương mặt tuyệt tác ấy đang cuốn lấy tâm trí cô.....

Hình như.... trái tim Yuuki đã lỡ một nhịp mất rồi....

Chap kì tới: làm bạn với tớ không???

Sorry mấy độc giả nhé, có thể lịch đăng sẽ chậm lại một chút do dạo này Shi vướng phải nhiều bài kt, nhưng Shi sẽ cố gắng đăng chap sớm nhất có thể.^^

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Làm Bạn Với Tớ Không????

- tớ ..ngồi đây được không???- Yuuki bắt đầu thấy bối rối và kì kì khi cứ nhìn chăm chăm vào người khác như vậy.

Trở lại với dáng vẻ ban đầu, Sam đứng lên nhường chỗ cho Yuuki để cô ngồi bên trong, không quên thêm một câu ngắn gọn:

- xin mời.

Khi đã ổn định lại vị trí và bắt đầu tiết học. Sam mới liếc nhìn sang cô gái ngồi cạnh mình. Mái tóc xanh biển óng ả dài chạm vai, đôi mắt như hai viên ngọc soi sáng cho cái vẻ đẹp không tì vết, khuôn mặt cũng như anh: một tuyệt tác. Mỗi khi cô đi đến đâu là mọi con mắt dồn về cô đến đó. Ngay trong khoảnh khắc đó, Sam đã nhận ra rằng mình chưa bao giờ để ý đến một cô gái nhiều như vậy.

Cảm thấy có cặp mắt đang nhìn mình. Yuuki ngoái đầu ra nhìn lại. Sam lại tập trung về phía bục giảng- nơi giáo viên đang thao thao bất tuyệt giảng bài.

Ba tiết học trôi qua. Vậy là hôm nay cô đã học được kiến thức về Địa lí, Lịch sử và Ma pháp. Chương trình dạy hoàn toàn về thế giới Vampire để có dịp cho Yuuki mở mang tầm mắt. Chắc sau này cô phải đọc cả núi sách để hiểu được kiến thức chưa được học ở các lớp dưới quá. Bây giờ đang là ra chơi nên Yuuki quyết định xuống thư viện đọc sách.

- a!! Khoan đi đã Yuuki!- Giọng nói của Marie từ bàn đối diện gọi lại.

- cậu là....- Yuuki thắc mắc về tên cô gái tóc bạch kim dòng thuần

- Marie Windstrom, rất vui được làm quen.

Marie không hề thắc mắc tại sao cô gái này lại không biết tên mình, do nhỏ đã nghe ba mẹ nói rằng danh tính của một thuần chủng chỉ được công bố khi họ đủ 18 tuổi.

Cô gái này nhìn khá cởi mở và thân mật mặc dù mình thuộc dòng dõi vô cùng cao quý.

- tớ cũng vậy!- Yuuki phản khởi đáp lại.

Marie gật đầu để tìm một chủ đề hay ho nói với bạn mới, sau đó nhỏ búng tay một cái.

- cậu muốn xuống thư viện với tớ không???

- oh!!! Thật trùng hợp, đó cũng là ý định của tớ.

Hèm.... làm quen ai cũng dễ dàng như vậy có phải tốt hơn không nào????

- ủa? Tôi có nhớ nhầm việc ai đó đã hẹn xuống canteen với mình hôm nay không nhỉ???- Jinni chen vào phá đám cuộc trò chuyện giữa hai cô nàng.

- huh??? Nhưng người mời tớ là Jinni mà~ với lại cũng chưa hề có thể thốt hứa hẹn gì hết nhá!!- câu nói của nhỏ làm Jinni hết đường cãi luận.

Không đợi Jinni kịp phản ứng gì, Marie kéo tay Yuuki đi một mạch làm cô chỉ kịp nói hai từ "xin lỗi" với anh chàng kia. Khi hai cô nàng đã ra khỏi lớp, Haroka tiến đến cậu chàng đứng như đang chôn chân xuống đất, khoác vai kiểu bạn bè thân thiết, mắt chăm chú vào màn hình smartphone và nói với giọng "an ủi":

- hiểu mà, không sao đâu. Rồi cơ hội tán nàng sẽ lại đến thôi.

- tán??? Trong đầu cậu chỉ chứa ba cái thứ vớ vẩn ấy thôi à???- con mắt tóe lửa của Jinni với ý muốn "ăn tươi nuốt sống" cậu.

Haroka không chịu thua, đôi mắt vàng chanh của cậu ta giương lên đáp trả Jinni một cách khiêu khích rồi buông một câu "cố gắng tiến xa hơn nhé"

- ê!!!!!! Đứng lại mau tên trời đánh!!!

Tiếc ghê! Tên tóc đỏ kia đã "cao chạy xa bay" trước khi Jinni kịp đám cho một phát.

"cái tên quý sứ này!!" Jinni bức bối. Mà oái ăm thật đấy, đâu phải chỉ mình Haroka, cả cái trường này cũng coi mối quan hệ giữa cậu và Marie là "không bình thường". Hết sức phiền toái khi bị gán ghép là "cặp đôi hoàn hảo thế nọ thế kia", và Jinni cũng phải tốn rất nhiều..... nước bọt để giải thích mối quan hệ giữa hai người cho ba mẹ hiểu.

Về phần hai cô nàng kia, họ đã ở bên trong thư viện của Vampire high school. Nếu dùng tốc độ Ma cà rồng sẽ nhanh hơn nhưng Marie vừa này còn phải bận làm "huớng dẫn viên du lịch" cho Yuuki. Cái ngôi trường to như cung điện thế này thì các bạn tự ước chừng được thời gian phải bỏ ra rồi đấy.

Thôi bỏ đi, bây giờ chuyện thư viện đây đang chiếm vị trí tâm điểm nên cũng gạt qua lí do đến muộn cho rồi. Một nơi lớn xấp xỉ với Library of Congress (thư viện quốc hội) ở Washington DC của Trái Đất thế này, sao có thể không bận tâm đến chứ!! Biết bao lâu mới đọc hết được chỗ sách ở đây ta??? Hỏi câu này với Vampire còn được vì họ sống bất tử, còn tuổi đời con người có hạn nên giống như đang bắt người ta phải thực hiện "mission impossible" (nhiệm vụ bất khả thi) ý.

- trong này chứa tất cả bao nhiêu cuốn vậy???- Yuuki bao quát hết xung quanh để đếm số sách mà cô nhìn thấy mặc dù điều đó là không thể.

- tớ không nhớ rõ nữa, chắc tầm 30 triệu cuốn thì phải.- Marie gãi cằm

Chỉ riêng thư viện đã xa xỉ tới mức này. Cái tên "trường học hoàng gia" chắc cũng không quá cao sang đâu nhỉ???

- được rồi, cậu mau chọn sách đi. Sau đó ngồi ở kia nhé!- Marie chỉ vào một cái bàn trống.

Yuuki gật đầu đồng tình. Sau khi Marie đã phóng lên tầng hai để tìm sách, cô thì vẫn mon men dưới tầng một, nhìn vào tấm biển của từng dãy sách. Xem nào, từ Lịch sử, Địa lí cho tới Vật lí, Khoa học, Thiên thể, văn văn và vân vân. Tổng hợp đủ các thể loại từ Bắc vào Nam, Từ xa đến gần y chang thế giới con người.

Yuuki chợt dừng lại ở dãy sách mang tên "Ma pháp".

Vampire có thể mạnh và quyền năng đến mức nào?????

Chap kì tới: điều chưa biết tới.

Phù..... cuối cùng thì Shi vẫn ra chap đúng thời hạn nhỉ???^^

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Điều Chưa Biết Tới.

Đưa tay lấy một cuốn màu đỏ trên giá sách. Dòng chữ khắc nổi trên cuốn sách bằng Tiếng Anh có nghĩa là "ma pháp và các thể hệ Vampire". Ham muốn khám phá và tìm tòi tự trời dậy trong lòng Yuuki khiến cô muốn "ăn trọn" cuốn sách.

Yuuki nhìn chỗ mình ngồi, từ này giờ cô cũng đã đi một quãng khá xa. Bây giờ Yuuki sẽ dùng tốc độ Ma cà rồng để tới trong nháy mắt, lần này phải thật cẩn trọng mới được.

- ô!! Chọn xong rồi à Yuuki???- Marie cười tươi khi thấy cô đến.

Chiếc bàn như sắp không chịu nổi sức nặng do hơn mười quyển sách mà nhỏ thu lượm đem về. Mà mỗi quyển cũng dày 4-5 cm chứ không ít.

Khỏi phải thờ đốc sau đợt "chạy marathon" giống hai lần trước nữa. Yuuki đã khiến cái tốc độ đạn bắn khỏi súng này khuất phục trước mình.

- cậu định đọc hết chỗ này trong giờ nghỉ sao???- Yuuki hỏi sau khi đã lấy hơi vì tốc độ "thần thánh" vừa này. Xem ra cũng không phải là đã kiểm chế được sức mạnh hoàn toàn.

- tớ cũng không chắc lắm, nhưng cậu có thể đọc cùng mà.- Marie cười trừ nhìn đồng sách.

Vì cái chồng sách xếp cao đến tận đỉnh đầu cô nên Marie không thấy được cái bộ dạng bơ phờ ấy.

- còn Yuuki thì sao????- nhỏ nhướn người lên để nhòm vào quyển sách mà cô đã lấy.

- về ma pháp và các thể hệ Vampire.- Yuuki lặp lại nội dung ghi ở bìa cuốn sách- tớ cần tìm hiểu đôi chút.

Marie nhìn cô ngạc nhiên, trong đầu nghĩ đến một khả năng có thể xảy ra.

-cậu..... cứ như mới đến đây ý!

Yuuki ngó người ra, vậy chẳng lẽ cái thứ cô đang đọc là kiến thức cơ bản đã được dạy rồi à ????? nhưng đúng là cô mù tịt vì chỉ vừa mới đến đây vào hôm qua.

- à ừ..... tớ vừa mới đến.... từ Trái Đất.- Yuuki ngập ngừng nói, mong sao Marie biết đến hành tinh xanh ấy.

- vậy sao vậy sao!!!!!!!!!!!!!! Kể cho tớ nghe về họ hàng của chúng ta đi, và cả cậu nữa.

Nhỏ nói "họ hàng", chắc là do ngoại hình của Ma cà rồng và con người có nhiều điểm tương đồng.

Sau đó, nhờ ẩn Yuuki ngồi xuống ghế. Rồi nhìn với ánh mắt nài nỉ van xin. Biết là khó có thể từ chối được. Yuuki đành bịa chuyện mình là một Ma cà rồng lai; bố là Vampire, mẹ là con người. Cô vừa mới biết được chuyện này khi bị đưa đến đây.

- ra vậy. Nhưng không sao, tớ sẽ giúp cậu, ok???

Ể???? Nhỏ ta đã quên mất mình là một công nương dòng thuần còn cô là thường dân rồi à??? Hay là cố tình không để ý đến chăng???

- ah.... tớ.... cũng không biết nữa...

Giọng nói của Yuuki có phần e dè, và Marie đã biết được lí do tại sao rồi. Thờ ắt ra một cái, nhỏ nói dứt khoát:

- chẳng sao đâu, cậu không cần phải lo lắng về chế độ phân biệt giai cấp ở đây.

Ôi chà..... cứ như cô nàng này có khả năng đọc suy nghĩ của người khác ý mặc dù giả thiết nghe có vẻ hợp lí hơn là Marie hay gặp những người kiểu như Yuuki.

- trong 500 năm nay, luật đó đã bị cấm rồi. Xã hội giờ bình đẳng lắm, không như con người tào lao về chủng tộc đâu.

-ohh.. - Yuuki gật gù.

Hai người cũng chẳng còn việc để làm ngoài mục đích ban đầu: đọc sách.

"các thể hệ Vampire có thể kể đến từ thấp đến cao như: hạng thường; quý tộc nhị đẳng và nhất đẳng; thuần chủng gồm sáu nhà: Arethdum, Windstrom, Refibrun, Terwasae, Naretu và Walker; vượt trội hơn tất cả là dòng thủy tổ."

- Marie này, thủy tổ nghĩa là gì vậy????

Dời mắt khỏi phần mình đang đọc, nhỏ hỏi lại:

- thủy tổ ư???

- ừm

- nói chung là..... cậu biết đấy, dòng thuần là một thể hệ thoái hóa của thủy tổ.

- tức là họ mạnh hơn?

- hơn nhiều ý chứ. Nói không chừng thì sử sách có viết rằng ngài Dracula, có khả năng hủy diệt cả thế giới nếu ông muốn đấy!

Hai mắt Yuuki mở to hết cỡ. Marie nhìn lại kiểu "không cần phải ngạc nhiên đến vậy đâu".

Ma cà rồng- một dị loài thật siêu việt.

Yuuki tính hỏi thêm Marie, nhưng tiếc là tiếng chuông đã thông báo hết giờ ra chơi mất rồi.

Chap kì tới: bắt đầu khóa luyện tập nào!!!

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Bắt Đầu Khóa Luyện Tập Nào!!!

Vậy là buổi học đầu tiên ở ngôi trường dành cho Ma cà rồng đã kết thúc suôn sẻ. Hiện giờ mọi học sinh đang tập chung ra về. Yuuki tính gọi điện cho Una để báo cô ấy đón về nhưng xem ra không cần rồi. Cô hầu gái đang vẫy tay về phía Yuuki đây này, rõ ràng là đã tới từ trước.- chị đợi ở đây bao lâu rồi? - Yuuki hỏi cô hầu gái qua cửa kính xe.

- chị đến được 5s thì thấy em ra, căn chuẩn quá phải không???

Đúng ra là cô hầu gái đã căn chệch mất "5s" đấy.

Yuuki ngồi vào xe, nhìn qua khoảng trống (cửa xe) thì thấy bình minh đã lên. Cô lập tức khó chịu nheo mắt lại. Ánh sáng rất có lợi đối với con người nhưng với Vampire, nó là liều thuốc độc. Ánh sáng sẽ thiêu cháy da thịt, cơ thể của Ma cà rồng cho đến khi tan biến vào cõi hư vô.....

Do mãi chú tâm vào cái thứ ánh sáng mà trước kia cô vẫn từng coi là tuyệt đẹp kia nên Yuuki không để ý rằng mình đang bị theo dõi. À mà không hẳn là theo dõi, chỉ là nhìn thì xem ra đúng hơn. Đôi mắt xám tro ấy nhìn Yuuki, màu sắc thật xa cách và lạnh lẽo, vô hồn như trái tim của người ấy vậy. Cô gái ấy liệu có thể làm tan chảy tảng băng trường chừng như vĩnh cửu đang ngự trị nơi đáy lòng của anh ta không???

Phía đối diện, một ánh mắt khác nhìn cô với vẻ dò xét. Chứa đựng trong ánh mắt ấy là một chút tức giận, một chút căm hận, một chút đau đớn không rõ nguyên do. Cô gái đó lặng lẽ quay đi, coi như không có chuyện gì xảy ra.

Yuuki ngồi trong xe, hai mắt khép hờ. Miệng ngân nga theo điệu nhạc EDM phát ra từ chiếc earphone. Trong đầu lại hồi tưởng tất cả những gì xảy ra ngày hôm nay như đang viết lại một cuốn nhật kí. Cô sẽ ghi nhớ mọi thứ về Ma cà rồng qua cách giao tiếp, các bài học thực tế và qua sách vở.

Yuuki mở mắt ra, nhìn vào điện thoại. Bây giờ là 6 giờ 45 phút sáng, các Vampire nên ở nhà trong lúc này nếu không muốn bị biến thành "món thịt nướng".

Dừng chân trước lâu đài nhà Terwasae, vẫn mang dáng vẻ thật to lớn lugubrious. Yuuki đã ngắm cho đã mắt một lần rồi nên giờ cô thờ ơ bước vào nhà, cùng lúc Una từ gara đi ra, nói:

- Yuuki hãy lên thay đồ rồi xuống nhà đi, mẹ em đang đợi đó!

- để làm gì vậy ạ???

- cứ từ từ rồi sẽ biết.- Una làm điệu bộ "bí mật không thể bật mí" lúc này.

Không thắc mắc gì thêm, Yuuki lên sửa soạn đồ sau đó xuống. Những bộ đồ dễ vận động luôn là sự lựa chọn tuyệt vời đối với cô; chiếc áo phông trắng, quần bó đen cùng đôi giày thể thao này là một ví dụ. Cô được Una dẫn đường, không ngạc nhiên lắm khi cái lâu đài rộng lớn này sở hữu một khu vườn bao quanh(thực ra từ nhà đi vào cũng đã thấy rồi còn gì).

Mẹ Yuuki đang niệm một loại thần chú gì đó, cô thấy xung quanh bà là một vòng tròn nước. Nó như hút mọi thứ lên trên, làm mái tóc xanh của Rose tung bay, thật phi khoa học và phản lại định luật vạn vật hấp dẫn.

Yuuki không muốn phá vỡ khoảnh khắc này, mẹ cô cứ như một vị thần(có thể là Neptune nhưng.....đây là một phụ nữ mà) đang phô trương sức mạnh

của mình - sức mạnh được tạo hóa ban cho thuần khiết như cái tên của nó: thủy.

Kết thúc phần niệm chú, bà gọi Yuuki, có lẽ đã cảm nhận được tiếng bước chân của cô từ trước:

- đến rồi à Yuuki???- câu nói thân mật gần gũi của một người mẹ quan tâm đến con gái.

- vâng, có chuyện gì vậy ạ?- không vòng vo, cô nói thẳng vào vấn đề chính.

- đương nhiên là thứ này rồi!

Một quả cầu nước xuất hiện trên tay mẹ cô, 'thứ này' chính là để ám chỉ Thủy thuật.

- Mẹ sẽ dạy con về cách sử dụng Thủy thuật của gia tộc Terwasae.

Quả cầu nước ấy tách ra, bao quanh Yuuki.

- con tưởng là cha mới sử dụng được nó chứ!!

- thế thì sao nào, quý tộc cũng có thể sở hữu ma pháp mà!

Yuuki lấy tay bịt miệng, gãi đầu. Quên đi mất, hôm nay Una có nói với cô là quý tộc có sở hữu kí hiệu nguyên tố trên đầu. Vậy thì chắc chắn tương ứng với đó là ma lực mà họ sở hữu rồi. Thế cô đang nghĩ cái quái gì trong đầu thế này, cha và mẹ là anh em sao???? Thật là loạn luân và cũng vô lí hết sức nữa!!!!

- học cách sử dụng ma thuật để tự bảo vệ mình và cũng chứng minh cho mọi người thấy mình là ai.- mẹ cô nói.

- con sẽ học vì về đầu.- Yuuki nói thật một cách chán nản.

Mẹ cô mỉm cười gật đầu, quả cầu nước thứ hai được bà tạo ra. Lần này nó lơ lửng trên không, khối cầu này to gấp đôi quả vừa rồi.

- nào! Con hãy điều khiển nó. Cố gắng tập chung và kiên nhẫn vào nhé!

Khỏi cần Rose nói đến lần thứ hai. Yuuki nhìn thật chăm chú vào quả cầu bằng tất cả sự tập trung mà cô có. Mẹ cô đi xung quanh, quyết định làm cô giáo của Yuuki luôn.

- liên tưởng đến những gì con muốn làm với nó. Sức tập chung cộng với ý chí càng cao thì hiệu quả sẽ càng rõ rệt.

Yuuki nhìn khối cầu với ánh mắt càng ngày càng kiên quyết. Tiếp thu hết những lời mẹ cô vừa nói và bài học của người anh nuôi đã dạy:" không có quyết tâm ắt sẽ không có thành công".

BỤP!!!!!!

Tiếng quả bóng nước vỡ ra. Thấm ướt cả quần áo của Yuuki và Una, nhìn thấy " hết cả bên trong".

- ủa?? Con định làm cho nó di chuyển về phía mình chứ đâu có bảo nó vỡ ra.

- con chưa đủ ma lực để di chuyển hết cả khối cầu nên nó mới vỡ ra.- Rose đứng cách Yuuki xa hơn lúc trước do tránh quả bóng nước vỡ bắn vào người.

- chắc!!!! Ướt hết đồ rồi. Đây là bộ chị thích nhất đó!!!- Una nhõng nhẽo.

- ngày nào chị chả mặc bộ này. Mà tốt nhất chị nên đứng xa ra một chút thì hơn.- Yuuki nắm chặt tay đầy quả quyết.

Chap kì tới: lần thứ 20.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Lần Thứ 20

Lần thứ 19.....- wuaaaaaa!!!!- Yuuki hết lên khi khối cầu nước lại một lần nữa vỡ tung ra.

Đừng nghĩ điều đó sẽ làm cô bỏ cuộc. Đã khoảng hai tiếng trôi qua kể từ lúc Yuuki bắt đầu luyện tập cho đến bây giờ, nhưng lúc này cô còn chả bận tâm về khái niệm "thời gian" nữa. Cứ tiếp tục thách thức nữa đi, cô là kiểu người một khi đã quyết tâm và ý chí đạt đến cao độ thì đừng mong dập tắt nổi nó.

Một khối cầu tiếp theo được mẹ cô tạo ra. Yuuki tiếp tục ở trong tư thế sẵn sàng, chỉ cần quyết tâm như thế này thì có thêm 2- 3 tiếng nữa cũng không thành vấn đề.

Yuuki tập trung đến mức sắc tố đỏ đang dần dần lặn đi màu mắt tím của cô. Phải tập chung nhưng không được quá căng thẳng, nếu không lượng ma pháp sẽ trở nên quá mạnh khó có thể kiểm soát. Tập chung mà vẫn cân thả lỏng cơ thể, tưởng tượng, hình dung ra điều mình muốn làm với ma lực ấy.

"hãy đến đây, đến đây nào"

Không gian xung quanh tĩnh lặng. Có khi tiếng động của một chú sâu cũng có thể làm Yuuki phân tâm.

Đáp lại sự nỗ lực ấy, khối cầu nước tiến về phía Yuuki. Mỗi lúc một nhanh hơn. Cô giơ tay lên hôn chặn lại chuyển động của nó khi đã tới gần mình, như được lấp phanh, quả cầu trắng lạng lác tức khắc mà không phát ra một tiếng "kít" nào. "chưa được". Yuuki từ từ hạ tay xuống, chỉ muốn dùng mắt để giữ cho khối cầu được thẳng bằng.

Rõ ràng là đã làm được, nhưng Yuuki không giám cử động vì sợ sẽ làm cho khối cầu mà mình mất bao nhiêu công sức mới điều khiển được rơi xuống mất. Cô mỉm cười, một nụ cười đắc thắng.

- tốt lắm, con làm được rồi!- mẹ cô khen ngợi.

Nụ cười ấy lại càng tươi hơn nữa. Yuuki rất vui, mặc cho mồ hôi đang thì nhàu chảy xuống người. Cô ngồi phịch xuống nền cỏ dưới chân, một chiêu thức đơn giản nhưng lại làm tiêu hao nhiều ma lực cho người mới học.

- mồ..... không thể lết nổi nữa~

- yên tâm, chị sẽ đưa em lên phòng trong thoáng chốc!!!- Una cố tình "chọc đúng chỗ đau".

- thôi khỏi, chắc chị chi có thể rước em vô viện thôi!!!- Yuuki bỗng thấy lạnh sống lưng.

Una nghiêng đầu khó hiểu:

- "viện" là cái gì vậy???

Yuuki âm ỉ không nói được câu nào, Una lớn tuổi hơn cô (chắc vậy). Sao cô ấy lại hỏi câu đấy???? Là ngốc thật hay giả ngốc nhỉ???

Không, Una không biết cũng đúng thôi. Vampire vốn có thể lành lại được vết thương sau một khoảng thời gian nhất định, hơn nữa, họ trông khỏe như trâu như bò thế, thử hỏi bệnh nào tấn công cho lại.

- ừm..... đó là nơi..... mà con người chữa bệnh.

- hê???? họ yếu xìu vậy sao???- Una hơi thất vọng.

Đừng thất vọng như vậy chứ, ít nhất thì cô ấy cũng cần phải hiểu rằng con người đâu có tiến hóa tới một mức độ "thần thánh" như Vampire.

Thấy cái bóng mờ mờ thân hình của một cô gái, mà cô ấy chính là Yuuki. Cô ngước lên, nhìn bầu trời trong xanh của Vampire. Đã in bóng trên đất thì chắc chắn là do ánh nắng, mà cho dù là tia sáng hay ánh nắng thì Ma cà rồng cũng miễn cảm với chúng, cảm giác khó chịu và đau nhói, hệt như kim châm vào người(mà đây đã là có kết giới xung quanh Vampire's land rồi đấy). Cái ánh nắng ban mai tuyệt đẹp đến thế, mà rồi Yuuki cuối cùng cũng phải cự tuyệt lại nó.

Trước đây cô cùng anh trai cứ mãi ngắm nhìn cái khoảng không bao la ấy mãi mà không biết chán. Giờ nghĩ lại thấy hoài niệm thật....

- Kaito anh trai, những chú chim có thể bay cao đến vậy sao???- giọng nói của cô bé năm tuổi hỏi anh mình.

- đương nhiên, khi chúng trưởng thành thì việc đấy chẳng có gì là khó khăn cả.

Kaito để đôi mắt khép hờ mà trả lời, mặc cho cái bóng vĩ đại từ ngôi biệt thự Góc khuất và thảm cỏ xanh ròn đang bao trùm lấy anh.

- thế khi em lớn, em sẽ bay được phải không??

- há????

- như những chú chim kia kia!!!!- cô bé chỉ tay lên trời,

-..... phup..... hahaha!!!!- Kaito cười sặc sụa.

nhưng cuối cùng nó cũng phải chấm dứt bởi khuôn mặt đỏ ửng lên vì bức bối của cô em gái.

- được rồi được rồi.- Kaito chống tay ngồi dậy.- em hãy nhìn những chú chim kia đi, chúng rất bé, bé hơn nhiều so với cái bầu trời rộng lớn kia. Thế mà chúng cũng đâu có bỏ cuộc, tự bay bằng chính đôi cánh của mình mà không sợ chỉ vì quá nhỏ bé. Em hay anh, hay tất cả các đứa trẻ khác rồi cũng sẽ như vậy thôi.

Về sau này khi lớn, Yuuki mới hiểu điều anh cô thực sự muốn nói thay vì cứ hiểu đúng cái nghĩa đen.

Cô không biết nữa, cảm xúc lưu luyến này là sao??? là do cô chưa thể quên được quá khứ trong một khoảng thời gian ngắn, hay do cô quá yếu mềm và ích kỉ không muốn quên???

Giọng nói nhẹ nhàng truyền tới sau lưng Yuuki:

- con đang hồi tưởng lại kỉ ức, mẹ không thể nhìn thấy rõ lắm, nó vui.... hay là buồn vậy???

Yuuki không ngạc nhiên, chắc hẳn là do sức mạnh diệu kì của tình mẫu tử.

- chắc vậy ạ.- ý của cô có nghĩa "đúng là như vậy".

Yuuki đứng im, không quay đầu lại. Cô mong mẹ mình sẽ nói thêm gì đó, nó sẽ cải thiện tâm trạng của Yuuki nhiều lắm.

- mẹ không có nói con phải quên hết đi quá khứ, chỉ cần lưu giữ lại những kỉ niệm đẹp thôi. Tương lai mới là điều quan trọng, phải không???

Yuuki trả lời, có thể nhận thấy trong giọng nói mang ý cười:

- cảm ơn mẹ.

Vạn vật trên đời chẳng có thứ gì là hoàn hảo cả. Nếu có, Rose sẽ khuyên họ nên tỉnh mộng đi. Không có thất bại, sai lầm thì làm sao người ta có thể thành công, có thể học hỏi và rút kinh nghiệm từ nó đây??? yếu đuối thì sao??? chẳng có gì phải xấu hổ cả, một khi đã đối mặt được với nó, con người ta sẽ tự khắc trở nên mạnh mẽ hơn thôi.

Yuuki thay xong bộ đồ ướt nhẹp sau khi trải quá quá trình luyện tập. trong đầu vẫn còn vấn vương câu nói của mẹ cô. Yuuki mở cửa sổ, như muốn nhanh chóng gạt nó qua một bên. Qua lớp cửa kính là thành phố của Vampire's land, mọc xếp sát nhau như một đám rêu, khác mỗi là đám rêu này có góc gác của một mê cung. Xung quanh biệt thự nhà Terwasae cũng chẳng nhìn thấy bóng dáng ngôi nhà nào cả, cảm giác cứ kiểu bị cô lập hoặc kì thị ý!

- em muốn ra ngoài sao???

Mãi ngắm nhìn phong cảnh mà Yuuki đã không biết đến sự tồn tại của Una trong căn phòng.

- à vâng, đại khái vậy.

- nếu vậy thì đợi đến chiều cho ánh nắng dịu đi chút đã. Nếu không sẽ có hại cho làn da của em lắm đó!!!

Yuuki gật đầu, tự nhiên lại thấy bụng mình sôi lên. Ugh..... đói ghê!!! chắc là do cuộc luyện tập mệt mỏi người khi này.

chap kỉ tới: cô gái bí ẩn.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cô Gái Bí Ẩn

2 giờ chiều. Tại thành phố Lightstart....

Phải nói chỗ này như là một bản sao của thủ đô Paris hoa lệ ở Pháp vậy. Từng dãy nhà cao thấp kẻ sát nhau đủ màu sắc và không tuân theo một quy luật nào. Trên vỉa hè trồng những cây to, từng tán cây đều có màu ngọc bích do phản chiếu cái ánh nắng hơi chói mắt (đối với Vampire) của mùa hè rọi

xuống.

Yuuki bước thật chậm để có thể thưởng thức hết vẻ đẹp của phong cảnh nơi đây. Giữa dòng người ngược xuôi, hình cô gái mặc chiếc áo thun cộc tay trắng được trang trí cái đầu chú mèo đen trông rất cute, chiếc váy bò ngắn, chân đi đôi giày lười màu hồng. Không hề muốn tạo sự chú ý nhưng bất cứ ai đi qua cũng phải ngoái nhìn cái vẻ đẹp nổi bật ấy ít nhất một lần.

- em muốn đi đâu trước đây Yuuki????- Una hướng mặt về phía cô hỏi.

Với chiếc áo trễ vai cộng với quần short để lộ ra đôi chân thon dài. Una trông vô cùng cá tính, đương nhiên không phải bàn tới vấn đề xinh đẹp rồi. Dù là trong bộ trang phục hầu gái hay tuổi teen thì cô ấy vẫn luôn làm nên style cho riêng mình.

- chưa ạ!!! Chị xem có chỗ nào hay ho không thì.....

Lí do Yuuki phải ngừng nói giữa chừng là do Una tự nhiên nắm tay cô. Yuuki bỗng có linh cảm chẳng lành.

"Aaaaaaaaaaaaaaaaaa"

Tiếng hét to vì Yuuki bị kéo một mạch đi với lực tay khủng khiếp.

Cách địa điểm vừa rồi hơn 700m.....

- làm ơn..... giết tôi đi....- cô rên rỉ yếu ớt.

Trông Yuuki lúc này không khác một cái xác chết là bao.

- ừ~ cho chị xin lỗi nha!! Chị chỉ muốn đến đây nhanh hơn thôi mà.- Una làm vẻ mặt "hối lỗi".

Hình như cô hầu gái vẫn chưa tận hưởng được cái cảm giác mà Yuuki đang phải chịu nên mới vô tư mà trêu đùa.

Cô nhìn Una kiểu chán nản kinh khủng, chỉ muốn chọc người ta thôi chứ vui về nỗi gì. May mà Yuuki là người rộng lượng đấy!

Cô ngoái nhìn chỗ đang đứng lừng lững trước mặt mình. Một rạp chiếu phim rất rộng lớn, bên trên tường treo các tấm poster và thời gian chiếu của các bộ phim. Hầu hết đều là hành động, hẳn phải có cả một chút "lấn mạn" làm gia vị rồi. Kể ra cũng còn đỡ hơn cái thể loại sến súa không mà Yuuki vốn rất ghét.

- bộ chị thích xem phim lắm hả????- Yuuki hỏi.

Cô không nghĩ thể loại phim đánh đấm này hợp với một người như Una cho lắm.

- ừ!!! Chị đến đây mỗi tuần mà.

Mỗi tuần cơ à?? Hẳn là ba mẹ của Yuuki phải trả lương cho cô hầu gái này cao lắm. Cũng hợp lí thôi, trong lâu đài to lớn thế mà chỉ thấy có mỗi cô ấy đảm nhiệm hết tất cả việc nấu nướng giặt giũ còn gì!!!

Yuuki nhìn cái nơi mà Una gọi là "rạp chiếu phim" bằng ánh mắt dò xét.

- sao vậy??? Em không thích ư???

- không có! Chị là em... chưa từng đến rạp bao giờ.

Đúng là Yuuki chưa từng đến rạp bao giờ. Cứ theo quan niệm của anh trai Kaito : đến rạp chỉ tổ phí tiền(mặc dù nhà cũng thuộc hàng thượng lưu); chỉ được phép ngồi im một chỗ trong phòng trống vắng; đằng nào phim chả được công chiếu trên mạng và quan trọng hơn là nhà đã có chiếc tivi 4k, chả lẽ vứt xó à????

- vậy hả??? Thế thì vào đi cho biết!!- Una hớn hờ.

Sau khi đã ra quầy mua vé. Una vác thêm hai bịch bỏng ngô và coca, gọi như vậy vì trông chúng khá giống. Chứ ai đời quỷ hút máu lại đi ăn bỏng và nước có ga(*). Lại thêm một chuyện nữa cần nói đến. Nếu như Una vào đây mỗi tuần và xoi từng này đồ thì sao cô ấy chẳng rơi vào trạng thái thừa cân nhỉ???

Chẳng phải là một câu hỏi "hack não" đâu nếu bạn giải thích theo cách "Ma cà rồng". Đơn giản là phần lớn thức ăn ta hấp thụ vào sẽ dùng cho việc giữ và sử dụng ma lực, kể cả dòng Vampire thường.

- đi nào Yuuki, phòng chiếu phim trên tầng hai đó!

- chúng ta sẽ xem phim gì vậy???- Yuuki (tay vẫn còn đang ôm cả núi đồ ăn mà Una nhờ cầm hộ)nhướn người lên hỏi.

- "the four", cái tên hơi lạ nhưng nội dung có vẻ khá hay đấy!!

Số 4. Con số trong văn hóa Nhật Bản có nghĩa là "Thần Chết".

.....

- bộ phim hay tuyệt luôn!!!- Yuuki không nhớ mình đã nói về chủ đề này lần thứ bao nhiêu rồi nữa.

- đó, chị đã bảo rồi mà!- Una huých nhẹ tay cô.

Vấn đề này đã được bàn đi bàn lại suốt từ lúc hết phim cho đến giờ, và chưa có dấu hiệu ngừng lại.

- rồi rồi.. Una is the best !!!- Yuuki giờ hai tay lên hàng.

Một người xinh đẹp như vậy mà lại bị chứng "ảo tưởng sức mạnh", đúng là số phận mà.....

Yuuki quay mặt đi để cố thoát khỏi những câu chữ lái nhai mà Una đang cố gắng nhồi vào đầu mình. Tình cờ lại nhìn thấy hai người quen giữa đường, một cậu con trai đi cùng một cô gái. Trông như một cặp đôi, đó là nếu như không biết họ từ trước. Cô gái mang khuôn mặt xinh đẹp cộng với sự dễ thương, mái tóc bạch kim dài ngang lưng như được dệt từ ánh trắng. Cậu trai bên cạnh cao hơn một cái đầu, có mái tóc màu gỗ và đôi mắt vàng chanh đang nói chuyện rôm rả kia. Nhìn thế nào cũng ra được đó là Jinni Arethdum và Marie Windstrom. Do lần đầu thứ tạp âm của phố xá lọt vào tai nên Yuuki không nghe rõ được họ nói gì, mặc dù nghe lên người khác là một chuyện chẳng mấy hay ho. Hình như Marie đã nói "chỗ này tuyệt quá" thì phải.

Tại đang mãi nghe lên hai người mà đi đường không lo nhìn trước nhìn sau nên Yuuki đã vô tình va phải một ai đó.

- ui!! Xin lỗi.

Chỉ trong 1s cô đã nhận ra "đối tượng". Đó là một học sinh, cụ thể hơn nữa là cô ấy học chung lớp với Yuuki.

- không sao!!!- cô bạn ấy nói hất mái tóc hồng của mình ra sau.

Cái ánh mắt không hề nhìn kiểu khó chịu nhưng cũng chẳng phải là thông cảm là Yuuki cảm thấy áy náy và khó xử. Còn chưa nói đến là cô ấy đang dán chặt mắt vào Yuuki như không muốn cho cô chạy đi đâu.

Cô gái đứng dậy, lướt nhẹ qua Yuuki.

Và cái biểu cảm của cô gái chưa biết tên ấy, Yuuki không hề thích một chút nào.

chap kì tới: nổi lòng của hoàng tử.

(*) lí do tại sao mà Vampire lại ăn được thứ trông không hề giống máu đó, Shi sẽ giả thích trong những chap sau.

À quên chưa nói, cái họ của anh Sam nhà ta là do Shi "mượn" của Alan đó (Alan Walker. hình như là một DJ thì phải).

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Nổi Lòng Của Hoàng Tử

Sau buổi đi chơi, Yuuki chẳng còn thú vui nào khác là quanh quẩn trong phòng với cuốn sách trên tay. Và kèm theo đó là một chút âm nhạc cho đỡ.... im lặng. Nhưng không có nghĩa là bật kèn cho có, âm nhạc sinh ra là để thưởng thức và cô cũng đồng ý với quan điểm này. Cô gái nằm dài trên chiếc giường, miệng còn lầm nhảm theo điệu nhạc. Bộ dạng lười biếng đến đâu thì sức quyến rũ kèm theo đến đấy, có thể nhìn thật rõ qua chiếc váy lụa mỏng ấy một cơ thể có số đo ba vòng hoàn hảo. Vừa có tài lại có sắc, những người như vậy thường không dễ gặp đâu.

Nằm xoay người lại. Yuuki thở hắt ra một tiếng rõ dài. Rốt cuộc thì có đọc nhanh cỡ nào đi chăng nữa thì cũng chỉ xong chương một trong ngày hôm nay. Tóm tắt của chương 1 -sơ lược về Vampire sẽ có những ý chính sau, hầu hết là đều so sánh với một nhánh họ hàng của Ma cà rồng - Quý.

Vampire và Quý cũng na ná như nhau nhưng vẫn có những đặc điểm để phân biệt giữa hai giống loài :

Thứ nhất: Quý có răng nanh ẩn, tức là chỉ khi nào có những xúc động mạnh tác động tới tâm lí thì chúng mới lộ ra. Không như Vampire.

Thứ hai là mắt, mắt của Quý thì y hệt con người còn Vampire có con ngươi hình bầu dục. Tất nhiên chúng sẽ chuyển đỏ khi ta có những cảm xúc tiêu cực.

Thứ ba, Quý sẽ không lành lại vết thương nếu bị dính phải vũ khí có nhiễm phóng xạ, còn Ma cà rồng là bạc và vết thương bị gây ra do người sói.

Thứ tư, sức mạnh của Quý được kích hoạt nhờ vũ khí kết nối khi lập giao ước với chủ nhân. Còn Ma cà rồng sử dụng ma pháp về các dạng nguyên tố, phân chia theo cấp bậc.

Điều cuối cùng nhưng không kém phần quan trọng: chỉ có Vampire mới bị ánh nắng mặt trời thiêu đốt.

Và đó, chính điều ấy đã làm Yuuki cảm thấy mình thật ngu ngốc khi tin vào Vampire theo trí tưởng tượng của con người. Một cách nhìn nhận không phải sai be bét nhưng đa phần là không đúng.

Cô liếc mắt sang bên cạnh, nơi đang đặt chiếc cốc chứa thứ chất lỏng màu đỏ tươi còn đang uống dở. Yuuki tự hỏi từ lúc nào mà mình đã có thể quen với việc uống với cái thứ này nhỉ??? cho dù cái gọi ấy có vẻ không tồn kính đồ ăn cho lắm. Thực ra là chị hầu gái Una cũng là một bản sao gần như hoàn chỉnh của cô nàng lấm l่อม nhiều chuyện này.

Cầm mân mê nghịch chiếc cốc trong tay. Mùi thơm ngọt từ đó tỏa ra mà chỉ có Vampire mới ngửi được khiến cho Yuuki không cưỡng lại được mà chủ động đưa lên miệng. Từng giọt huyết sắc tổ thấm đều vào khoang miệng và đôi môi mềm của cô. Khi nhìn vào đôi mắt đang chuyển sang màu đỏ ấy, ta cũng nhìn ra cái nét quyến rũ ma mị ấy nhưng cũng mang nét chết chóc khó chối bỏ.

Cô lười biếng dùng lưỡi liếm hết số máu còn dính trên môi. Rồi ngồi thẳng dậy, tay vẫn ôm quyển sách. Mái tóc tết bím dài chạm vai thường ngày giờ thả ra được Yuuki vén ra đằng sau. Cô ngược lên nhìn mặt trắng, hôm nay trắng có vẻ sáng hơn hôm qua thì phải.

Cũng ánh mắt nửa đang hướng về thứ ánh sáng mờ ảo huyền bí đó. Của một người cách xa chỗ của Yuuki. Đôi mắt xám tro của cậu ta cứ nhìn mãi "chiếc đĩa đang phát sáng trong màn đêm" mà không biết chán. Cảm giác như cậu ta không hề có lấy một giây chớp mắt, cứ để mình lặng im trong vô thức như thế.

- thưa cậu chủ, cậu vẫn chưa ngủ sao????

Người vừa cất tiếng nói là một chàng trai, khoảng tầm 20. Dựa vào trang phục, có thể đoán ra đây là một vệ sĩ.

- trước kia mẹ ta cũng hay nói thế.

Cậu ta nói, đôi mắt vẫn không chịu dịch chuyển.

Xin đề cập tới một vấn đề không liên quan đôi chút, Sam xưng hô với anh vệ sĩ kia là ta- anh thay vì ta- người. Có vẻ anh không thích có sự phân biệt quá mức giữa bầy tôi và người chủ cho lắm.

- tôi thấy cậu chủ không nên giống mẹ mình quá nhiều đâu.- chàng trai đứng sau nói, âm điệu giọng không thay đổi. Nghe có vẻ mang tính nhận xét một cách trơ trẽn nhưng thực ra có tới tám phần là đưa ra lời khuyên.

- hết cha ta, bây giờ lại đến lượt anh nữa sao????- những câu nói này cứ lặp đi lặp lại khiến anh phát chán.

Dĩ nhiên Sam cũng hiểu ý tứ trong câu nói ấy. Thế mà rồi trong đầu anh cũng nghĩ khác, một hoàng tử vô dụng đến nỗi bị người dưới trướng nhận xét. Anh không thấy nhục nhã vì người vệ sĩ ấy đâu có nói sai gì.

- tùy cậu chủ thôi, dù sao ông chủ cũng bảo tôi đề ý đến cậu một chút mà.- chàng trai bình thản đáp lại.- tôi xin phép.

Anh ta rời đi. Bỏ lại chàng trai bơ vơ giữa màn đêm tĩnh lặng.

Không cần đề cập tới cái không khí hơi lạnh lạnh, bản thân trái tim Sam chắc cũng là đá rồi. Một chút thế này đâu có là gì so với anh.

Sam nhắm mắt lại. Khuôn mặt đẹp trai hoàn hảo đến khó cưỡng cùng mái tóc bạch kim đen dần phía đuôi còn phảng phất giọt sương đêm được cái ánh sáng thuần khiết từ trăng chiếu vào.

"tôi thấy cậu chủ không nên giống mẹ mình quá nhiều đâu."- câu nói vô thức tua đi tua lại trong tâm trí Sam như một đoạn băng ghi âm. Có thể anh ta đúng, suy cho cùng, chính vì quá yếu đuối mà mẹ anh đã phải chọn cho mình cái kết đau lòng. Nói đúng hơn là một sự hi sinh cho cái hạnh phúc ảo tưởng mà bà vẫn hằng mong mỏi ở cha Sam, đáng lẽ nó phải gọi là sự dũng cảm mới đúng. Đương nhiên Sam không hề muốn như vậy, nhưng bề ngoài lại cố tỏ ra mạnh mẽ để che lấp đi bản chất yếu đuối bên trong ư??? như nhau cả thôi.

Chap kì tới: Una, quá khứ của cô là gì vậy????

Chương 16: Una, Quá Khứ Của Cô Là Gì VẬY???

Vô cùng xin lỗi mọi người, do chap trước Shi đã đăng thiếu. Đây là Chap 16 full nè!!!

- Yuuki!

- hmmm???-giọng ngái ngủ nói chẳng ra nói đáp lại.

Đây! hậu quả của cái việc thức khuya đọc sách đó. Thử hỏi xem giờ còn dám "ham học" nữa không???

- mau dậy đi nào!!

- nhưng em đang ngủ mà!!!- khó khăn lắm Yuuki mới đáp thành tiếng.

- em sẽ muộn học đó!!!- Una chống hông, có vẻ như sắp mất kiên nhẫn tới nơi.

- được rồi, nào thì dậy.....

Yuuki khua khua cánh tay éo là hồng tìm cái thành giường để làm điểm tựa cho tay mình. Cô uể oải ngáp ngắn ngáp dài, cái bộ dạng ngái ngủ ấy bây giờ trông vô cùng tức cười.

- 7 giờ rồi à???- cô hỏi, hai mi mắt vẫn nặng trĩu không chịu mở.

- 12 giờ đêm rồi..... - Una vuốt mặt, chân dẫm nhịp nhịp một cách chán nản.

Xin nhắc lại cho mọi người nhớ, chế độ giờ học của vampire hoàn toàn khác với con người(hình như Shi cũng đã nói ở những chap trước đó)

Yuuki lại sắp sửa gục xuống giường tới nơi.

-có muốn muộn học không hả???

- vâng vâng..... WHAT?????????!!!!!!!!!!

Tiếng hét thánh thót vang lên. Sức công phá đủ để làm đàn chim bên ngoài rào rào vỗ cánh. Ấy là còn chưa kể đến việc căn phòng này có lắp cửa cách âm-_-

Do sức tấn công của cái âm thanh rất có tiềm năng làm cho người khác bị mắc bệnh " ung thư tai" kia đến quá đột ngột mà Una mới chỉ kịp đưa hai tai lên bịt chặt tai để phòng thủ. Nhưng đầu vậy vẫn phải chào thua trước cái " vị thánh" đang an tọa trên giường kia. Không còn lâu nữa đâu, Yuuki đã dùng tốc độ nhanh nhất của mình để bay vào nhà tắm. Sau đó là một loạt những âm thanh của vòi hoa sen và tiếng nước xối xả. Đừng thắc mắc tại sao không có tiếng xoẹt xoẹt của bàn chải đánh răng, do Ma cà rồng có khả năng kháng bệnh vô cùng tốt, nói thế có nghĩa là họ không bao giờ mắc phải thứ bệnh nào của con người. Nên Una mới không hiểu " bệnh viện" có nghĩa là gì đấy.

Lúc này không thứ gì có thể làm cho Una cười thoải mái đến thế, cô hầu gái cười, cười như chưa bao giờ được cười.

Cánh cửa phòng tắm mở ra. Yuuki quất trên người một chiếc khăn tắm trắng, gương mặt đã quay về nét điềm tĩnh thường ngày của một tiểu thư quyền quý. Nhìn lại hành động của mình khi nãy, tự nhiên muốn độn thổ cho xong. Tệ hơn là Una vẫn chưa dứt tiếng cười giấu cợt cô.

- uhahahahaa!!!!!!

- đúng rồi! Cứ cười đến chết luôn đi cũng được.

Yuuki cảm thấy cần phải thoát khỏi đây CÀNG NHANH CÀNG TỐT.

Una thờ dõc, vịn tay vào ghế. Có vẻ cô đã cười đến nổi kiệt sức.

- mà em cũng đừng nghiêm túc quá đi. Không có tiếng cười thì đời làm sao còn ý nghĩa nữa chứ!! Nên nhớ câu " một nụ cười bằng mười thang thuốc bổ".

- cười đến đau cả bụng thế kia, sao không nói là " một nụ cười bằng mười thang thuốc xổ đi cho rồi"- Yuuki cứng đầu đáp lại.

Yuuki tuy không phải tuýp người lăm mồm nhiều chuyện nhưng những lúc như thế này thì khoản đầu khẩu xem ra cũng không tệ đâu.

Nhận thức được thế trận lần này người thắng đã xác định. Una bèn "giơ cờ trắng" trước cho lẹ.

Yuuki tìm chiếc cặp của mình rồi nhanh chân xuống cầu thang với Una.

Cũng như hôm qua, khi đến phòng ăn thì Yuuki đã thấy bố mẹ cô ngồi đó từ đời nào rồi.

- Yuuki! vào ăn sáng đi con.- cha cô nói.

Ông đang ngồi xung quanh với một đồng tài liệu trên bàn, cạnh đó là bữa sáng còn chưa đụng tới một miếng.

- cả chưa và chiều hôm qua con không thấy cha đó.- Yuuki hơi phụng phịu.

- xin lỗi con, cha còn bận một số việc.

Ông nhìn Yuuki, rồi mắt khỏi xấp tài liệu nằm trên bàn.

- đến mức không có thời gian về nhà?????- giọng nói giận hờn của Yuuki bây giờ pha thêm chút lo lắng.

Ông gật đầu không chút suy nghĩ, việc này rõ là xảy ra thường xuyên. Mặc dù vậy, trên khuôn mặt của người đàn ông trưởng thành ấy vẫn không hề có lấy một nét căng thẳng mệt mỏi như đã trải qua một đợt tập huấn lâu năm.

- chắc con cũng hiểu mà, "sức mạnh càng lớn thì trách nhiệm càng lớn".- giọng Rose như một người thầy đang dạy dỗ đứa học trò.

-- Yuuki im lặng một lúc.

Là phu nhân của Thủy đế Robert Terwasae, Rose đương nhiên hiểu rõ sự tình và cả vai trò của một bậc đế vương. Từ khi cái chế độ phân biệt giai cấp ở Vampire's Land bị bãi bỏ vào 500 năm trước. Để chứng tỏ, được quần chúng công nhận cái chất "đế vương" cao quý của mình. Dòng thuần cần phải gánh trên vai mình trọng trách to lớn, ngang ngửa với cái sức mạnh bẩm sinh của họ. Cần phải có tài thao lược trong kinh tế- chính trị, một bộ óc sắc sảo, ý chí mạnh mẽ cùng phẩm chất phi thường để thực hiện chính sách: điều dân phạt tội(*). Sức mạnh to lớn ấy sinh ra đâu phải chỉ để cho phô trương cho bản thân ta, đâu phải thuộc quyền sở hữu của riêng ta. Hay theo cách nói của con người, chỉ có những người xứng đáng mới được trao cho cái "sức mạnh" ấy, để gánh vác trên vai trách nhiệm của một vị anh hùng.

Cánh môi Yuuki cong lên thành một nụ cười nhẹ. Cô cảm thấy thật tự hào vì mình có người cha, người mẹ thật vĩ đại. Đồng thời cũng tự khuyên nhủ bản thân rằng: cô cần cố gắng thật nhiều để có thể sở hữu được cái "phẩm chất của một bậc đế vương" như cha.(đúng là câu châm ngôn của công chúa nhà Terwasae nhỉ??^^).

Biểu cảm ấy đã vô tình được Rose thu hết vào trong tầm mắt. Có vẻ Kira Rothschild đã giáo dục cô trở thành một công dân (rất) tốt rồi đấy.

Yuuki chào ba mẹ sau khi đã dùng xong bữa sáng. Cũng như hôm qua, họ lại đến trường trên chiếc Lamborghini màu vàng trên đại lộ cũng thân quen nốt, dù chỉ là mới thấy hôm qua. Rất dễ nhầm lẫn nơi này với Trái Đất bởi chúng mang nhiều nét giống nhau, từ sự yên bình, tươi đẹp đến bao sắc thái màu sắc in trên con phố tưởng chừng như chưa bao giờ bị thời gian bào mòn. Yuuki vừa có cảm giác ấm áp, thân quen như đang ở quê nhà vừa cảm nhận sự hờ hững, vô cảm vì đã nhìn thấy quá nhiều rồi.

Nhờ gương xe, Una đã quan sát được hết hình ảnh một Yuuki khi đang ở trong "thế giới của riêng mình". Đúng là Una cô đây là con gái đấy, vậy mà vẫn bị cái vẻ đẹp thuần khiết của cô công chúa kia chi phối, cho dù là buồn vu vơ hay giận dữ, thờ ơ cũng chẳng thể làm giảm đi nét đẹp tự nhiên ấy. Khi cô ấy chỉ có một mình, vẻ đẹp ấy mang một màu xám, một nỗi buồn thâm kín. Tại sao???? Una không thích chút nào.

"KÍTTTTTTTTTTTTT"

Cái thói mãi suy nghĩ trong khi đang lái xe rồi cuối cùng cũng dẫn đến hậu quả, Una đã suýt tông phải một đứa bé khi nó đang lao tới.

-.....aa- thằng nhóc sợ hãi không nói được câu nào.

Yuuki giật mình khi thấy chiếc xe dừng lại đột ngột. Theo phản xạ, cô hỏi nhanh:

- chuyện gì vậy ạ?????

- thằng nhóc ở trước mũi xe..... - Una cố gắng điều khiển cho nhịp thở ổn định.

Chỉ chực nghe cô hầu gái nói xong, không đợi thêm một giây nào. Yuuki lao ra khỏi xe, chạy đến chỗ đứa nhóc đang vì sợ hãi mà mặt mày tái mét như tàu lá chuối. Dù cho có là Vampire và mang trong mình khả năng tự phục hồi đi nữa thì đó cũng vẫn chỉ là đứa trẻ thôi, sợ hãi cũng chẳng có gì lạ cả.

- em có sao không???- Yuuki nhẹ nhàng hỏi, lay lay đứa nhóc hòng kéo nó về thực tại.

- em..... em..... không có ý.- đứa bé nghĩ rằng cô chắc chắn sẽ mắng nó sau khi hỏi xong.

- nhưng em đang ngủ mà!!!- khó khăn lắm Yuuki mới đáp thành tiếng.
- em sẽ muốn học đó!!!- Una chống hông, có vẻ như sắp mất kiên nhẫn tới nơi.
- được rồi, nào thì dậy.....

Yuuki khua khua cánh tay ẻo lả hòng tìm cái thành giường để làm điểm tựa cho tay mình. Cô uể oải ngáp ngắn ngáp dài, cái bộ dạng ngái ngủ ấy bây giờ trông vô cùng tức cười.

- 7 giờ rồi à???- cô hỏi, hai mí mắt vẫn nặng trĩu không chịu mở.
- 12 giờ đêm rồi..... - Una vuốt mặt, chân dậm nhịp nhịp một cách chán nản.

Xin nhắc lại cho mọi người nhớ, chế độ giờ học của vampire hoàn toàn khác với con người(hình như Shi cũng đã nói ở những chap trước đó)

Yuuki lại sắp sửa gục xuống giường tới nơi.

- có muốn muốn học không hả???
- vâng vâng..... WHAT?????????!!!!!!!!!!

Tiếng hét thánh thót vang lên. Sức công phá đủ để làm đàn chim bên ngoài rào rào vỗ cánh. Ấy là còn chưa kể đến việc căn phòng này có lắp cửa cách âm- _-

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Âm Nhạc - Sức Quyền Rũ Mê Hồn

Hôm nay do đến sớm nên sân trường khá vắng vẻ. Được cái lợi là Yuuki không bị bao vây như hôm đầu tiên nhập học. Cũng chính vì thế nên cô thông thả đi lên lớp. (đỡ hơn nhiều so với việc dùng tốc độ của Vampire)

- hử???- Yuuki bật ra một tiếng.

Ngay khi vừa định bước chân vào lớp. Một âm thanh lạ đã khiến cô dừng chân.

Là tiếng đàn piano phát ra từ phòng âm nhạc ngay bên cạnh.

" là ai vậy ta?????" Yuuki dùng cái lí do này để lấp liếm đi cái tò mò thực sự là muốn đến gần hơn nghe nhạc cho rõ.

Cô bước đi không nhanh cũng không chậm, thẳng tiến về hướng đàn phát ra. Miễn sao đủ để không phát ra tiếng động làm cái âm thanh êm dịu kia ngắt lại.

" xin những bối rối cứ thế lên ngôi.

Xin con tìm về lối từng giây phút ghen lời.

Cho thêm chơi vui, để những ánh mắt đôi môi.

Chạm nhau mang theo gọi mời....."(*)

Không biết từ lúc nào mà Yuuki đã đưa đầu nhịp nhàng theo giai điệu ấy. Từng âm thanh như được phát ra bởi bàn tay của một thiên thần. Âm nhạc quả thật là có sức quyền rũ mê hồn. Dù không phải là một bậc thầy về giai điệu hay là nhà phê bình nào đó, nhưng cô dám cá là người chơi đang thả hồn vào bài hát một cách " vô cùng điêu luyện". Khiến cho người nghe khó có thể cưỡng lại việc chìm đắm vào cái thế giới âm nhạc ấy. Giống như việc uống thuốc phiện vậy, đã uống lại càng muốn uống, muốn tìm đến nó điên dại hơn nữa.....

Giai điệu ấy bỗng dừng bị ngắt quãng cũng như cắt ngang tâm trạng " thương thức" của Yuuki.

- cậu đang làm gì thế???

Là giọng con trai. Cậu ta có mái tóc bạch kim đen dần về phía đuôi, vô cùng "độc" và "lạ". Đôi mắt xám tro tựa như màn sương mờ ảo vô hồn. Dáng người cao lớn, cụ thể là hơn Yuuki một cái đầu. Chẳng phải ai xa lạ, cậu ta chính là người bạn cùng bàn với cô.

Rõ ràng tôi nghe lên người khác rõ ràng rành ra đấy rồi. Còn chối đi đâu được nữa.

- oh, tớ xin lỗi. Cậu..... gì ấy nhỉ????

- Sam Walker. Cứ gọi là Sam.

- ừm... thực ra tớ có nghe thấy tiếng nhạc nên mới ghé xem thử....

-.....

Sam vẫn không hề chuyển động gì. Theo Yuuki thấy, thì hình như cậu có vẻ đã tiến sát lại gần hơn cô một chút.

- nhưng nếu cậu không thích thì tớ sẽ đi.- Yuuki đưa tay ra trước, phòng khi cậu ta có "động thủ".

Làm ơn đừng có nhìn kiểu đó nữa mà..... thật mất tự nhiên quá đi thôi!!!!

Sam hơi nghiêng người, chuẩn bị quay đi. Ngay lúc Yuuki vừa định thở phào nhẹ nhõm thì cánh tay cô đã bị giữ lại bởi một bàn tay to lớn. Kéo tuột vào bên trong phòng âm nhạc. Nghe khá là thô bạo, không muốn nói nhưng phải công nhận khả năng giao tiếp với phái nữ của tên này..... thuộc hạng bét cũng nên.

- cậu..... muốn chơi thử không???- Sam chỉ tay về phía cây đàn.

Lường lự một hồi. Chắc chắn Yuuki sẽ đồng ý ngay, nhưng mà chính cánh tay của Sam vẫn còn giữ khư khư bàn tay cô mới là nguyên nhân khiến cô chần chừ.

Có lẽ do cảm thấy thân nhiệt của cô gái ấy đang nóng lên một cách nhanh chóng, rất cận kề với ranh giới của sự bốc hỏa. Sam cũng hiểu chuyện mà thả lỏng tay ra.

Yuuki xoa xoa tay, không phải đau do cậu ta nắm. Mà là cô vẫn muốn lưu lại chút dư vị ấm áp nơi cổ tay. Dù cho thân nhiệt của Ma cà rồng lạnh hơn so với con người.

Yuuki gật đầu đồng ý với câu hỏi của Sam. Gật đầu thật sâu để che đi gương mặt vẫn còn vô vàn thứ cảm xúc loạn nhịp.

Lại gần ngồi vào chiếc ghế. Yuuki không hay chơi đàn lắm nên chẳng biết có làm được không. Ngón tay cứ khựng lại giữa không trung. Cứ tưởng tượng ra cái cảnh người con trai đằng sau đang nhìn mình thấy nó cứ sao sao ý. Thế sao hồi trước Kaito vẫn hay nhìn cô chơi đàn mà chẳng bị thế này nhỉ??????

Sam vẫn đang nhìn Yuuki vô cùng thân thiện. Cô gái này còn chưa chịu chơi đàn, dĩ nhiên nếu không biết thì cô ấy sẽ nói ngay từ đầu rồi. Lẽ nào là.... sợ anh à?????

- thông cảm cho tớ nhé. Tớ không quen bị người khác nhìn như vậy.

Như ngộ ra điều gì đó. Sam bèn lấy chiếc ghế đầu ở trong góc rồi ngồi đối diện với Yuuki, bóng dáng khuất sau cây đàn dương cầm vĩ đại.

- đây. Khôi phải nhìn mặt nhau, đỡ ngượng nhé.

Cũng may là tên này thuộc thể loại hiểu chuyện và không thích đôi co với người khác.

Yuuki xoa hai bàn tay vào nhau. Bắt đầu chú tâm về cây đàn trước mặt.

"..... xin cho ta tan vào những đám khói miền man.

Khi em ghé ngang đời chợt mang sắc hương thiên đường.

Cho bao yêu thương lại đến lấp kín nhân gian.

Ngày ta yên vui cùng nàng....."

Từng giai điệu vang lên khắp phòng. Thấm hết mọi góc ngách của không gian rộng lớn.

Người ta nói âm nhạc tạo nên cảm xúc cũng đâu có sai. Vì giờ đây Yuuki đang cảm thấy hạnh phúc, thấy trái tim mình thật ấm áp. Giả như nó kéo dài mãi như vậy nhỉ????

Sam nhắm hai mắt lại. Qua đôi chân đang đứng đưa của anh có thể nói rằng cái bộ dạng trông giống buồn ngủ này thực chất là đang "say nhạc".

Đùa nhau à!! Đừng nói đây là cái cảm giác của người.... đang "cảm nắng ai đó" nhá!!!

Yuuki giật mình trước suy nghĩ vừa ập đến trong đầu cô. Bàn tay theo đó cũng găm mạnh xuống bàn phím, ngắt đứt mạch nhạc.

Nhưng cô còn chưa kịp đỏ mặt lên. Não đã được đánh thức bởi một tràng cười rất quái dị:

- muufufufufufu.....

Sam ngó sang Yuuki để chắc rằng đó không phải là do cô gây ra. Vậy thì chỉ có thể là do kẻ đang núp sau cánh cửa kia thôi.

(*): một đoạn trong bài Yêu 5 của Rhymastic.

Chap kì tới: Tesha Naretu.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tesha Naretu

- ai vậy???- Yuuki nói vọng ra.

Cô đánh mắt sang Sam. Anh ta chậm rãi đứng dậy, ánh mắt vẫn rất điềm tĩnh nếu không muốn nói là bình thản như không. Nụ cười đó chắc là của một người con gái, mặc dù nghe nó giống điệu cười của các mụ phù thủy hơn.

Sam gảy tay nhẹ một cái. Một cảm giác ón lạnh chạy dọc qua sống lưng Yuuki. Trong phút chốc cô nhận rằng căn phòng ngày càng tối hơn, bao trùm và lan ra khắp xung quanh. " bóng tối" ấy từ dưới chân Sam chỉ chờ dịp thoát ra.

Cánh cửa mở tung ra, kèm theo là một trận gió thổi vù vù. Một cô gái bước vào. Trên người mặc bộ đồng phục của Vampire's high school. Khuôn mặt xinh xắn được ôm trọn bởi mái tóc bạch kim dài ngang eo, đôi mắt đen hạt nhãn. Cô gái có dáng người cao ráo kia chắc chắn là Marie rồi, không phải chỉ dựa vào mái tóc và khuôn mặt mà là dấu hiệu cao quý của thuần chủng in trên đầu cô, Chữ W của gia tộc sở hữu phong thuật: Windstrom.

- good morning every body!!!!- nhỏ ta cười tí mắt. Chào bằng một câu tiếng anh.

Thực chất ban đầu Yuuki cũng thấy trùng hợp là tại sao ở Vampire's land họ vẫn dùng được thứ ngôn ngữ của con người. Nhưng cô không hỏi cha mẹ vì đã suy luận một chút, chỉ là không biết có chính xác hay không thôi. Chắc mọi người biết bá tước Dracula đúng không???? Marie đã nói ông ấy là thủy tổ, là ma cà rồng đầu tiên trên thế giới. Mà nguyên thể của Dracula ban đầu cũng là một con người, cộng thêm tình hữu nghị giữa hai chủng tộc nên có lẽ họ nói được ngôn ngữ con người.

- Marie..- Yuuki nói giọng hoài nghi.

Cũng đúng thôi. Chẳng thể nào tưởng tượng nổi cái điệu cười phì thủy ấy lại thuộc về cô nàng đáng yêu này được.

- hô hô.... tớ đang tự hỏi không biết một chàng trai và một cô gái đang làm gì trong căn phòng này ý nhi?????- Marie vẫn không ngừng tùm tùm cười.

Sam đã thu hất thuật của mình vào. Căn phòng trở lại trạng thái bình thường vốn có.

- làm ơn đừng có cười kiểu đó nữa được không???? Nó quái dị đến mức tớ chẳng thể nào nhận ra cậu rồi đấy.

- wuaaa!!!! Cậu đúng là độc ác mà!!!!- nhỏ giãy nảy lên.

Yuuki không chú ý đến hai người kia cho lắm. Cô còn đang nhìn về cái nơi mà bóng tối vừa mới thu về, tức là Sam. Một loại ma thuật đặc biệt, không hề có trong ngũ hành : kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Tại sao thế nhỉ??? À, chắc là do tên này đặc biệt quá mà. Cô trở nên dè chừng hơn với loại ma thuật này. Bản chất của bóng đêm cũng như màu sắc mà nó mang vậy, mù mịt và tăm tối- thứ bản chất mà cả con người lẫn Vampire đều có, không ít thì cũng nhiều. Sao nào, ai chả mang một phần đen tối trong mình, vì vốn dĩ trên đời chẳng có thứ gì hoàn hảo cả. Có người tốt vì " bóng tối" bên trong họ ít, người xấu vì " bóng tối" tích tụ bên trong họ quá nhiều. Trái tim và lí trí sẽ bị nó chiếm lấy. Tự động biến ta trở thành nô lệ của nó. Dù không muốn nói nhưng Yuuki cảm thấy nó chứa đựng một điều..... đáng ghê tởm.

- đừng có tra hỏi họ như tù nhân thế chứ Marie!! Cậu lạm dụng quyền của mình quá đấy.

Chắc do tiếng chào như dùng loa phát thanh của nhỏ mà Jinni đã mò được đến đây.

- trời ạ!! Thế là đi tong kế hoạch đim hàng hai người họ rồi.

Điều đó đồng nghĩa với sự đóng góp cho màn "tấu hài" của Haroka.

Yuuki và Sam cứng họng. Muốn cãi cũng không được. Không ngờ lại có ngày họ rơi vào thế "tiến thoái lưỡng nan như vậy".

Vào giờ học.....

- cả lớp trật tự, hôm nay ta sẽ có thêm một bạn học sinh mới nữa.- giáo viên chủ nhiệm thông báo.

Ngay sau đó là một tràng xì xào không ngớt.

- ôiiii, là nữ đi, làm ơn là nữ đi màaaaaaa.....- Haroka chấp tay cầu nguyện.

Mấy người ngồi xung quanh cậu ta bịt miệng để không không phát ra tiếng cười lớn.

- tên này có đánh chết cũng không chừa thói đại gái.- Jinni thở dài.

- thôi nào, chỉ là "bản năng của phái mạnh" trỗi dậy hơi sớm trong cậu ta thôi mà.

Yuuki không cảm thấy lo ngại gì lắm. Cô đã sơ sơ nắm bắt được tính cách của tên này rồi.

Haroka gợn ngón cái lên.

- chuẩn. 1 like cho tiểu thư..... ủa, mà sao im quá vậy.

Haroka quay lại, như bao người khác cũng có chung một phản ứng: ngạc nhiên đến sững sờ.

Người đang đứng trên bục giảng đó.... có lẽ là một nữ thần. Hay là Haroka... đang mơ nhi???

Mái tóc dài thướt tha mang màu xanh của thiên nhiên, điểm thêm một kí hiệu chữ "N". Đôi mắt nâu gỗ hiện huu trên gương mặt kiêu sa của một công chúa. Dáng người thon thả grong bộ đồng phục màu trắng. Từ đầu đến cuối, nói chung là không có một khuyết điểm nào cả.

- tớ là Tesha Naretu, mong mọi người giúp đỡ.

Kể cả giọng nói và nụ cười ấy sao cũng đẹp đến khó tả. Dường như nó đã đồn tím biết bao chàng trai trong lớp.

Và cô gái ấy đã nói mình mang họ Naretu -một trong Lục thuần. Sở hữu mệc thuật mạnh nhất trên Vampire' s land. Xem ra toàn bộ hậu duệ của các vị vua chúa đã hội tụ đông đủ rồi.

- xem nào, còn chỗ trống nào không nhi???

Giáo viên nhìn quanh lớp. Hai đôi lông mày cô nheo lại khi dừng ở chỗ ngồi của Haroka.

- Carol hôm nay không đến lớp à???

Không. Cô bạn Carol ấy vẫn có mặt trong lớp. Nhưng lại ngồi ở một vị trí khác.

- HAROKA... - cô nghiêm khắc nói.

- đừng hỏi em, cậu ấy tự muốn chuyển đó chứ!!- anh chàng biện hộ bằng một lí do hết sức vụng về

Cô bạn Carol "đã từng" ngồi cạnh Haroka đang trong trạng thái cạn lời.

Mọi người xung quanh không ai dừng về phe Haroka. Cũng chẳng ai đủ rảnh để ngăn cái bản tính đã ngấm vào trong máu của tên này.

-ahaha...- Tesha nhón miệng cười, một nụ cười đẹp mê hồn- thưa cô, em có thể ngồi đó được không??

Đến lúc này thì giáo viên cũng phải xuống nước trước tình huống "nhất quỷ nhì ma, thứ ba học trò" này. Đến là khổ với thằng học trò quý tử.

- ờ.... ừ...

- vậy em xin phép ạ!

Dưới góc lớp.....

- sao vậy Marie???

Jinni ngồi bên cạnh tự nhiên thấy cô nàng có biểu hiện rất bất thường.

Trông Marie khá bức bối. Vậy nên lực tay dùng để vuốt ve chú cú Simon của nhỏ đã hơi mạnh lên.

- không có gì đâu.

Sau khi nghe vậy, Jinni nghĩ mình cũng không nên tra hỏi nhỏ thêm nữa.

Yuuki nhìn Marie, không khỏi thắc mắc điều gì có thể làm cho cô nàng này cảm thấy bức bối. Mà có khi từ lúc cô bạn Tesha này bước chân vào đây thì nhỏ đã thế này rồi.

- mời tiểu thư.- Haroka kéo chiếc ghế cạnh mình ra.

Tiêu chí "luôn luôn ga lăng với phái nữ" không bao giờ là thừa với tên này cả.

- cảm ơn nha!! Tên đầu đỏ.

Tesha lập tức nhận được ngay những ánh mắt ngạc nhiên vì câu nói đầu của cô.

Haroka ngạc nhiên, nhưng không bằng lúc thấy cô gái này bước vào lớp. Rất nhanh chóng lấy lại sự lịch thiệp của một quý ông. Cậu ta đáp lại:

- hãy gọi tôi là Haroka, thưa tiểu thư Tesha.

Loại con gái nào tên này cũng chơi tất. Kể cả cô tiểu thư yêu kiều có thêm vài nét ngang bướng kia.

- ok, mong cậu giúp đỡ.

Tesha ngồi xuống, bây giờ cô gái lại trở thành một nữ sinh ngoan hiền.

Phía trên cô học sinh mới là một nữ sinh có mái tóc màu hồng. Dù ngồi thẳng nhưng ánh mắt ấy lại liếc xuống dưới, cô gái đó không quay người như sợ ai đó sẽ phát hiện ra. Chẳng khó để đoán ra đây là người mà Yuuki đã vô tình đụng phải trong buổi đi chơi.

- huh... mỹ nhân kè à????- cô khẽ lẩm nhẩm.

Cô giáo đập bàn để ổn định lại lớp.

- rồi rồi, cô biết là lớp ta vô cùng may mắn khi được học chung cùng năm vị thuộc dòng dõi con ông cháu cha nhưng đây vẫn là cái trường. Mau giờ sách vở ra nào.

Tuy có hơi thất vọng một chút, nhưng thà thế còn hơn là nghe "cải lương" từ người mẹ thứ hai kia. Dẫu không muốn rồi cũng phải nghe theo. Chỉ riêng Sam vẫn đang ngồi im bất động. Như anh đã mất đi ý thức của mình.

- này Sam, cậu không định học à????

Sam không đáp lại. Giống kiểu anh tưởng Yuuki đang gọi người khác hoặc đó không phải tên mình. Không hề quan tâm đến những gì diễn ra xung quanh.

Yuuki hơi sững người, đôi mắt xám tro ấy... đang dần dần bị nuốt chửng bởi sắc đỏ. Bàn tay đặt trên áo bầu chặt vào hơn.

Sẽ rất là lạ nếu như một người tự dưng lại có những hành động quái lạ ấy. Nhưng Sam thì không, bằng chứng là theo hướng ánh mắt anh, thì Tesha là nguyên nhân của chuyện này.

Sam Walker, Marie Windstrom, Tesha Naretu; họ có mối quan hệ thế nào vậy???

Chap kì tới: làm gì mà căng vậy???

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Làm Gì Mà Căng Vậy????

Sau khi tiếp thu một lượng kiến thức khá dồi dào, cái đồng hồ cũng chịu điểm đến giờ ra chơi.

" RẦM!!!!!"

Tiếng đập bàn rõ to tới mức nó như sắp nứt ra. Khiến Sam đang đeo tai nghe, vặn volume hết cỡ cũng phải phân tâm.

- sao vậy?? Cậu cần gì tớ à????

Marie đã phải lura sức vừa đủ để khi đập vào cái bàn chỉ đủ tạo ra tiếng mà không làm nó gãy.

Đáp lại thái độ học hằn của Marie. Cô học sinh mới- Tesha Naretu rất bình thản đáp lại. Sao phải lo sợ chứ, cô nhớ là mình đâu có làm gì sai.

Mấy học sinh đang túm tụm lại xung quanh cô gái này cũng bị uy lực của con gái nhà Windstrom làm cho phát khiếp, họ nhanh chóng tản ra khi nghĩ đến việc mình sắp bị như chiếc bàn đó.

Cô gái nhà Windstrom im lặng, thêm cả nét cau gợn trên khuôn mặt ấy. Chắc là để chờ xem đối phương sẽ nói gì tiếp theo.

Con rắn đang quấn mình trên vai Tesha ngủ ngon lành cũng bị âm thanh bạo lực ấy làm cho tỉnh dậy. Nó lè lưỡi, phát ra những tiếng phì phì, hai cái răng nanh nhô ra dọa kẻ đã làm nó thức giấc và có thái độ không chừng mực với chủ nhân của mình

Haroka đã hiểu chuyện gì đang xảy ra. Cậu ta nhanh chóng lao vào giải vây cho hai cô nàng trước khi tình hình trở nên tồi tệ hơn.

- ê.... tuy không có quyền can thiệp và cũng chẳng biết mối xích mích giữa hai cô do đâu mà có, nhưng hãy bình tĩnh ngồi xuống nói chuyện cái đã nào.

- ừ!!!! Làm gì mà căng vậy??? Có chuyện gì cậu cứ nói ra đi.- Tesha gật đầu.

Marie trông như sắp khóc tới nơi, cả Haroka và Tesha đều vô cùng bối rối.

Rồi nhỏ bắt chợt ôm chặt lấy Tesha, may là cô ấy vẫn đang ngồi trên ghế và chống tay vào bàn, chứ nếu không thì ngã nhào ra đất rồi.

- đồ tồi tệ, ít ra cậu cũng phải nói cho tớ biết là hôm nay cậu chuyển tới đây chứ!!!!!!!!!!

- xin.... lỗi.... mà....

Tesha bị ôm chặt đến mức cả việc nói và thở đều vô cùng khó khăn.

- thôi làm ơn nào!! Đừng có bạo lực vậy chứ Marie.

Yuuki cảm thấy nếu để cho nhỏ ôm Tesha thêm một lúc nữa. Chắc chắn cô ấy sẽ "ngòm củ tỏi" luôn chứ không đùa.

Marie kêu nhẹ một tiếng thừa nhận cho hành động sai của mình. Tesha cũng theo tiếng nói mà nhận ra sự có mặt của Yuuki.

- tớ chưa thấy cậu bao giờ. Cậu là ai vậy???

- cũng vừa mới nhập học cách đây không lâu. Cứ gọi tớ là Ninae.- Yuuki cười đáp lại.

Jinni ngồi trên bàn học, ngừng động tác xoay chiếc mũ. Tọc mạch nói:

- ủa?? Nhưng sao tự dưng cậu lại quan tâm tới cậu ta vậy??? Mà Tesha và Marie quen nhau à????

Bình thường vốn không hề " chung sống một cách hòa bình" với Jinni, thế nhưng lần này Haroka lại thể hiện thái độ đồng tình với câu hỏi của cậu ta.

Như vừa ngộ ra điều Jinni muốn hỏi. Tesha nói:

- cậu cũng biết mà phải không. Dòng thuần chúng ta luôn luôn có những khả năng vượt trội hơn nhiều so với các quý tộc.

- vậy đó là.....

- bí mật!!

- what the....

Jinni chỉ nói một câu chưa hoàn chỉnh, còn đâu là á khẩu mất rồi.

- tội chưa. Cần thận không cậu ta sẽ nghĩ quần mà tự từ đấy.

Sam chóng cằm, mới vừa nãy còn đang say sưa nghe nhạc mà bây giờ đã " cập nhật " tình hình rất nhanh.

Bản mặt của Jinni trông còn thộn hơn nữa. Nhìn không khác gì mấy con khi.

Hai má của Yuuki, Tesha, Haroka và Marie phồng căng giống như sắp vỡ ra. Họ đang cố nín cười để không khiến cho " núi lửa phun trào".

Trông mặt của Jinni lại càng.... ngu hơn nữa. Lần này đến lượt Sam cũng đang có dấu hiệu nhin cười. Và cái gì cũng phải có giới hạn của nó....

- cậu.... haha... không nên.... nói như vậy... haha..... với bạn bè.

Do tiếng cười mà giọng nói của Haroka trở nên ngắt ngứ hẳn đi.

- chính cậu.... haha cũng đang cười mà.... haha.

Không cười to bằng Haroka, nhưng nói chung tình trạng của Marie cũng chẳng khá hơn là bao.

Trời ơi!! Làm ơn đừng có trưng ra cái bản mặt càng lúc càng " bựa " như vậy chứ. Coi như hồng cả hình tượng hoàng tử cao quý rồi.

Mấy tiếng cười khúc khích của vài học sinh vô tình nghe lỏm được câu chuyện làm Jinni đỏ hết cả mặt lên vì giận. Cậu chỉ tay vào mặt Sam, quát một tiếng rõ to, không thèm kiêng nể gì việc anh ta là con trai nhà Walker - một gia tộc vua cao hơn nhà Arethdum.

- tên kia!!!!!!!

- ơ?????

Câu trả lời của " tên tội nhân" rất hồn nhiên vô tội.

- đừng có mà " đim hàng" người khác thế nhé!!!!!! Muốn đánh nhau hả?????

Sam cùng đứng lên như Haroka, tay anh ta chuyển thành hình nắm đấm.

- đồng ý. Chiến nào!!

Mọi chuyện bây giờ càng ngày càng nghiêm trọng rồi đây. Trông Jinni thì rõ là tức, còn Sam thì có vẻ không đùa. Sức mạnh của họ thì cũng không đùa được nốt, coi như liệt vào hàng kinh thiên động địa trong Vampire's land đi. Có thể một vài giây nữa sẽ không ai nhận ra đây là cái lớp học nữa.

Haroka chẳng thèm tới để can ngăn. Anh chàng hiểu chiến này võ đui đen đét, huyết sáo rồi hú lên như một cổ động viên bóng đá.

Marie lần này không về phe Haroka nữa. cô chạy ra chỗ hai " bố tướng", dang hai tay về phía họ để ngăn cản không cho hai tên này biến lớp thành nơi chiến trường.

- đừng đánh nhau nữa!!! không được dùng ma pháp trong trường!!! hơn nữa.....

-.... hơn nữa làm sao???

Jinni gằn giọng, cậu còn " dỗi" nhỏ vì tội dám cười mình. Mặc xác việc đó là quyền tự do của mỗi người.

- thì..... thì..... Haroka bảo mọi người hãy xuống canteen, bữa này cậu ta bao hết cả lũ!!!!

Sam nhướn mày lên. Nhỏ vừa bảo cái tên vừa vỗ tay reo hò khi thấy hai người chuẩn bị đánh nhau kia là " hòa giải viên" hả????

- này này!! cái gì vậy hả?? tôi không có.....

Marie cầu xin Haroka bằng ánh mắt mở to hết cỡ (và long lanh nữa). Chỉ thế thôi cũng đủ khiến anh chàng mềm lòng.

Mọi thứ đẹp trên đời này Haroka có thể tự tin mà nói rằng cậu không chịu khuất phục trước sức cám dỗ của chúng. Trừ hai thứ duy nhất: máu và phụ nữ.

- nếu là Marie thì rất sẵn lòng.

Jinni và Sam thận trọng nhìn nhau, họ không biết đối phương có chịu đồng ý với điều kiện này hay không.

Marie cắn môi, tính làm sao để tình hình căng thẳng này mau chóng kết thúc. Rồi đầu nhỏ chột như bóng đèn thấp sáng, nhỏ ôm chăm lấy Jinni ngay tức thì làm cậu ta không kịp trở tay.

- đồng ý đi nào!!! tớ đói lắm rồi đây.

Jinni không nhận ra dụng ý của Marie, trái lại cậu ta còn hiểu nhầm nó. Tự nhiên thấy bối rối một cách bất thường, cậu gỡ tay Marie ra. Gãi đầu nhìn đi chỗ khác. Rồi nhìn về phía Sam ý muốn nói " tạm thời đình chiến ".

Thấy Sam vẫn chưa có biểu hiện gì, Marie thúc giục Yuuki:

- mau lên Yuuki, trấn an cậu ta đi chứ!!!
- eh?? sao lại là tớ??- Yuuki giãy nảy. Hành động có phần thái quá.

Biết tông là Marie cố ý nói vậy, Sam giờ hai tay làm về đầu hàng, không thêm chấp "trê trâu". Nhưng vẫn nói:

- tạm thời đình chiến.

Mấy người này nhìn qua thì được cái đẹp trai xinh gái. Tướng mạo cao quý, ngạo nghễ. Chứ còn cái tính quậy phá này chẳng khác gì bao thanh niên độ tuổi dậy thì cả. Tại họ đã tên tuổi họ nổi như cồn thế, chứ nếu không thì đánh chết hoặc dí súng vào đầu cũng chưa thể hình dung những vị vua chúa tương lai sẽ là một cái lũ tiểu quý này. Không quá ra vẻ cao quý cũng chẳng phải hạng tầm thường như bao người khác. Không cậy mình có quyền mà tỏ ra kiêu căng, ngạo mạn.

- mơ mộng gì thế, có đi không hả???

Sam xoa xoa đầu Yuuki, không khó khăn khi anh cao hơn cô một cái đầu. Làm cô nhớ rằng bố mình cũng có hành động kiểu này, hơn nữa là nó giống như bị coi là trẻ con lắm ý.

- đừng có xoa đầu tôi, cái tên bệnh hoạn này.
- thế cũng bị xem là " bệnh hoạn" à???
- Sam vẫn cứng đầu không chịu bỏ tay ra.
- ờ!!!! kệ tôi chứ!! vô duyên!!!
- tớ chỉ thấy sao nó lại vô lý thế nhỉ???

Jinni cảm thấy cái cảnh " tình tứ" này hơi bị ngứa mắt. Cậu ho một cái, gằn giọng nói:

- thế nào??? có đi không thì bảo???

Sam cuối cùng cũng chịu bỏ tay ra, kết quả là nhận một cái liếc xéo từ Yuuki.

Thấy Tesha vẫn đang đứng im. Haroka vỗ lưng cô:

- đi nào!! tớ bao tất mà.
- hi vọng cậu không bị phá sản.- Tesha cười đều. Vô tình lại cuốn hút đến lạ kì.

" cô cảm thấy hứng thú với mấy người này thật đấy. Tiếc rằng cỡ lẽ về sau sẽ không thể coi nhau là bạn. Thành thật xin lỗi vậy."

Không ai để ý rằng trên khóe môi của Tesha, một nụ cười buồn xuất hiện. Một nụ cười đáng lẽ không nên hiện hữu trên gương mặt xinh đẹp ấy.

chap kì tới: kẻ gây hấn.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Kẻ Gây Hấn

Canteen vốn là nơi đông đúc nên cũng chẳng thể kể hết nổi những ai đã ra và đã vào. Có mấy ai thêm để ý đâu. Thế mà khi mấy cô cậu thuần chủng này đến thì đã tạo ra một sự chú ý không hề nhẹ. Nhận được vô số ánh mắt ngưỡng mộ dõi theo họ, mặc dù không một ai (dám) bình luận.

- haizzzz, họ không thể coi chúng ta như người bình thường được sao????

Jinni thở dài ngao ngán, hỏi một câu hết sức vô ích. Rõ ràng từ vị trí cậu ta mà nhìn nhận thì cái " nổi tiếng " này giống như một căn bệnh kinh niên.

- cố gắng lên chàng trai. Mau suy nghĩ tích cực chút nào, nhận được ánh mắt trầm trồ từ họ không phải sung sướng sao????

Haroka cố gắng xả stress cho Jinni. Mặc dù chính bản thân mình cũng chẳng khoái việc này cho lắm.

Yuuki đồng ý với bình luận của Jinni. Xem ra cần phải tìm một vị trí nào đó khuất khuất và kém nổi bật để ngồi cho yên thân thôi.

- mọi người! Ngồi đó được không????

Yuuki chỉ tay vào dãy bàn đầu gần cửa sổ. Thực sự là cái không gian đấy chỉ được vẻ thoáng mát từ bên ngoài lùa vào. Còn muốn thì người ta vẫn dòn ngó được như thường thôi.

- hừm.... không tồi. Dù gì cũng chẳng còn nhiều chỗ ngồi nữa.- Tesha trả lời sau một hồi xem xét.

Marie nở một nụ cười tinh quái. Nhỏ lao vun vút đến chỗ Yuuki vừa chỉ, mặc nhiên yên vị ở đó như bàn đã đặt trước dành cho mình. Bàn tay nhỏ cố tình giờ lên vẫy chào lũ bạn mình, làm người ta lầm tưởng rằng người quen đã lâu không gặp.

- xin lỗi nha!! Hoa đã có chầu rồi!!!

Chắc chắn nhỏ chả hiểu ý nghĩa của nó mà cứ phun ra như đúng rồi.

- nói cũng chả ra đầu vào đầu.- Sam " tàn nhẫn" nhận xét.

Chỉ một câu nói thôi mà tựa như " ngàn mũi dao" đâm vào người Marie. Nhỏ bắt đầu làm điệu bộ co người lại như đang lạnh, gương mặt phải nói " rất chi là đau khổ".

Haroka thấy thế liền nổi máu chọc ghẹo người khác lên. Cậu cố tình vỗ vào lưng Jinni một cái đau điếng, miệng nói giọng loa phát thanh phường:

- cơ hội của chú đây!! Mau mau thể hiện cho anh xem nào!!!

- nguoi.....

Hai chữ " chết đi" đang hiện rõ trên mặt Jinni.

Yuuki, Sam và Tesha quyết định bỏ luôn hai tên này mà ngồi hết ở chỗ Marie đã an tọa từ trước.

- mặc kệ hai tên hề này đi, mọi người muốn dùng gì????

Đôi mắt xám tro của Sam đổ dồn vào cuốn menu trên tay anh.

Thức ăn của Vampire cũng không khác gì của người là mấy. Tuy chỉ là cách chế biến và bày biện nhưng cũng làm cho bớt đi sự khô khan khi lúc nào cũng chỉ uống một cốc toàn máu. Dĩ nhiên là họ không ăn thức ăn của con người. Thực vật ở Vampire' s land được cho là có kết cấu như động vật, bởi lẽ khi bị tổn thương, chúng sẽ chảy máu. Vampire sắp xếp và phân loại từng nhóm thực vật dựa vào độ ngon từ máu của chúng. Theo một cách nào đó, Ma cà rồng ở đây có vẻ khá giống các sinh vật ăn chay.

- tớ xung phong đi lấy, mau chọn đi mọi người!!!!

Marie quay ngoắt 360 độ khiến ai cũng phải chóng mặt. Thêm nữa, nhỏ rất tự tin vào tốc độ nhờ Phong thuật của mình.

- sushi đi!!!- Tesha chỉ đại vào một món trong menu.

- bít tết!!!- Jinni vẫn cố gọi với dù đang bận cãi nhau với Haroka.

- này!!! Ta cũng đang định gọi món đó mà.- Haroka không chịu thua độp lại.

- cái gì????? Vớ vẩn, ai cấm ta được????

- ai vớ vẩn cơ????

- nguoi đó tên đầu đó.

- này nhá!!! Chỉ có mấy tiểu thư kia mới được phép gọi ta như thế thôi.

Làm điệu bộ như không quan tâm tới hai thằng " thần kinh không ổn định". Marie giờ quỳ menu sát tận mặt Yuuki.

- nào, mau chọn đi Yuuki!

- à... chắc là uống dạng lỏng thôi.

- eh?? Cậu y hệt Sam vậy đó!! Lúc nào hỏi cũng chỉ nói một câu như vậy.

Tay Sam gõ gõ trên bàn. Nụ cười nhẹ lộ ra trên miệng anh.

- thông minh.

Một suy nghĩ chợt lóe lên trong đầu Yuuki. Cô nhìn chàng trai đang hướng ra ngoài cửa sổ với ánh mắt vô định. Một con người không quá cầu kì, ý cô không nói là cái kiểu lạnh nhạt và sống nội tâm ấy mang lại cảm giác chán ghét. Ngược lại có lẽ sẽ đúng hơn.

Qua hình bóng phản chiếu ở lớp cửa kính trong suốt. Không khó khăn gì khi Sam nhìn thấy Yuuki và cái ánh nhìn chăm chăm của cô.

Kể cả chỉ có phản chiếu mờ nhạt, cái vẻ đẹp ấy nếu mà có thật, thì thật quá sức tàn nhẫn.

Đôi mắt màu thạch anh tím. Mái tóc hai bím mang sắc xanh sâu thẳm của đại dương bao la, rồi kết hợp tất thảy những gì đẹp nhất trên đời để tạo nên một mỹ nhân hoàn hảo. Một vẻ đẹp "mênh mông, rộng lớn" làm ai cũng phải ngẩn ngơ trước nó.

May là Sam vẫn còn rất "tỉnh". Anh đáp trả lại ánh mắt của Yuuki đang sẫm soi mình rất chăm chú bằng một câu nói:

- cần gì tớ sao????

- kh... không có!

Yuuki giật nảy người, lúng túng đáp. Điều bộ như một con mèo đang ăn vụng thì bị phát hiện.

Marie và Tesha tự nhiên cười cười làm Sam chả hiểu cái mô tê gì cả. Nhưng chắc chắn là nó chả có gì tốt đẹp. Dù là học sinh mới nhưng Sam phần nào đoán được ra thứ đầu óc "đen tối" của cô nàng Tesha qua cái điệu cười "không bình thường" ấy.

Marie đứng dậy, kéo lấy tay Tesha .

- sao thế??- Tesha hỏi.

- thôi nào!! Muốn mua được hết chỗ này phải đi qua ba dãy cơ!!

- không!!! Hôm nay phục vụ tớ đi!!! thế đưa nào vừa bảo đi lấy hả???

- đưa thế thôi mà cũng tin à???

Không ngờ sở hữu tốc độ thần sầu như Marie cũng phải nhờ tới người khác cơ đấy.

Yuuki nhân cơ hội này mà lên tiếng, cái chính là sau khi hai người này rời đi. Ngoài hai tên đang đang cãi nhau kia, trên bàn sẽ chỉ còn mỗi cô và..... Sam, cứ thấy nó sao sao ý.

- vậy để tớ đi cho!

Hai mắt Marie sáng lên, cô bỏ tay ra khỏi người Tesha. Chuyển sang Yuuki.

- ok! cậu mua ở quầy bên phải kia đi.

Không đợi Yuuki trả lời, Marie đã phi thật nhanh. Nhò len lỏi trong đám đông và từ từ rút ngắn khoảng cách giữa mình và quầy bán đồ ăn.

Không không!!! Yuuki chưa muốn chạy bằng cái tốc độ như Marie đâu. Thôi thì cứ "chậm mà chắc" vậy.

Để vượt qua cả biển người đông như kiến này, thật khó mà không va phải người khác. Lần này là một anh chàng cũng đang chen lấn trong đám đông.

- xin lỗi, chân cậu sao không??

- không sao. Mời cậu đi trước.

Giống như bao chàng trai khác. Luôn luôn phải tỏ ra ga lăng với con gái, nhất là những cô gái có vẻ ngoài xinh đẹp.

Có lẽ đây là một trong khá ít những lần mà Yuuki thấy lợi ích của "sắc đẹp" trong những trường hợp tương tự thế này.

Sau một hồi chen chúc trong chón đông người, Yuuki cuối cùng cũng mua được đồ. rõ ràng là cô sung sướng lắm. Đi mua cũng mất hơn năm phút rồi còn gì, hi vọng mọi người không sốt ruột.

Yuuki giữ cái khay đựng hai chiếc cốc thật chặt để cho nó không bị đổ. Cô toan đi về chỗ ngồi thì....

" CHOANG!!!!"

Âm thanh của chiếc cốc vỡ, và chắc chắn là Yuuki đã giữ nó rất chặt trong tay. Nếu cô không tránh kịp thì giờ bộ đồng phục trắng đã bị nhuộm đầy màu đỏ rồi.

Vô lý, có kẻ cố tình huých vào tay cô. Bằng chứng là cái điệu xin lỗi ổng ẹo đầy buồn nôn của cô ta:

- xin lỗi cậu, tôi lỡ tay~

Yuuki nhìn cô gái tóc nâu ấy. Không có một tí thiện cảm nào, và cô cũng không hề trông mong gì một sự hối lỗi thật sự ở cô gái tướng mạo có vẻ không hiền lành kia.

Cô ta vẫn cứ kênh kiệu nhìn Yuuki bằng cái ánh mắt cay độc và giả tạo ấy, những tưởng nó sẽ dọa sợ một con người đầy thể cao ngạo đó.

Victoria đứng đằng xa tặc lưỡi. Tỏ ra chán ghét, khinh bỉ kẻ coi trời bằng vung, nhìn chúa sơn lâm mà lại tưởng là một con mèo hiền khô. Đúng là ngu ngốc.

Chap kỉ tới: tôi không sợ cô đâu, đừng phí công vô ích.

Bắt đầu vào tháng thi học kì rồi, chắc là Shi sẽ không ra truyện đúng lịch được. Mong mọi người thông cảm=====

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Tôi Không Sợ Cô Đâu, Đừng Phí Công Vô Ích

Những học sinh xung quanh bắt đầu quay ra nhìn Yuuki và cô ta. Cô nhìn vài con người đáng ghét kia bằng ánh mắt lạnh lùng, trong thâm tâm chất chứa đầy sự giễu cợt.

Không có một ánh mắt hối lỗi. Cứ như thể Yuuki mới là người sai trong chuyện này

Bộ đồng phục của cô ta đang mặc hơi khác so với bình thường, trên áo có gắn một tấm bảng tên: Juliet Kalita. Xem ra cũng là một nhân vật đặc biệt. Chắc là hội trưởng hội học sinh. Nếu vậy thì việc các học sinh đứng cạnh tỏ ra e dè, lo sợ cũng không đáng ngạc nhiên lắm. Mà thôi kệ đi, cô ta là ai không quan trọng, Yuuki không muốn mất thì giờ với loại người này. Cô bỏ đi bằng việc cúi xuống nhặt những mảnh vỡ thủy tinh trên sàn.

- để tôi giúp.- Juliet nói.

Yuuki xuất hiện một tia cảnh giác. Cô không nghĩ rằng Juliet lại tử tế đến như thế.

- a!! - Juliet kêu lên.- sao cô lại làm vậy????

Đúng như dự đoán của Yuuki. Ngay sau đó là màn đổ tội cho người khác.

Những học sinh ở xa cũng bị tiếng kêu của Yuuki mà đến xem đông hơn. Họ không hiểu chuyện gì xảy ra, tất cả những thứ diễn ra trước mắt là Yuuki bên cạnh những mảnh cốc vỡ, và Kalita Juliet phía đối diện cô. Mùi máu từ vết thương trên tay cô ta xộc lên, chắc là do bị mảnh thủy tinh cứa vào.

Juliet đã cố tình gài bẫy Yuuki. Cô biết, lí do là ghét nhưng tại sao thì tạm thời gác qua một bên đã. Từ cái sự ghen ghét ấy sẽ suy ra nên đầu có giải thích cũng vô ích thôi. Nhưng thà thế còn hơn là không nói gì.

Ngay khi Yuuki vừa mới đứng lên. Cảm giác chân mình không thể cử động truyền tới. Ra là chân cô đã bị một thứ gì đó mà cô nghĩ là "đất" bao chặt.

- điều luật số 10 của Vampire high school: không được cố ý gây thương tích tới người khác.

Juliet đồng dục nói. Nghe như thể đang kết tội chính mình.

À đúng rồi. Trên mái tóc tết của cô ta là dấu ấn của một quý tộc mang năng lực hệ thổ. Thảo nào mà Yuuki lại bị "dính đòn" thế này.

- xin lỗi???? Tôi có nhầm không vậy??? Tôi còn chưa làm gì cậu mà???

Yuuki thấy khó chịu rồi đấy. Sao trên đời này lại có cái thể loại bịa đặt đến trắng trợn thế!!!

Nụ cười mĩa mai trên môi Juliet thật muốn làm người ta ngứa mắt.

- xin lỗi mọi người. Có chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy???

Giọng nói thanh tao nhẹ nhàng đó là của Tesha. Nó hay đến mức làm mọi âm thanh lập tức lặng thinh.

Dáng người thanh mảnh của cô gái từ từ bước đến. Làm đám đông xung quanh phải choáng ngợp mà lùi ra hai phía. Nhường đường cho Tesha.

Coi bộ cái vẻ mặt này của Tesha cũng biết hết chuyện gì xảy ra rồi. Giờ thì cô sẽ làm gì tiếp đây. Juliet??? Một sự thật không thể chối cãi là cô ta còn thua xa Tesha không chỉ về ngoại hình lẫn tính cách mà còn về cấp bậc. Một bên là dòng thuần đầy cao quý, một bên chỉ là một quý tộc nhị đẳng. Một khoảng cách rất rõ ràng.

- không có gì. Chỉ là cô gái này vừa vi phạm nội quy của trường học thôi Naretu.

Sở dĩ Juliet có thể xưng hô như vậy với Tesha vì đây là chốn trường học. Mà trong trường thì không có chuyện phân biệt giai cấp gì hết.

- cá nhân tôi nghĩ hành động ấy có vẻ không lịch sự cho lắm đâu thưa "hội trường".

Tesha cố tình nhấn mạnh vào chữ "hội trường".

Yuuki nghĩ là cô có thể hiểu được hàm ý trong câu nói của Tesha.

Phía dưới chân Tesha, từng sợi dây gai, đặc trưng của thổ thuật, cũng bắt đầu mọc ra. Sẵn sàng tấn công đối thủ bất cứ lúc nào, chỉ cần có lệnh của cô. Nhận thấy được sát khí trên gương mặt xinh đẹp và giọng nói sắc lạnh kia. Juliet vô thức cảm thấy run run. Cô ta không ngu đến mức không nhận thấy cái khí chất đầy uy lực và năng lượng ma pháp vô cùng mạnh mẽ chỉ có ở thuần chủng, một "đấu hiệu" của vua, làm cho mọi kẻ tầm thường phải run sợ mà nể phục.

Dòng ma thuật đang cuốn lấy chân Yuuki giờ cũng đã biến mất. Chắc Juliet muốn tập chung hết ma lực của mình để có thể đỡ lại nếu như hứng phải đòn tấn công của Tesha, đồng thời, cô ta nói:

- xin lỗi, điều luật đầu tiên của Vampire's high school có ghi rõ ràng là: không được phép sử dụng ma pháp trong trường.

- tôi sẽ chịu mọi hình phạt, không cần phải lo.

Khí phách ấy thật khiến ai cũng phải nể phục.

Juliet cau mày, cô ta không ngờ rằng Tesha có thể đối đáp lại một câu hoàn chỉnh đến thế.

Khung cảnh im phăng phắc một cách đáng sợ. Hai con người mặt đối mặt. Nguồn ma lực mạnh mẽ từ họ tỏa ra vừa thôi thúc người xem sắp được tận hưởng trận chiến có 1 - 0 - 2, vừa lo sợ mình sẽ có nguy cơ bị dính đạn nếu điều đó xảy ra. Bất chấp dù là điều ấy có vi phạm luật lệ của trường đi chăng nữa.

Haha!!!! Tiếc là đời lại không như mơ. Cứ đang đến lúc gay cấn thì "kỳ đà" lại xuất hiện.

- Ninaeeeeee!!!!!!!! Sao mà lâu quá vậy????????

Marie rất biết phá đám đúng thời điểm. Hơn nữa, giống như Tesha, rất khó tính đến trường họp đôi tai hay nghe ngóng đủ thứ chuyện trên trời dưới biển ấy lại làm như không biết gì hết.

Và cái cảm giác bị người khác réo to tên lên cứ kì kì sao ý - suy nghĩ của Yuuki.

- Marie..... à??

Yuuki xoay người, đối diện với cô gái vừa gọi tên mình.

Như đã nói ở trên, Marie là khá là to. Nên giờ mọi người đều dồn hết sự chú ý vào nhỏ và người mà nhỏ vừa gọi tên, kể cả hai cô gái đang sắp sửa có một trận quyết đấu kia.

- Nhanh lên nào, cả lũ đang đợi cậu này giờ đó!! Sao lâu thế??? Và chuyện gì xảy ra với chân cậu vậy hả????

Marie lo lắng khi nhìn vào chân cô. Chỗ do bị ma pháp của Juliet tác động vào đang rỉ ra một vệt máu.

Ahhhhh..... nói thật, lần này nhỏ diễn hơi bị "sâu" quá mức rồi đấy.

Hỏi han Yuuki xong. Marie chỉ thẳng vào mặt Juliet, nói giọng đầy phẫn nộ:

- Cái bà chằn khó tính kia. Sao cứ suốt ngày gây sự thế hả???? Rảnh thì cũng phải có mức độ thôi chứ!!!

Yuuki nghe thấy mấy tiếng cười khúc khích, bởi vì chính bản thân cô cũng đang có biểu hiện đó. Chất giọng của Marie quả thật mang nét khôi hài, thể mà vẫn thể hiện rõ ra điệu coi bộ ghét cay ghét đắng Juliet lắm.

Mặt Juliet đen lại. Cô ả nhìn chòng chọc vào Marie như kẻ thù không đội trời chung. Không thềm cảnh giác Tesha đang cười sặc sụa với ý định ban đầu là tấn công ả.

Marie trông có vẻ rất thỏa mãn khi trêu tức được Juliet. Nhỏ vừa khúc khích cười vừa nói với Yuuki.

- ôi trời! Nó vẫn chưa chịu lành à??? Thôi mau vào phòng y tế nào.

- ừ.....

Nhận thấy có một chuyện cần phải làm. Yuuki nói tiếp:

- ừ.... đợi tớ một chút.

Yuuki thay cách cười mở với bạn bè bằng sự lạnh lùng nhanh chóng.

- Juliet Kalita, tôi nghĩ là mình không làm gì sai cả. Vì thế nên hãy thành thật với bản thân mình.

Lấp đầy cảm xúc giận dữ bằng một nụ cười. Cô ả nói bằng giọng chua ngoa:

- có một sự thật là kẻ có tội thường hay nói vậy.

- điều đó cũng đúng với cô mà.

Tưởng gì chứ..... Yuuki đây còn lâu mới sợ hạng người đó. Cho nên đừng tốn công vô ích.

- cô thực sự làm tôi cảm thấy ngứa mắt đấy, Ninae.

- ừm. Cô nên nhớ câu: chó sủa khi gặp người lạ Juliet à! May cho cô là tôi còn có tình yêu thương động vật đấy.

- cô.....

Mọi người đều nín thở. Chẳng ai có thể ngờ một cô gái danh hiệu bình thường này lại có thể ăn nói với người khác như mình ngang hàng họ. Đúng là nếu chỉ xét về ngoài thì thật chẳng hiểu hết cho nổi con người ta.

- haha!! Phán dame hay lắm Yuuki. Giờ thì mau đi thôi nào. Không cần đòi co với hạng người ấy đâu.

Marie giờ còn vui hơn lúc nãy. Nhỏ đẩy Yuuki định đưa ra khỏi canteen để..... cười cho thoải mái hơn.

- này!!! Đứng lại!!! - Juliet la lên.

Sau cú giẫm mạnh xuống nền nhà của cô ta. Mặt đất dâng lên nhanh chóng tạo một dải nhả thẳng đến Yuuki và Marie. Nhanh và bất ngờ đến mức mà Tesha đứng gần Juliet nhất cũng không kịp trở tay.

Trước khi kịp động đến một sợi tóc của họ. Dãy đất đá ấy đã bị một lực tay mạnh mẽ đâm cho nát vụn.

- thật vô lễ.....

Chap kì tới: bại lộ?????

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bại Lộ??????

Những mảnh đất vụn do tay của anh ta đâm nát thì nhau rơi xuống. Nhưng nó không văng vào Yuuki và Marie vì cái thân hình to lớn kia đang che chắn cho họ.

" bóng tối ", hay còn gọi là " hắc thuật " - một dạng ma thuật ít người sở hữu. Đang từ chân cậu ta lan ra.

Sam đứng đó. Con mắt vô cảm xúc nhìn vào kẻ định đã thương hai cô gái.

- Walker.....

-

Juliet e dè nói, dẫu có không ưa nhưng đây cũng là người mà cô ta không muốn dây dưa vào.

Có khi chính sự im lặng và bình thản này lại khiến đối phương run sợ. Bởi những kiểu người như vậy thường rất khó bị đọc được suy nghĩ.

Sam không chỉ muốn răn đe Juliet. Anh bèn mở miệng, chất giọng nhẹ nhàng mang đầy uy nghi:

- Cho dù đây là nơi trường học không phân biệt giai cấp đi chăng nữa. Tôi mong là cậu vẫn nên nhớ rằng Marie Windstrom là một công chúa thuần chủng.

Một phần là thế, Sam không rõ nữa. Nếu chỉ đơn thuần là bảo vệ bạn mình, anh thừa sức làm được. Anh tức giận, khi Juliet, cô ta có ý định hại.....

..... Yuuki.....??????

Sự trầm mặc xuất hiện trên khuôn mặt Sam, anh không nghĩ có ngày ham muốn bảo vệ một người lại traở đáng mãnh liệt đến vậy. Ấy là chưa kể đó chỉ là cô gái anh mới quen được hai ngày.

- hể??? Yuuki đâu mất tiêu rồi???

- đi rồi à???

Sam nói, làm như thể việc đó cũng không quan trọng lắm. Ai mà biết được kì thực là anh đang có chút tiếc nuối trong lòng.

Marie quay đi quay lại tìm kiếm cô bạn đã vụt chạy đi từ lúc nào không hay.

Haroka và Jinni cũng ngừng cãi nhau khi nhận thấy có biến xảy ra. Theo lời Marie, họ đảo mắt qua lại để tìm Yuuki, tiếc là giờ cô đã không còn ở trong canteen nữa rồi.

Yuuki có vừa đủ thời gian để chạy đến khu nhà học. Cô dựa vào tường vì vết thương khá lớn quanh cổ chân. Yuuki chưa phải là một Vampire hoàn thiện, điều này sẽ ít nhiều ảnh hưởng tới khả năng tự phục hồi vết thương của cô. May mà ít ra nó đã không còn chảy máu thêm nữa.

Thêm một cái may nữa là Yuuki chạy đến đứng dãy nhà có phòng y tế. Khôi phải nói cô mừng như thế nào. Vì suốt quãng đường chạy từ canteen đến đây, Yuuki đã phải gồng lên hết hết sức để có thể thoát khỏi những khứu giác nhạy bén của các học sinh Vampire khi thấy ngửi thấy mùi máu từ cổ chân của cô. Cảm giác lo âu, sợ rằng mình sẽ thành một cái xác khô bất cứ lúc nào cứ quanh quẩn trong đầu Yuuki suốt từ khi ấy.

Đúng rồi, huyết sắc tố là thứ đồ ăn duy trì sự sống cho Ma cà rồng mà.

Cánh cửa phòng y tế chỉ khép hờ. Yuuki thấy vậy liền đẩy cửa gọi thẳng mà không cần gõ.

- xin lỗi, có ai ở đây không???

Không có ai cả. Chắc nhân viên phòng y tế đi vắng rồi.

- vậy thì tôi nhờ một chút nhé.

Mặc dù chẳng có ma nào ở trong phòng nhưng Yuuki vẫn lịch sự nói.

Không giống với một nơi chữa trị cho bệnh nhân, cô không cảm nhận được mùi thuốc sát trùng trong không khí. Mà thay vào đó là mùi máu kích thích nhẹ nơi khứu giác.

Ahhh..... ra vậy, chỗ tủ thuốc tập hợp một lô một lốc những lọ chứa thứ chất lỏng đặc sệt được ghi nhãn dán đầy đủ. Thảo nào mà mùi hương từ ấy tỏa ra rõ nhất.

Rút ý từ bài học hôm qua mà cô giáo đã dạy ở môn Sinh học. Máu của Serpente*(Yuuki thấy chúng có vẻ giống rắn) có khả năng hồi sức và bù máu rất tốt. Chắc là trong hàng đồng lọ này, thế nào cũng có ít nhất một lọ chứa máu của Serpente.

Ngồi xuống chiếc giường giành cho bệnh nhân, Yuuki kiểm tra lại chân mình. Vết thương cuối cùng cũng nhỏ dần rồi từ từ biến mất. À ừ nhỉ, cho dù có chậm đi nữa thì cô vẫn là một Vampire và có khả năng hồi phục vết thương. Mỗi cái chuyện đơn giản này mà cũng quên, chết thật~

Hình như trong trường còn có một quy định nữa là không được mang bất cứ thứ gì có chứa hàm lượng Bạc. Thế thì cái nơi này chỉ có thể làm chỗ hồi sức cho học sinh, xem ra tên " phòng y tế nửa mùa " hợp hơn đấy.

Tiếp tục chờ cho đến khi vết thương lành hẳn. Yuuki mới dám an tâm đi lại. Để đảm bảo rằng nó đã lành, cô còn nhún nhún nhảy nhảy trên sàn một cách buồn cười.

- khỏi rồi. Giờ thì ra khỏi đây nào~

Rồi cuối cùng người mở cánh cửa đó ra cũng không phải là Yuuki. Lại là cô nàng Marie nhanh miệng:

- Ninae ở trong đó phải không???

Wow!!! Tất cả thầy cô năm người ở đây mới sợ chứ!!

- sao..... sao mà các cậu biết tớ ở đây hay vậy????

Haroka tiến tới nắm lấy bàn tay cô, ân cần hỏi:

- à..... một phần là do đoán, ổn rồi chứ Yuuki????

Yuuki rất muốn rút tay mình ra, nhưng cô vẫn cố hỏi một câu, không trả lời ý sau của anh chàng:

- ừ, thế phần còn lại là gì???

Sam trả lời thay Haroka:

- là do mùi.

- a... ra vậy.

Yuuki bối rối nhìn Sam, người đã giúp cô và Marie khi nãy. Thành thật mà nói, hoàng tử của Vampire's Land cũng khá "ngầu" đấy. Muốn cảm ơn cậu ta lắm nhưng tự nhiên thấy mọi việc trở nên khó khăn quá.

- đúng vậy! Phải nói là mùi máu ấy đặc biệt lắm luôn ý. - Tesha búng tay.

- đặc biệt???? Như thế nào cơ????

Đúng kiểu của một kẻ bị đánh trúng tim đen. Yuuki cảm thấy lo lắng liệu rằng bản năng của Vampire có thôi thúc họ xé xác cô ra không.

- phải đó, thơm ơi là thơm luôn ý chứ~

Marie ôm lấy Yuuki, hồn nhiên nói. Hành động của nhỏ lại càng làm Yuuki thêm sợ hơn. Cô mạnh dạn hỏi:

- thế điều ấy có ý nghĩa gì vậy????

- theo lí thuyết, Ma càng rùng có cấp bậc càng cao thì máu của họ sẽ càng hấp dẫn các Ma càng khác. Như cậu đấy. - Jinni im lặng này giờ cuối cùng cũng lên tiếng.

Gương mặt Yuuki tái đi. Nếu họ biết được sự thật về cô thì không hay chút nào. Không hẳn là thảm họa nhưng sẽ vô cùng phiền phức, bởi ai cũng nghĩ rằng công chúa của nhà Terwasae đã qua đời từ khi còn nhỏ. Còn nữa, nhìn bề ngoài thì họ rất hòa thuận, thế ai mà biết được bên trong như thế nào????? Những vị vua của Trái Đất cũng không ít người lao đầu vào các cuộc tranh phạt trên miền chiến trường khói lửa, để chứng tỏ sự quyền uy bạo tàn của mình đấy thôi. Có thể kể đến một vị đế vương rất nổi tiếng: Alexandros đại đế - người gần như đã chinh phục được cả thế giới loài người. Đúng định nghĩa của danh từ "vua" chân chính: phải cao quý, phải cương trực, phải anh minh, phải suốt nhưng cũng phải tàn độc hơn bất cứ ai khác.

Cũng như Vampire, sẽ hơi bất kính nếu gọi họ là giống loài hai mặt mặc dù quả thật đúng là như vậy. Mang vẻ đẹp của một thiên thần, và cũng chẳng khác gì con người. Không chỉ riêng Vampire mà đa số thể loại ác quỷ khác đều có nhan sắc đẹp một cách ma mị. Có chăng cái khác so với thiên thần ở đây chính là ác quỷ vẫn sẽ mang bản chất của "ác quỷ".

Người anh Kaito của Yuuki đã từng nói cho cô về cuộc chạy đua trên thương trường của mình. Mỗi cá nhân của các tập đoàn, công ti cần phải không ngừng vắt óc suy nghĩ ra cách để khiến mình "tồn tại". Thậm chí còn phải gây dựng nên một tên tuổi, cơ ngơi đồ sộ. Một số người sẽ cạnh tranh một cách sòng phẳng; một số ưa dùng những mảnh khoe, chiêu trò bí ối để đạt được tiền tài, danh vọng cho bản thân.

Yuuki trong phút chốc lại nhớ đến một bộ phim mang tên "game of thrones"* . Có khi cô cũng sắp dẫn thân vào một cuộc chơi nguy hiểm có cái tên như thế.....

Chap kì tới: bề nổi của tảng băng chìm.

* Serpente: tiếng Ý, có nghĩa là "con rắn".

* game of thrones: trò chơi vương quyền. Là một bộ phim 18+ (yên tâm là Shi không hề coi lần nào nha^^).

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Bề Nổi Của Tảng Băng Chìm

Sau câu nói của Jinni, mọi thứ bỗng trở nên im lặng đến đáng sợ. Não bộ của mọi người đều dành ra một khoảng để suy nghĩ điều mà cậu vừa nói, bao gồm những cái nhìn khó hiểu đến Yuuki.

Marie không nằm trong số đó. Trái lại, nhờ tỏ ra không hài lòng khi thấy họ im im như thế này. Nhờ hắng giọng, đứng ra giải vây cho cô bạn tội nghiệp:

- đừng có công kích cậu ấy nữa!!!! Ninae mới từ Trái Đất lên đây, Jinni nói thế thì sao cô hiểu nổi???

Lập tức Yuuki nhận thêm ánh nhìn về việc mình trở thành một " người ngoài hành tinh".

Hai mặt Tesha sáng long lanh như đứa trẻ được tặng cho món đồ chơi yêu thích. Cô gái sáng mắt lên, hỏi rất nhanh:

- vậy cậu tới từ nơi đó à?? Trông như thế nào??? Người Trái Đất có thân thiện không???? Nghe nói ở đây người ta hay tào lao về Vampire lắm thì phải???

Haroka hỏi với sự thích thú hiện ra trên khuôn mặt:

- vậy cậu là một bán Vampire à????

Yuuki nghiêm nhiên trở thành cô giáo giải đáp thắc mắc cho lũ trẻ lên ba. Cô bèn hít một hơi, trả lời từng câu một:

- ừ. Tớ tới từ Trái Đất. Đó là một hành tinh cũng khá đẹp. Ở đây họ cũng rất thân thiện. Và công nhận là việc định nghĩa về " Vampire " của bọn tớ sai be bét. Còn về việc tớ là bán vampire à??? chuẩn rồi đấy!

Không ai hện ai, cả Tesha và Haroka cùng nhanh nhẩu hỏi:

- Wow!!! thế cảm giác làm con người thế nào vậy????

Yuuki nghiêng đầu, gãi má mắt một lúc mới nghĩ ra câu trả lời:

- à thì..... cậu thể tự do tận hưởng ánh nắng mặt trời, không cần hút máu và cũng chỉ sống được trong một khoảng thời gian nhất định thôi.

Cô thực sự biết ơn Marie lắm đó nha. Không ngờ có ngày cái tật mồm nhanh hơn mắt này lại giúp ích cho cô đến vậy.

Haroka nhìn Yuuki với ánh mắt thêm ngưỡng mộ. Thiếu chút nước dãi nữa thì trông rất giống một tên dê xồm rồi.

- chắc, không ngờ máu của con người lại thơm ngon tới vậy, cậu có thể cho tớ.....

Cái cảm giác chân như muốn thủng một lỗ do gót giày của đứa con gái ập xuống Haroka.

- aughhhhhh!!!!!! - cậu ta la như một con thú hoang bị thương.

Tesha - người vừa ban phước cho tên có gương mặt đồi trụy này đồng dục đường hoàng mà tuyên bố:

- oh no no!! Ai lại lộ liễu vậy chứ!! Cậu phải cura đồ nàng đã chứ rồi hắng nói thế!! Với lại nàng thuộc " hàng hiếm " đấy

Tuy không hiểu sao nhưng Yuuki có cảm giác đối với Tesha cô là một món đồ chơi không hơn không kém.

Giải thích thêm một chút về ý nghĩa câu nói " hàng hiếm " ấy. Chuyện Ma cà rồng lai với con người ở Vampire's Land rất ít khi xảy ra. Vì Vampire rất ít khi giao tiếp với con người dù cho sự liên minh của họ được kí kết bằng hoàng trên giấy tờ. Mặc khác, Vampire' s Land nằm cách Trái Đất độ chục năm ánh sáng nên việc đi lại cũng khó khăn. Hơn nữa không công nghệ dò tìm tối tân nào của Trái Đất có thể dò ra Vampire's Land - vốn được bảo vệ bởi một lớp kết giới dày đặc gần như là vĩnh cửu để bảo vệ cho giống loài này.

Haroka ồ lên một tiếng sau khi nghe " bậc thầy về tình trường " phán:

Jinni nói thật nhỏ đề phòng Tesha nghe thấy:

- khuyên như thế thì thà đừng khuyên.

- đồng ý.

Ngay cả Sam, một người có xu hướng ý kiến độc lập cũng đồng ý với quan điểm của Jinni.

Jinni giờ ngón trỏ lên, suýt suýt bảo Sam im lặng vì anh tự nhiên nói câu đấy.

.....

Tại văn phòng của hội học sinh.

- Sao cô lại ngăn cản tôi chứ???? Chẳng phải ngài ấy đã nói là con nhỏ đấy không phải là bạn của chúng ta sao??????

Juliet giận dữ nói lớn. Nếu căn phòng thiếu cánh cửa thì tiếng la của cô ta sẽ vang ra cả cây số mất.

- ừ. Và cô đang KHÔNG LÀM THEO KẾ HOẠCH ĐÁY ĐỒ NGU.

Victoria vượt mặt, thật quá sức chịu đựng với cái thể loại này. Không khéo cô sắp điên đến nơi rồi.

Juliet cắn môi, những gì Victoria nói không phải là không có lí. Thật may cho cô ả là đến giờ này vẫn chưa bị ngài Callicantaro khiển trách vì hành động thiếu suy nghĩ này.

Victoria càng được thể lần tới. Cô nói với sự đáng sợ và răn đe hết mức có thể:

- nói cho cô nghe thừa hội trưởng. Cô gái ấy không phải là người mà cô muốn là có thể động vào đâu, từ nay xin đừng có hành động một cách trẻ con như thế nữa.

RẦM!!!!

Cánh cửa thô bạo đóng lại. Thể hiện rõ nỗi chán ghét lưu luyến tại chốn này.

Victoria dầm chân bình bịch, tay lướt trên điện thoại xem mục tin nhắn.

" yên tâm, không có gì đáng lo "

Không có gì đáng lo??????

Câu trả lời không hề thỏa mãn được nỗi lo lắng của Victoria. Cô khề nhăn mặt.

Nhưng Victoria cũng không thể làm gì hơn. Đó là kế hoạch của ngài ấy, và cô chỉ là một phần của nó. Hơn nữa, cô gái ấy, không phải là người mà cô có thể sánh ngang hàng cùng.

Victoria không quan tâm đâu cho cô Ninae có là ai đi chẳng nữa. Chỉ biết là, biểu cảm của cô ta khi ở cạnh Sam rất bối rối khi nhìn cậu ấy, rất vui vẻ khi chuyện trò cùng cậu ấy... y hệt Victoria ngày trước. Điều đó khiến cô không thoải mái chút nào.

.....

Sau khi tan học, quán cafe bên cạnh Vampire's high school luôn là nơi đất khách nhất. Được cái nơi đây tụ hội đủ các thành phần sinh viên, có kiến trúc độc đáo và đồ ăn, uống khá phù hợp với khẩu vị của giới trẻ. Thế mà vẫn có người không thích chỗ này lắm.

- lòi tó vào cái chỗ này làm gì?? Không chọn được nơi nào đỡ ồn ào hơn sao??

Sam dùng thìa khuấy khuấy tách cà phê trong khi nghe lời bào chữa từ Haroka.

- ây dà!! ai lại đề hoàng tử của chúng ta mất công đi xa hơn để tìm một chỗ ngồi nói chuyện chứ, với cả nó không ồn như cậu thấy đâu.

Tại cái thói quen làm lì ít nói, ai hỏi gì cùng hạn chế tới đa từng chữ nên mới thấy thế chứ bộ.

- có lẽ, ít ra thì mấy thứ này sẽ giúp tớ không chán chết cái cuộc sống bất tử này.

- mới 17 mà ăn nói như ông cụ non thế!!! - Haroka bật cười.

Sam nói, khoe môi anh cong lên thành một nụ cười. Dù nhìn ở góc độ nào thì cũng đẹp đến chết người. Vẻ đẹp hiện hữu trên khuôn mặt đang cười ấy rất khiến các cô gái chìm đắm trong mê đại.

- nguồn là từ cha thôi. Sao chứ??? Trưởng thành thì có gì sai à????

Nghe giống chất " ông cụ non " lắm vì Sam vẫn còn đang đi học. Thì tạm thời đừng để ý đến chuyện đấy đi. Sự bất tử của Vampire nghe rất là cao sang đối với con người, vì họ không được hưởng đặc quyền ấy. Nhưng phải trải nghiệm thử mới ngó ra nó giống một lời nguyền hơn. Nếu ta cứ mãi sống ở một chỗ, ngày nào trôi qua đều như nhau thì đến người còn cảm thấy chán, huống chi Vampire. Thật tệ nhạt khi cuộc sống không có một chút sôi động. Thật chán chết khi đập vào mắt ta ngày nào cũng chỉ có một khung cảnh, cũng chỉ nhìn thấy mọi thứ chẳng có gì mới mẻ.

- vậy, cậu muốn nói tới chuyện hôm nay???

Phải nói là trong số những người mà Sam quen biết. Anh và Haroka vẫn luôn là hai người bạn thân nhất, có thể coi là anh em kết nghĩa. Bởi thế nên mỗi lần có chuyện gì cần nói thì Haroka là một lựa chọn tuyệt vời vì cậu ta hiểu chuyện rất nhanh.

- ừ. Về cô gái tên Ninae Rostchild đó.

- cô gái đó có gì đáng quan tâm????

Haroka không nghĩ mục đích của việc ngồi lại nói chuyện lại là về Yuuki nên cậu ta quyết định im lặng.

- tóc xanh biển và mắt thạch anh tím. Khi nhắc đến những đặc điểm đó thì cậu liên tưởng đến ai????

Đôi mắt thạch anh tím thì có thể gặp nhiều đối với những người có đặc tính ma thuật thuộc hệ Thủy, nhưng mái tóc màu xanh nữa thì rất nổi bật. Haroka chắc chắn có một người sở hữu các đặc điểm ấy.

- tớ nghĩ là.... Thủy đế vương Robert Terwasae. Đúng không????

Ông ấy là một người ít khi xuất hiện trước công chúng. Mặc dù nó không ảnh hưởng gì tới việc trả lời vì chắc chắn là một hoàng tử như cậu thì cũng có vài lần nhìn thấy mặt Thủy đế rồi. Tuy nhiên, Haroka không dám khẳng định. Cậu cảm tưởng rằng Sam sắp nói ra một điều gì đó không tưởng.

- rồi, cậu trông ngoại hình của Ninae thế nào???

- giống như ông ấy. Này này, không phải ý cậu muốn ám chỉ cô gái đó là vị công chúa đã mất từ mấy năm trước đấy chứ. Kể cả thế thì khắp Vampire's Land này chẳng lẽ lại chỉ có mỗi ngài Robert có tóc xanh với mắt tím sao????

Những gì Haroka nói hoàn toàn có cơ sở, Sam bèn giải thích:

- đó chỉ là một giả thuyết, đừng vội bỏ qua.

- xin lỗi, tại mới nghe thôi mà bảo là tin cũng khó khăn quá. Cơ mà cậu nói cũng đúng. Bỏ qua ngoại hình thì phải nói tới dòng máu kích thích khứu giác của Ninae.

Sam gật đầu. Haroka lại tiếp tục:

- vậy cậu cũng giống tớ rồi, có cảm giác mọi chuyện không hề đơn giản. Có khi những gì chúng ta đang thấy mới là bề nổi của tảng băng chìm.

Sam im lặng - biểu hiện ngầm của sự đồng tình. Sau khi nhắm ngum cả phê chỉ còn sót lại chút hơi ấm, anh chợt nhận ra thứ mà mình chưa nói:

- Haroka này.

- gì???

- cậu thấy sao về Tesha Naretu???

Haroka nheo mắt lại, không thể ngờ Sam lại chuyển chủ đề nhanh tới vậy. Rồi cậu lại đáp với giọng đùa cợt:

- rất xinh..... sao?? Không lẽ cậu cảm nắng cô nàng ấy rồi à??

- câu đấy nên dành cho cậu. Thôi, không có gì đâu.

Haroka cười trừ.

Cậu ta không cảm nhận được nó, nhưng Sam thì có. Ngay từ lần đầu cô ta bước chân vào lớp, anh đã thấy được rằng ma lực của cô gái đó không hề bình thường. Nó bị xáo trộn, trong đó có chứa cả Hắc thuật mặc dù Tesha sở hữu Mộc thuật. Nếu không khả năng ấy thì trên đầu cô ấy sẽ chẳng có dấu ấn của nhà Naretu đâu, họ sẽ chỉ trao cho đứa con thuần chủng mang đặc tính ma pháp đó. Có lẽ do Sam có đặc tính Hắc thuật nên mới nhận thấy được.

Thủy tổ Selena Lamia - vợ của ngài Dracula, được lưu truyền lại trong sử với câu nói nổi tiếng mà anh đã từng nghĩ nó sẽ không bao giờ đúng: " thế hệ thứ tư của dòng thuần sẽ có một sự đổi mới đột phá, là một yếu tố quan trọng khiến cho chiến tranh thực sự đi đến hồi kết."

Sam phần nào đã tin lời tiên tri của bà. Vậy còn chiến tranh, thế chiến 1000 năm đã kết thúc từ hơn 50 năm trước. Chiến tranh mà bà nói ở đây thực sự

là gì???

Chap kì tới : người sẽ đánh cược tất cả những gì người trân trọng và yêu thương vào sự thất bại này.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Thất Bại Thì Người Sẽ Mất Hết

Bây giờ đã là 12 giờ trưa....

Cô gái ấy đã đứng đây không biết bao lâu rồi. Chỉ vì người đàn ông đang có mặt trong căn phòng dường như không bận tâm đến sự có mặt của cô.

Căn phòng mà cô đang đứng, chắc chắn sẽ tối đen như mực nếu không có chút ít ánh sáng nhỏ nhoi từ cửa sổ len lỏi vào. Trong cái sự cô đơn tĩnh mịch của không gian to lớn ấy. Thứ cô thấy rõ nhất vẫn là người đàn ông đó, ngồi gác chân, tay đặt lên thành ghế sofa. Cô có thể nhìn rõ gương mặt ấy kể cả khi ông ta ngồi hướng ngược chiều ánh sáng. Khoác trên mình bộ vest đen sang trọng rất ăn nhập với chiều cao trên mét tám. Gương mặt góc cạnh trẻ trung không kém phần điển trai khó cưỡng. Dáng ngồi chễm chệ cộng với tướng phai cao sang chắc chắn không phải là một nhân vật tầm thường.

Ông khẽ nhấp một ngụm rượu vang đỏ đầy vẻ quý phái. Rồi người đàn ông nhìn về phía cô gái như đang thu trọn nhất cử nhất động của mình vào tầm mắt. Nở một nụ cười nhẹ hài lòng. Nói ngắn gọn:

- thế là xong bước đầu tiên. Cứ tiếp tục phát huy.

Cô ta hỏi lại một câu không ăn nhập bằng chất giọng đều đều giống người đàn ông kia:

- ngài chắc là một mình tôi sẽ làm được chứ???

Nụ cười hài lòng được thay bằng nét bí hiểm. Ông đặt chiếc ly vẫn còn sóng sánh chút rượu đỏ. Đan hai tay vào nhau. Hỏi ngược lại cô:

- ta đang nghe cái gì đây??? Thế sự tự tôn của gia tộc người biến đi đâu hết rồi???

Cô im lặng, có vẻ không vui với câu nói mang hàm ý khinh thường của ông ta.

Người đàn ông đứng dậy. Từ từ bước tới chỗ cô gái đang đứng. Đôi mắt xanh như màu mực nhìn muốn xoáy tâm can người khác cúi xuống đối diện với cô.

- đương nhiên là người sẽ làm được.

Người đàn ông vẫn nhìn cô chăm chăm. Cái nhìn khiến cho người ta không khỏi run rẩy.

- tôi được phép hỏi tại sao chứ???

Có lẽ vì quá cứng rắn nên cô không hề cảm thấy run sợ trước ánh mắt sắc như dao kia.

- bởi vì....

Nói đến đây, người đàn ông cúi xuống. Thì thầm vào tai cô gái đó, muốn từng lời của mình thấm sâu vào óc đối phương.

-... thất bại thì người hãy nói lời tạm biệt với tất cả những gì người trân trọng và yêu thương đi.

Đến đây, cô không tự chủ được bản thân mà rùng mình một cái. Còn gì đau đớn hơn khi phải sống mà thấy những người ta thương yêu cũng đau khổ chứ. Không, tuyệt đối cô sẽ không để chuyện đó xảy ra. Cho dù phải đem tính mạng của mình ra để đánh cược.

Ông ta quả thật rất đáng sợ. Sự đáng sợ ấy làm người ta không thể thốt nên lời.

.....

Hình như tại lâu đài của nhà Terwasae có vụ gì đó rất hay thì phải....

- làm ơn đi mà Una!!!!

Yuuki - đường đường là một công chúa. Nay lại phải xuống nước van xin cô hầu gái lấm chùi này.

Cả nhà đang dùng bữa. Và tình hình ở đây là Una đang cố gắng vỗ béo cô thành một con heo.

- thôi, nốt món này đi mà. Yuuki, đừng lãng phí đồ ăn. - cô hầu nài nỉ.

- không!!! Em không muốn trở thành bị thị!!!

Yuuki lấy tay đẩy đĩa đồ ăn ngon mà thực sự thì cô không - thể - nuốt - thêm một miếng nào nữa.

Una bèn chống chế:

- đâu có!! Chị thấy em gầy lắm đấy!!

Nhìn đứa con gái tội nghiệp của mình bị " bắt nạt " công khai thế. Robert cũng đành bỏ gối mà lựa lời an ủi cô:

- chấp nhận đi Yuuki, đến cả ba mà Una còn không nghe thì con không có cửa đâu.

Đúng là Una chăm sóc mọi người vô cùng chu đáo dù trong lâu đài này cô ấy là người hầu gái duy nhất. Như một cô bảo mẫu, đó đúng là THẨM HỌA. Chỉ có việc Una nổi hứng nấu cả bàn tiệc 10 - 20 người cho bốn thành viên trong nhà rồi bắt họ xoi tất là đủ để thấy sự tận tình quá mức này đáng sợ cỡ nào rồi. Chính ra thì Una mới là người lãng phí đồ ăn ở đây.

- ở trường em đã ăn đủ no rồi!!! Chị xem chị đã ăn miếng nào chưa đi???

Biết nói dối là một điều không tốt. Nhưng Yuuki làm là vì cái dạ dày của mình. Hi vọng sẽ có ai đó hiểu và thông cảm cho cô.

Rose tiện thể hỏi han cô luôn trước khi Una kịp xen vào:

- hôm nay ở đó ổn chứ con???

Yuuki dường như bị ám ảnh khi hồi tưởng lại mọi thứ, giọng cô trả lời nghe không trôi chảy lắm:

- không ổn lắm ạ, vì vết thương vớ vẩn mà con suýt nữa đã bị lộ.

- hãy cẩn thận hơn, đây chưa phải là lúc thích hợp để công bố danh tính của con cho giới truyền thông. - Robert nghiêm túc nói.

-... ba ơi...

- sao con???

- con không hề có anh chị em đúng không?????

Cả ba người Robert, Rose và Una đều ngạc nhiên.

Yuuki giải thích ra cho họ hiểu:

- ý con là chắc người dân cũng phải thắc mắc sao hai người không sinh ra ai nói dối ư???

Đối với một vị vua, việc lưu truyền lại dòng dõi, người thừa kế là một điều quan trọng. Nó cũng quan trọng đối với người dân của vị vua ấy.

- chúng ta chọn cách im lặng trước công chúng. Nhưng đừng buồn, hai tháng nữa là đến ngày đăng quang rồi, lúc ấy ai cũng sẽ biết đến con thôi.

Hai tháng nữa, tức là cô vẫn đang mười bảy tuổi. Bình thường thì mấy vị công chúa hoàng tử chỉ lên ngôi khi họ bước đến tuổi trưởng thành thôi chứ????
Lạ ghê ta.

- thế cả năm người họ cũng sẽ có mặt.

Cả cha và mẹ trông rất bình thường, vậy có nghĩa là họ đã biết trước được việc này.

- đáng lẽ ra con cần có một bài kiểm tra khảo sát năng lực, vì lớp mà con đang học thuộc khối đầu bảng đó. - Rose nói.

- ủa??? Vậy thì tại sao.....

Robert ngắt lời cô:

- cần gì cái hình thức tốn thì giờ ấy chứ! Thời gian sẽ cho thấy con có trụ lại nổi trong đấy không.

Có thể thấy ông đặt rất nhiều kì vọng vào cô con gái của mình. Không cần làm bài kiểm tra khảo sát, thuyết phục được hiệu trưởng điều ấy hẳn phải là

một nhân vật xuất chúng rồi. Là một trong sáu thành viên của Lục thuần - viên ngọc quý của Vampire's Land nên lời nói của Robert rất có trọng lượng, đầu cho Terwasae không nằm trong tay hoàn toàn quyền hành của một vị vua. Và chỉ riêng một ngôi trường có diện tích hơn 300 km2, với cơ sở hạ tầng và đội ngũ giáo viên cùng chương trình học tập phải nói là trên cả tuyệt vời, đủ để cho thấy ông quyền lực và đầu tư cho Yuuki đến thế nào rồi.

- nói chung con cứ cảm thấy thật thoải mái là được rồi. - Rose cười.

- vâng. Mọi người đều rất thân thiện. - Yuuki tạm thời không nhắc gì đến Juliet. - được tiếp xúc với các thuần chủng, con mới biết lí do vì sao khiến nhà Walker trở thành những đế vương.

- à... chắc con muốn nói đến loại ma pháp đặc biệt mà họ có được. Hắc thuật chính là lợi thế giúp Walker áp đảo các nhà khác về khoản sức mạnh, và dĩ nhiên không chỉ có vậy.

Vậy là cô đã đoán đúng, còn về sau thì chưa rõ nên Yuuki tiếp tục hỏi:

- không chỉ có vậy??? Ý ba là sao???

Nguyên về khoản sức mạnh là đã đủ để giúp họ đứng trên đầu người ta rồi. Robert nói không chỉ có vậy khiến cô khá tò mò.

- ông ta là một vị anh hùng, người đã giúp cho Vampire thoát khỏi thảm họa diệt vong từ thế chiến 1000 năm. Không khó hiểu khi Walker Lucifer được dân chúng tôn sùng như một vị thánh.

Ra thế, một anh hùng. Kiểu người luôn khiến cho người đời ghi nhớ và biết ơn, đó là một cách để "bất tử". Chắc vua Lucifer chẳng cần điều ấy đâu, vì ông vốn đã bất tử rồi mà.

- ông ấy là một anh hùng, mà ba chưa

- ôi trời, ngài Robert cứ nói về chuyện đó hoài thì làm sao mà Yuuki dùng bữa được đây??? - Una làm điệu bộ trách cứ.

Ông cười gượng, gạt gù đầu rồi tiếp tục vào bữa ăn. Una dí đĩa thức ăn trước mặt Yuuki, giọng ngọt ngào:

- nào, ăn đi Yuuki, hay để chị út cho nha!!!!

Lần này Yuuki không phản kháng chống cự nữa, cô lặng lẽ đứng lên chào cha mẹ. Mọi phong thái đều vô cùng quý phái lịch lãm cho đến khi Yuuki chạy như bị ma đuổi.

Cách "hành người trá hình" của Una ngọt, một cách ngọt làm người ta có thể "vỡ bụng" theo đúng nghĩa đen của nó.

Rose thở dài. Không biết mình hay Una mới là mẹ của Yuuki đây.

Cô hầu gái ấy có cái thiệt hơn Yuuki là chưa bao giờ nhìn thấy mặt cha mẹ mình, chứ đừng nói là được họ yêu thương. Khi được Robert cứu sống, trong mắt Una, ông thật vĩ đại như một người cha. Dù không nói ra nhưng bản thân Rose là một người mẹ, bà hiểu cũng sẽ có lúc cô ấy cảm thấy buồn, hay ghen tị với Yuuki.

Bao nhiêu năm đã trôi qua kể từ khi bé Una 3 tuổi bước chân vào ngôi nhà mới này rồi nhỉ??? chắc là cũng được gần 97 năm rồi đấy.

chap kì tới: Vampire's Land trong dải ngân hà.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Vampire's Land Trong Dải Ngân Hà

Một chap làm nhảm nói về quê quán của Yuuki nhà ta ~

"Vampire là một trong những giống loài cổ xưa mạnh mẽ nhất. Là một chi của những sinh vật dị giới huyền thoại siêu việt. Chúng ta nghiêm nhiên vượt trội hơn họ hàng của mình: con người, xuất hiện cùng thời với Vampire, tức hơn hai triệu năm về trước. Một Ma cà rồng hạng ba trung bình sẽ sở hữu năm giác quan và sức mạnh thể chất gấp hơn 20 lần người bình thường, còn tốc độ thì gấp nhiều lần hơn thế. Năng lực của chúng ta không hề bị giới hạn lại ở đó, những Vampire thuộc dòng quý tộc nhị đẳng trở lên có khả năng tạo ra các nguyên tố thuộc ngũ hành trong thiên nhiên: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ; và một dòng ma thuật mạnh mẽ được cho là năng lực nguyên thủy của thủy tổ Dracula - Hắc thuật, chỉ 30% Vampire quý tộc sinh ra mới có nó."

Yuuki dán mắt vào quyển sách một cách chăm chú, bên cạnh là một chồng sách mượn ở thư viện. Giống như không một lực hút nào có thể kéo cô rời mắt khỏi nó. Mùi gỗ làm nên trang sách đã hơi ngả vàng thoang thoang qua mũi Yuuki. Đây cuốn sách mà ba đã đưa cho cô, nhìn nét viết bằng tay là biết nó đã có từ lâu. vậy nên việc dịch ra hơi khó vì chữ của tác giả không được đẹp cho lắm. Nhưng Yuuki vẫn chăm chú đọc những chữ tiếp theo.

" có ba dòng Vampire chính:

+ thường: dòng Ma cà rồng không sở hữu ngũ tổ pháp. Một thể hệ xuất hiện muộn.

+ quý tộc: được chia làm hai loại: nhị đẳng và nhất đẳng (hay còn gọi là thượng đẳng). Trong đó dòng nhất đẳng có sức mạnh vượt trội hơn, có thể gọi là " thuần chủng bị thoái hóa ".

+ thuần chủng: là những nhân tố mạnh nhất trong hệ thống các dòng Vampire, có quan hệ huyết thống gần nhất với thủy tổ Dracula.

Dĩ nhiên, đó chỉ là " chính ". Vì từ khi Vampire's Land được sinh ra (tức khoảng gần 2.8 - 2.7 triệu năm về trước), đã tồn tại hai ma cà rồng nguyên thủy năng lực vô địch: Dracula và Selenia. Người ta gọi họ là Thủy tổ: dòng Ma cà rồng cổ xưa nhất từng được biết đến. "

Yuuki mơ màng nhớ đến hôm cô cùng Marie vào thư viện.

" nói không chừng thì sử sách có viết rằng Thủy tổ Dracula có khả năng hủy diệt cả thế giới nếu ông muốn đấy."

Nếu quý tộc nhất đẳng được gọi là " thuần chủng bị thoái hóa ". Thì thuần chủng cũng sẽ mang tên " thủy tổ bị thoái hóa ". Kể cả như thế thì cũng gọi là vô đối trên vùng đất này rồi. Vị anh hùng ấy chẳng đâu xa, vua Lucifer đã được Robert ba cô nhắc tới đấy thôi.

Hình như trước lúc bị Una làm gián đoạn, ông đã định nói gì đó. Cái gì mà " là một người anh hùng mà ba chưa....", nghe mắc khó hiểu luôn.

Yuuki quyết định gạt qua mớ suy nghĩ vớ vẩn trước khi tự làm não mình nổ tung. Cô ôm lấy chiếc máy điện thoại, nằm đè lên cuốn sách đang đọc dở. Tranh thủ lướt Facebook xem có gì hay ho không.

Nhờ cái ảnh đại diện mà Yuuki được rất nhiều like và addfriend. Người addfriend cô ngay hàng đầu tiên với cái tên " Lady M ". Ảnh đại diện che khuôn mặt nhưng mái tóc bạch kim thì không lẫn vào đâu được, đó là Marie. Thật trùng hợp khi nhỏ mò được nick của Yuuki.

Sau khi chấp nhận lời mời của người mà cô tin chắc đó là Marie. Thì như đã đứng cạnh sẵn, mục Messenger thông báo ngay có tin nhắn. Đúng người mà Yuuki vừa chấp nhận lời mời kết bạn.

" ề Ninae =)))) "

Giả bộ không biết chuyện gì xảy ra, Yuuki Reply lại: " ai vậy????? "

" Marie đây ~ "

Rồi thêm một dòng tin nhắn nữa hiện ra: " chấp nhận kết bạn lung tung mà không hề biết đó là ai sao??? thật không ngờ luôn đó =))) "

Yuuki cười khi, là cô không có khiếu đóng kịch hay tại Marie quá tinh ranh nhỉ????? Cô nhấn lại nhỏ với câu hỏi: " mò ra tui nhanh nhẻ????? "

" ờa, quá nhanh quá nguy hiểm mà. Mấy người chia sẻ ảnh của bà hầu hết đều là bạn với tui đó=)))) "

Thảo nào..... Yuuki còn tưởng Marie lại lên lục lọi máy của cô. Nếu đã muốn làm bạn thân với nhau thì lúc nào cũng phải trong trạng thái đề cao cảnh giác. Lũ bạn khó lường trước lắm.

Thêm một dòng tin nhắn nữa hiện ra mà khi đọc xong Yuuki tái xanh cả mặt mày: " chán quá, định rủ Yuuki đi chơi nhưng đồng bài tập lại là trở ngại rồi, nghe mấy đứa lớp mình bảo là dài lắm đấy =(((("

Thôi xong, sao bệnh đăng trí của cô lại " phát huy " đúng lúc thế không biết. Yuuki tự vả vào mặt mình mấy cái để nhớ xem cô giáo đã giao những bài gì. Sau đó dốc hết tất cả những thứ có trong cặp mình ra.

Oh no no!!!! THIÊN VĂN HỌC!!!! THIÊN VĂN HỌC!!!! tại sao lại là nó chứ???? nêu và trình bày ít nhất mười hành tinh kì lạ nhất trong vũ trụ ư???? đề bài gì mà như đánh đố người ta thế???? ôi mẹ ơi còn hạn nộp thì muốn khóc quá: thứ hai tuần tới này, lại còn phải viết tay. Kể cả có một ngày chủ nhật nghỉ thì làm sao xoay sở nổi với đồng bài cao như núi này đây!!!!!!

Học, học nữa, học mãi. Thứ định lý muốn thuở được truyền qua từ thế hệ này sang thế hệ khác, tiếc là Yuuki không có đủ kiên nhẫn để thấu hiểu nó. Nhưng lượng kiến thức ở Vampire's Land lớn hơn Trái Đất nhiều. Căn bản vì cấu tạo vùng đất này không hoàn toàn giống hành tinh xanh, kéo theo việc giới động thực vật mang nét độc đáo và khác biệt. Cho nên chỉ có lao đầu vào nghiền ngẫm sách vở thì chưa chắc đã đủ, có lẽ phải bắt đầu theo phong cách của Thales, Platon và Pythagoras thôi*. Thật may mắn là Ma cà rồng có trí nhớ tốt nên cũng đỡ đi " một chút " khó khăn trong việc tiếp thu được lượng kiến thức dồi dào ấy.

Căn bản, Vampire và con người cũng chỉ cần uống máu và ăn thức ăn là có thể sống. Nhưng mà đến bây giờ vẫn còn tồn tại suy nghĩ ấy thì thật quá lạc hậu. Vì chúng ta đều có chung một tham vọng, đó là khám phá hết mọi ngõ ngách của thế giới, chinh phục những bí ẩn của vũ trụ để ngày càng trở nên

siêu việt và hoàn hảo hơn. Tất cả những việc ấy, phải có tri thức thì mới làm được

Thật đáng cay làm sao!!! Ma cà rồng cũng theo chủ nghĩa có học thức là có tất cả, nên lượng bài tập dài lê thê. Yuuki chắc rằng nguyên quyển sách thiên văn này có dày thêm nữa có khi cũng chẳng đủ cho bài tập của cô. Lại phải nhờ thêm sự trợ giúp từ Internet vậy.

Hóa ra mọi chuyện cũng không tệ như Yuuki nghĩ. Chưa hết cả ngày, nhờ vào nỗ lực mà cô cho là rất kiên cường cùng sự trợ giúp từ cánh tay phải, cộng thêm tốc độ nhanh bẩm sinh của Ma cà rồng, chỉ cần hoàn thành nốt già nửa nữa là xong hết bài tập về nhà. Thôi cứ vứt xó đấy, mai làm

Rồi sau đây là một khoảng băn khoăn và băn khoăn, suy nghĩ xem mình sẽ làm gì lúc rảnh. Không thể nào mà Yuuki chịu ôm cái máy điện thoại rồi ru rú trong nhà cả ngày đâu. Lười như thế cũng dễ bị béo phì lắm đó!!!!

Ngoài cửa sổ, thành phố Lightstart xinh xắn, nơi mà Yuuki đang sống vẫn nằm yên vị ở đó. Xinh xắn và thanh bình, tựa như mỗi giây trôi qua đều không hối hả cho lắm. Chỉ có tiếng chim lành lốt giữa bầu trời trong veo là nghe rõ nhất, có khi chúng đang cảm thấy hạnh phúc, khi có được cuộc sống yên ả mà không trầm lắng này. Có khi ngày mai cô sẽ ra ngoài tham quan chỗ này lần nữa, giao lưu với xã hội bên ngoài là một điều tốt mà. Khoảng tiếng nữa là đến giờ tập luyện mà pháp với mẹ rồi, hôm sau đi là họp lý nhất.

Theo hướng mắt, hình ảnh rừng cây um tùm sát dãy núi hùng vĩ ngay cạnh thành phố Lightstart kia đáng để người ta nhìn ngắm. Với địa hình đặc biệt, 3/4 diện tích thành phố được bao bọc bởi núi rừng trùng điệp. Chẳng khác nào viên ngọc quý nằm dưới đáy hồ. Khó khăn cái là viên ngọc ấy lại ẩn hiện bất ngờ vì có dãy "tường thành" đồ sộ che chắn. Vừa tạo được nét trong lành, sắc màu nhẹ nhàng nhưng cũng không thiếu vẻ hoang sơ, bí ẩn. Điểm lợi ở đây là Vampire's Land rất rộng lớn, thực ra thì diện tích của vùng đất này cũng bằng Trái Đất nhưng do các thành phố lớn cách xa nhau nên bạn không cần phải sống trong một môi trường quá bức bí và chật chội. Không cần phải tìm đến những miền quê xa để thưởng ngoạn thiên nhiên, vì vốn dĩ ở đây người ta sống chung với thiên nhiên rồi. Còn một lí do nữa, đó là Ma cà rồng không thích gia tăng dân số cho lắm, chỉ có khoảng 2 - 3 tỷ Vampire sống trên hành tinh lớn gấp rưỡi Trái Đất này. Ma cà rồng rất coi trọng mẹ thiên nhiên, vì thế họ không bao giờ có chuyện công nghiệp hóa quá mức để ảnh hưởng tới môi trường sống. Vậy nên cũng không có gì khó hiểu khi hành tinh của họ được gọi là "hành tinh xanh thứ hai" thuộc hệ Mặt Trời.

Đáng lẽ ra có tất cả chín hành tinh thuộc hệ Mặt Trời. Các nhà khoa học địa cầu nói là tám vì hành tinh dị loài này được "tàng hình" bởi ma lực khủng khiếp của Vampire đầu tiên trên thế giới Vlab Tepes Varacolari (tức Dracula), theo truyền thuyết có khả năng hủy diệt bất cứ ngôi sao hoặc hành tinh nào trong vũ trụ. Đến mức mà không có công nghệ tối tân nào có thể phát hiện hay dò ra sự tồn tại của nó trong thiên hà, mặc dù nó cũng nằm trên đường quỹ đạo chuyển động của Trái Đất quanh Mặt Trời và chỉ cách Trái Đất tầm hơn 768.000 km. Chỉ có những cơ quan chính phủ cấp cao - những người thực hiện giao ước hòa bình ngầm với đế vương Lucifer Varacolari Walker, may ra mới biết đến hành tinh xanh thứ hai này.

Lầm nhảm lại những tư liệu mà Yuuki đọc được trong sách. Cô thầm tự khen tài năng của mình một cái cho sướng, lâu lâu ảo tưởng sức mạnh một chút cũng chả có chết ai đâu. Thôi, tự sướng thế đủ rồi, giờ quay lại với chuyên môn chính nào. Đến giờ lên giường đi ngủ rồi.

.....
Bây giờ là hai giờ sáng, trời vẫn còn lờ mờ tối.....

Chẳng sao cả, giờ này là lúc các Ma cà rồng thức dậy và bắt đầu công việc của mình từ lâu rồi, Ma cà rồng đầu sao cũng chỉ cần ngủ thế thôi. Robert Nelapsi Terwasae cũng không ngoại lệ. Nhất là đối với người như ông, chức vụ cao đồng nghĩa với trách nhiệm cao.

Robert vừa ra về sau cuộc họp với các thuận chủng khác. Bây giờ ông sẽ đi đến trụ sở nhà Terwasae cách lâu đài của mình chục cây số. Mục đích là để làm cho xong thống kê về tình hình hoạt động của những Althwar mà đội quân của ông đã diệt trừ được trong thời gian gần đây và những hành vi đáng ngờ của chúng nếu có.

Althwar, cách gọi dành cho những "Kẻ phản loạn" tập hợp thành phần Werewolf và Vampire. Chuyên gia phá đám, hoạt động theo kiểu trùum IS, chúng tấn công ở bất cứ nơi đâu, miễn sao gây ra thiệt hại. Không chắc những Althwar có liên minh gì với hiệp hội Hunter không. Tuy nhiên, đây chính là một trong những cái gai và có lẽ đế vương Lucifer của Ma cà rồng và Rupert của tộc người sói muốn nhổ bỏ nhất.

Việc thống kê này không khó, chỉ hơi mất chút thời gian. Còn về những hành vi đáng ngờ của chúng thì Robert cũng đang phải vắt óc lên suy nghĩ. Theo nguồn tin của ông, một trong những kẻ cầm đầu này rất có thể là Upier Cross. Hắn ta chỉ là một quý tộc nhất đẳng, nghĩa là vẫn còn thua Robert về khoản sức mạnh. Thế nhưng chỉ có vậy thì cái đầu người ta sinh ra chẳng để làm gì cả. Hắn là một kẻ có những nước đi bất ngờ và táo bạo, và nếu đúng hắn là tên cầm đầu của Althwar, Robert gần như sẽ biết chắc ai mới là người đứng sau vụ này.

- vua Terwasae, vị quý tộc Lindou Valois xin được gặp ngài.

- được, mời cậu ta vào ngay đi.

Cái người tên Lindou đó hẳn phải rất quan trọng. Đến mức mà Robert cũng tạm gác công việc qua một bên để gặp anh chàng đó.

Anh chàng có mái tóc xanh biển dài như con gái, nhưng vẫn nhìn ra nét đàn ông. Khoác trên mình bộ vest đuôi tôm dành cho giới quý tộc vài thế kỉ trước. Khoe môi anh đang cong lên như trăng khuyết, mà "trăng" tỏa sáng không tí vết. Ai nhìn vào cũng có thể nhận ra Lindou mang nét rất quý tộc, kể cả khi không có dấu ấn trên đầu anh.

Người đàn ông trông như đôi mươi này thực chất đã qua 47 mùa xuân. Robert trông rất hạnh phúc, hân diện khi thấy sự trưởng thành ngày một rõ rệt ấy. Đã một năm, kể từ lần cuối ông gặp Lindou. Anh chàng này đã vì công việc ông giao cho mà bận bịu thế đấy.

Sau màn ôm hôn thay cho lời chào. Lindou niềm nở hỏi:

- ngài vẫn khỏe chứ??? Vị vua đáng kính của tôi????

Robert nhẹ nhàng cười mà khiển trách Lindou:

- đừng có chọc ta bằng cách xưng hô xa lạ thế chứ, Lindou.

Chap kì tới: doi????

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Doi?????

12h đêm, hai tiếng trước, tại lâu đài nhà Windstrom.....

" chị Mari. "

Thằng nhóc mỉm cười nhìn cô gái trước mặt cậu. Trông cậu nhóc đáng yêu lắm, với mái tóc như được dệt từ những sợi tuyết trắng muốt. Ôm lấy gương mặt tròn. Vài sợi tóc rủ xuống đôi mắt xanh ngọc của cậu.

Và cô gái bên cạnh cũng thế, cũng mái tóc bạch kim dài đến ngang lưng. Nhưng đôi mắt lại đen láy. Không vui vẻ như cậu nhóc kia, sự hoang mang đang hiện rõ trên khuôn mặt của đứa trẻ mười bảy tuổi ấy.

" Zero!! "

" vâng, em đây. "

Sự hiện hữu của cậu bé ấy, chính ngay tại chỗ này là điều không thể xảy ra, Marie đâm ra cảm thấy kinh hoàng.

Thằng bé đã phát hiện ra nét sợ hãi trên khuôn mặt Marie, không vui mà phụng phịu.

" em cứ tưởng sau từng ấy năm không gặp lại, chị sẽ phải hân hoan vui mừng mới phải cơ. "

Cái lí do mấy năm không gặp lại ấy, chính là Zero Windstrom đã biến mất một cách bí ẩn sau khi rơi từ mỏm đá cao hơn 150m xuống, đến khi người ta tìm thấy, chỉ còn lại một vũng máu trên đất.

Tất cả, những việc ấy, đều do chính tay nhỏ - Marie Windstrom này, gây nên.

" ah, em hiểu rồi. "

Zero lùi từng bước ra sau, thích thú ngắm nhìn biểu cảm trên gương mặt tái mét của chị mình. Chỗ thằng bé đang đứng là trên một mỏm đá mỏng manh, tưởng chừng có thể sập bất cứ lúc nào.

" quen thuộc quá phải không chị Mari???? Lúc ấy hình như chị đã hét rất to đấy!! "

Từng lời nói thốt ra từ miệng cậu bé ấy như cửa vào tìm Marie. Nhỏ không dám bước tới, không biết là do nhỏ sợ mỏm đá chênh vênh đó không chịu nổi sức nặng của cả hai hay sợ Zero sẽ nhảy xuống nếu Marie đến gần, hoặc nhỏ nghĩ người vậy bản đầy tội lỗi như mình không được phép chạm vào cậu bé vô tội ấy.

" Zero, chị không.... "

" chị chỉ nhìn em ngã mà không cứu, em buồn lắm đấy. "

Ngược lại với ý nghĩa nặng nề trong câu nói ấy, mặt cậu nhóc rất tươi tỉnh. Coi đó như một trò đùa.

Con gió dữ thổi bay mái tóc của Marie, giống như một cái cớ ngăn nhỏ không được lại gần đứa em trai bé bỏng của mình. Con gió mạnh làm cho đôi mắt Marie gần như nhắm lại. Những giọt nước mắt long lanh bị hất ngược ra đằng sau.

" Zero, chị xin lỗi, chị xin lỗi, làm ơn!!!! "

Một luồng khí lạnh sống lưng đột ngột ập đến, khiến cơ thể Marie khựng lại. Vai cô run nhẹ khi tiếng bước chân ấy cứ liên tục đập vào tai ngày một rõ ràng hơn.

" xin chào cổ nhân. "

Người đàn ông, với chiếc mũ chùm đầu màu đen che đi khuôn mặt, dáng người cao lớn. Mang đầy sự ớn lạnh thông qua nụ cười vờ thân thiện. Trông rất giống một sát thủ bởi thanh kiếm bạc sáng loáng trên tay. Không ai khác, chính hắn cùng với thanh kiếm đó, là kẻ đã làm cho nhỏ không còn được gặp em trai mình từ 8 năm trước.

Trước khi Marie kịp hiểu chuyện gì xảy ra, thanh kiếm được vung lên với tốc độ kinh hồn đã dí sát mặt nhỏ, ngay sau đấy là một màu đen bao trùm.

Marie tỉnh dậy, mồ hôi nhễ nhại, thở hồng hộc như vừa chạy một quãng đường dài. Là một con ác mộng, lại là ác mộng, không biết đây là lần thứ bao nhiêu rồi. Con ác mộng ấy cho Marie cảm giác rất " thật ", có lẽ vì thế mà người ta đều sợ những con ác mộng kinh khủng đó.

Đáng sợ quá! đau đớn quá! kinh khủng quá! Tất cả những áp lực ấy , nhỏ phải chịu đựng. Nó đè nặng đến mức ép nước mắt của Marie phải chảy ra, rồi cuộc cũng chẳng khá hơn.

- Zero.....

.....

Hai giờ sáng, Yuuki đã dậy và cảm thấy chán phèo. Quăng chiếc máy qua một bên, cô thò đầu ra khỏi cửa, nói với âm lượng không to cũng không nhỏ:

- chị Una.

Chẳng cần phải la toáng lên ở lâu đài rộng lớn này. Una là Ma cà rồng đương nhiên cô ấy có thính giác rất nhạy. Nên chỉ vài giây sau, cô gái với trang phục hầu nữ có hai tông màu chủ đạo là đen và trắng xuất hiện.

- gọi gì thế Yuuki ???? - vẫn giữ tác phong nhanh nhẹn và vui vẻ, Una hỏi.

- em muốn ra ngoài chơi một chút, không biết có chỗ nào hay không ta????

- có đây, đợi chị chuẩn bị xe, em mau xin phép phu nhân đi.

- từ từ đã!!!

Yuuki tóm lấy tay Una ngay khi cô vừa chuẩn bị rời đi.

- sao vậy??? Đói ý rồi à????

- không, hôm nay em không muốn đi xe đâu!! Nhìn ngắm mọi thứ từ trong xe ra nó chẳng thú vị tí nào!!!

Yuuki nói một cách thiếu logic. Mặc dù vậy, cô cũng chẳng nghĩ ra biện pháp nào khả thi hơn. Ngần ngừ một hồi, rồi Una chợt nảy ra một ý tưởng rất hay.

- vậy thì đi bằng cánh nha!!!

- há??????

Yuuki hỏi lại để chắc chắn mình không có nghe nhầm. Hoặc có khi cô ấy muốn nói là đi bằng máy bay, dờ hoi!!!!!!

Una không thèm trả lời và giải thích gì thêm. Cô hầu gái bắt Yuuki thay đồ, sau đó lại kéo cô xuống sân tập, mặc cho có hỏi thế nào thì cũng chỉ nhận lại một điệu cười đầy ẩn ý.

- thế nào đây, em sẽ không làm gì hết nếu chị cứ úp úp mở mở như thế đó nha!!

Cảm thấy đã đến lúc cần có sự giải thích cho chuyện này, Una bắt đầu đi qua đi lại, giải thích như kiểu một giáo viên thực thụ.

- một trong những cách di chuyển của ma cà rồng: đôi cánh. Em biết đó, nó tương tự như loài dơi vậy.

- nghĩa là chúng ta có thể mọc ra cánh?????

- không!!!

Vừa dứt lời, cô hầu gái xinh đẹp bỗng biến mất. Thay vào đó là một chú dơi đen nhỏ đang vỗ cánh trên không, có đôi mắt màu xanh lục vốn có, trông khá bé so với kích thước trung bình của một con dơi. Con dơi mà Yuuki đang nhìn nói đúng giọng của cô hầu gái làm miệng cô mở hết cỡ:

- chúng ta biến thành dơi.

Yuuki nhìn ngắm " chú dơi Una " với vẻ thích thú.

- woa!!! Làm thế nào vậy??? Mau chỉ em đi.

Una trở lại hình dáng con người, đáp nhẹ nhàng xuống đất.

- dễ lắm, chỉ cần tập chung, tưởng tượng, chân thật, không dối trá, phải tự tin.

- à..... nói thì dễ hơn làm mà.

Yuuki không thể hiểu được thông tin mà cô hầu gái muốn truyền đạt tới, nghe trừu tượng quá. Nhưng cô không đòi hỏi thêm nữa vì nghĩ chắc nó chẳng ăn thua gì đâu, tự túc là hạnh phúc mà. Yuuki hít một hơi thật sâu cho tràn đầy không khí vào lồng ngực, đứng thẳng, vươn vai để lấy khí thế.

- xem nào, tưởng tượng, tập chung, chân thật và không dối trá này....

- tự tin nữa!

- à vâng vâng.

Yuuki nhắm mắt lại. Tạm thời vứt hết mọi suy nghĩ trong đầu để tập chung vào hình ảnh chú dơi mà cô muốn trở thành.

..... năm phút sau, Una bắt đầu đưa tay lên ngáp. Rốt cuộc cũng chẳng có gì xảy ra cả, Yuuki vô dụng nhưng cũng khá là kiên trì đấy. Yuuki quyết gắng cao đầu, quyết không để Una có cơ hội chế nhạo cô. Đừng nản chí, đến lần thứ hai sẽ được thôi.

- cố lên cô bé ~

Vẫn thao tác và thời gian như vừa nãy, nhưng kết quả giờ lại khác. Chân Yuuki có cảm giác nhẹ bẫng, cả người cô dần dần bị thu nhỏ lại. Một đám khói màu tím bao quanh cô.

- Ohhhhhh!!!!!! - Yuuki kinh ngạc la lên sau khi hóa thành chú dơi.

Có một vấn đề ở đây: Yuuki đang ở trên không, và dơi thì phải biết bay. Đó, bạn tự hiểu ra về sau rồi đấy, Yuuki rơi bộp xuống đất.

- Augh!!!!!!

Yuuki lấy hai tay, bây giờ đang là đôi cánh đen nhỏ xíu ôm lấy cục u trên đầu sau đợt va chạm với mặt đất " êm ái ".

- Ahaha!!! nó không đơn giản như em nghĩ đâu. Không bay được thì rơi xuống đất là đúng rồi. - Una bật cười.

Cô gái này lại biến thành dơi rồi bay rồi bay lượn xung quanh Yuuki như để làm mẫu. Yuuki thì lại hiểu nó như một cách sỉ nhục cô.

- đập hai cánh cùng một lúc. Khi em học cách giữ được thăng bằng thì sẽ được như chị.

Una bay tới vừa tầm mắt Yuuki, cô hầu gái khi nói để lộ ra chiếc răng nanh dơi bé tí xíu của mình.

Vì đang giữ nguyên trong hình dáng con dơi nên việc đứng lên quả là một trở ngại đối với Yuuki. Khi cái cảm giác là lạ của hai cái chân dơi có móng vuốt. Giờ thì chưa chắc cô nặng nề một cân trong khi còn ở dạng thú này đâu, đến cả chiều cao bây giờ cũng không vượt quá 15 centimet. Thêm nữa là khi hóa thành tí tẹo thế này, giờ nhìn cái gì cũng to như núi, kể cả những viên sỏi li ti dưới chân Yuuki. Cảm giác mọi thứ trở nên thật quá rộng lớn, quá mệnh mông đối với bản thân mình.

Yuuki từ từ dang đôi cánh đen bé xíu xương xẩu ra để chuẩn bị bay lên. Nhưng Una cản cô lại.

- oh no no no!! Chúng ta không phải là chim, vậy nên hãy bay theo kiểu của dơi đi.

Cùng có cánh và đều biết bay nhưng dơi và chim lại có kiểu " cất cánh " khác nhau. Chim có hai kiểu lấy đà, một là chạy, hai là nhảy lên; thì dơi lại thả mình từ trên cao xuống. Cũng bởi tập tính sống trong hang đá của chúng.

Chưa kịp phản ứng gì thì Yuuki đã bị thứ gì đó màu đen tím lầy. Cái thứ màu đen ở đây chính là Una trong hình hài chú dơi. Cô hầu gái dùng chân dơi quắp chặt lấy người Yuuki chỉ trong chớp nhoáng, y như một kẻ săn mồi thực thụ vậy. Quá nhanh quá nguy hiểm đến mức Yuuki không thể nài theo kịp được chuyển động ấy.

- chị làm gì vậy Una???? - Yuuki hét lên.

Cô đang yên vị trên một cành cây cao chót vót. Hiện tại Yuuki đang dùng sức lực eo lá của một con dơi để bám vào cành cây sao cho không bị tuột xuống.

- nào!! Bắt đầu thôi!!

Una ngồi vắt chéo chân trên cành cây ra lệnh. Cô hầu gái đã trở về hình dáng con người. Không biết do Una quá nặng hay cành cây quá yếu, Yuuki có cảm giác nó sắp gãy ra khi nghe những âm thanh " rắc rắc " nhỏ trong không khí. Nên cô cũng không dám mạo hiểm trở về hình dáng cũ, cành cây sẽ phải chịu sức nặng khoảng một tạ nếu Yuuki làm như vậy. Phải mau chóng bay được nhanh thôi nếu không muốn bị hôn đất mẹ một lần nữa.

Rón rén xoay người cho giống dáng vẻ của một chú dơi đang bám cheo leo trên vách đá. Căng thẳng đến mức hai con mắt vẫn giữ nguyên sắc tím nhảm chặt lại. Cảm giác máu dồn lên não khi bị lộn tung phèo thật chẳng dễ chịu chút nào.

- ôi thần linh ơi!!! - cô kêu lên.

- chúng ta là ác quỷ mà Yuuki, ác quỷ thì đâu có cầu xin thần linh.

Giả vờ không nghe thấy những điều mà cô giáo vô tâm kia vừa nói. Yuuki bắt đầu đếm ngược. Khoảnh khắc mà tiếng " 1 " vang lên cũng chính là lúc mà chân cô hết chịu nổi vì phải bấu chặt vào lớp gỗ, đến nỗi lớp gỗ ấy bị in hằn một vết sâu do chân Yuuki bấu vào. Ngay lập tức, đôi cánh cũng theo đó mà đập loạn xạ ngấu.

Cứ tưởng tượng được cảnh " hôn đất mẹ " thôi cũng đã đủ kinh hoàng rồi. Đó là một trong những lí do chính thúc đẩy cánh của Yuuki phải hoạt động hết công suất. Một phần nhỏ nữa là cô có khả năng học hỏi và tiếp thu mọi thứ khá nhanh.

- ồ hô!! Em giỏi ghê ta!!

Una hóa thành dơi bay đến bên cạnh dìu Yuuki. Dù đã bay được nhưng cô vẫn còn khá lóng ngóng và vồ được đôi cánh lâu.

- bước đầu được như vậy là ok rồi. Nào, xuất phát thôi. - Una hô to.

Sau hai mươi phút đường bay, cuối cùng thì Yuuki và Una cũng đã tới được trung tâm thành phố Lightstart. Từ trên nhìn xuống, thành phố vẫn mang một vẻ đẹp mê lòng người. Các tuyến đường và xa lộ nối với nhau, từng dãy nhà cao thấp không đều tạo nên một mê cung đầy màu sắc. Nhộn nhịp bên dưới là người dân thành phố, giờ có thể so sánh với những chú kiến. Yuuki mê mẩn nhìn mê cung đầy màu sắc. Không liên mạch và phân biệt rõ ràng như cầu vồng nhưng vô tình sự sắp xếp này lại tạo ra nét thú vị trong mắt người nhìn.

- chị Una nè. - Yuuki bắt chuyện.

- sao????

- nếu Vampire có thể biến thành dơi để di chuyển, có sao còn phải dùng phương tiện giao thông????

- ồ! thì đương nhiên là do duy trì trong trạng thái này cần phải mất một nguồn năng lượng khá lớn, với lại chúng ta cần phải " hiện đại hóa " theo thời gian chứ.

Yuuki gật gù một cách chí lí. Giờ ngẫm ra mới hiểu thì thoảng cứ thấy có vài học sinh xuất hiện hoặc biến mất ở độ cao 1 - 2m

Dù nói là đi chơi, Una vẫn chưa hề có ý định đáp xuống đất. Ánh mặt xanh màu lá non của cô cứ hướng thẳng về phía trước, nơi khu rừng uy nghi bí hiểm đang yên giấc.

- Em có muốn là thợ săn không Yuuki???

- hử????

chap kì tới: tường gì, hóa ra là.....

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Tường Gì, Hóa Ra Là.....

Một câu hỏi quá đỗi bất ngờ, Yuuki bèn trả lời theo cảm tính:

- không thích lắm, sao chị lại hỏi vậy???

- không, chị chỉ là muốn tặng em muốn món quà thôi.

Yuuki khó hiểu nhìn sang Una vẫn đang hướng mắt về phía trước rồi lại nhìn sang khu rừng rậm rạp. Thật ra thì Yuuki còn chưa hiểu mô tê gì cả chứ đừng nói là tin. Bạn biết đó, cô gái này rất hay " troll " mà. Nhưng làm sao có thể ngăn nổi trí óc tò mò của Yuuki. Cô im lặng, và im lặng tức là đồng ý.

Khu rừng nằm ngay kề thành phố Lightstart, trung tâm của mảnh đất nhà Terwasae, rộng hơn 200ha. Chỉ là một phần nhỏ của diện tích rừng tổng cộng gần 15 triệu km2 trên lãnh thổ của nhà Terwasae. Thành phố nào ở Vampire's land cũng " đi kèm " với một khu rừng sinh thái. Quan niệm của họ cho rằng rừng là lá phổi của hành tinh dị loài này nên sống hòa mình vào thiên nhiên là một việc rất đáng được coi trọng.

Una từ từ giảm độ cao xuống . Yuuki hơi khó khăn một chút vì cô vẫn đang quen thăng bằng. Dù sao thì cô cũng tự hào một chút với bản thân vì có thể " bay " được trong lần thứ hai tập thử. Thực tế thì trên đường đi Una cũng đã nói rằng Ma cà rồng có khả năng hóa thành dơi nên kĩ năng bay lượn trở thành một thứ tiềm ẩn. Cho nên dù có hậu đậu đến mức nào thì chỉ độ chục lần vấp ngã, bầm mắt là " kích thích " lại được khả năng bay " thôi mà ".

Una và Yuuki chọn đáp xuống một cái cây cao nhất, đồng thời có ít cành lá cho dễ dàng.

Vì trong rừng toàn cây là cây nên tầm nhìn của hai người bị hạn chế. Đứng vững trên cành cây xong, Yuuki nói:

- vậy chị định bắt em " săn " cái gì đây???
- một con vật rất dễ thương, thế em có thích thú nuôi không???
- à... ồm...

Yuuki phân vân lưỡng lự. Nói cho đúng thì đây là hành tinh dị giới, nên bất kì sinh vật ở đây cũng theo đúng nghĩa của nó. Chẳng hạn nếu đáng yêu dễ thương thì thôi, chứ không ai lại muốn nuôi một thứ trông không được thiện cảm cho lắm đâu.

Una hóa hình người. Cô nhảy từ trên cao xuống, vô tình đáp đất rất nhẹ nhàng trên một đám lá vàng ruộm như đáp lên một tấm thảm. Chỉ có vài tiếng sột soạt kêu lên. Thấy vậy Yuuki cũng làm theo, may mắn là thành công. Bước theo sau bóng dáng cao ráo thon thả của nàng hầu gái.

- vậy thú nuôi của em là gì thế???
- là gì hả??? Chị cũng chưa biết. - Una thành thật trả lời.
- thế còn rù em đi làm gì! - Yuuki nóng nảy nói.

Kiểu đùa của Una lần này không làm cho người ta sợ hay bức bối mà khiến cho cảm giác sắp tìm ra câu trả lời của họ bị dập tắt không chút thương tiếc. Cảm giác vừa tò mò có chút tiếc nuối chứ không phải kiểu bốn cọt quá trớn.

Có tiếng cành lá rung động, Yuuki nhìn xung quanh. Một chú dơi đen với đôi mắt đỏ lừ mở to tròn vừa mới treo ngược trên cành cây. Bây giờ đáng lẽ ra nó nên ngủ mới phải. Yuuki nhìn con dơi đó, nó cũng vậy. Cứ im lặng không một chút động đậy như lúc cô nhìn thấy nó.

- em nhìn gì vậy????
- đó là ai vậy???
- đâu?? ai nào??

Yuuki héch mắt về phía con dơi, Una nhìn một lúc.

- nó là dơi thật đấy, không phải do ai đó hóa thành đâu.

Yuuki nghi ngờ lập luận của Una, hỏi lại:

- sao chị chắc chắn được.
- dơi thật sẽ có mắt đỏ. Xem này.

Una cúi xuống nhặt một hòn đá vừa lòng bàn tay. Hướng vào người con dơi mà ném. Nó kịp thời tránh được, kêu lên một âm thanh đầy phẫn nộ rồi lại đậu vào cành cây. Ánh mắt dè chừng nhìn hai người.

- thêm nữa: nếu là Vampire thì chúng ta sẽ ăn chứ, hiểu chưa???

Yuuki nghĩ rằng đây là một trò nghịch ngợm của Una hơn là muốn chứng minh cho cô xem.

Rồi công cuộc đi săn " thứ gì đó " mà Una bảo cũng tiếp tục. Địa hình toàn cây là cây bao quanh thế này chạy rất khó nên hai người đành đi bộ. Thi thoảng cúi rạp người để né mấy đám lá cành rắc rối. Yuuki còn khiếp đảm khi nhìn mấy thứ côn trùng kì dị ở Vampire's Land bám trên cây.

Una giờ ngón trỏ trước mặt Yuuki ý bảo cô im lặng. Một hành động thừa vì từ nãy tới giờ Yuuki chẳng mở miệng nói một câu. Cô hầu gái nói khe khẽ:

- nghe thấy gì không????

Đôi mắt xanh lục của Una đảo đảo nhìn xung quanh xem âm thanh nhỏ ấy phát ra từ đâu. Có vẻ khó khi ta đang ở trong khu rừng cây mọc hàng tá như cột điện. Yuuki không chắc nó là tiếng gì nữa, cứ thế thế một cách quái đản.

Una vẫy tay ra hiệu cho Yuuki đi theo mình. Sợ rằng nếu nói sẽ tạo ra tiếng động gây kinh động đến con vật bí ẩn kia, làm nó hoảng sợ mà chạy mất tiêu.

Una tăng dần tốc độ chạy lên, Yuuki cũng làm theo. Yuuki dùng tốc độ nhanh nhưng vừa đủ để cơ thể mình theo kịp và cũng để tránh những cái cây to lù lù ngay trước mặt. Vì cô được học karate 3 năm nên so với một người bình thường trở thành Vampire và chạy thể này có phần dễ dàng hơn.

Tiếng kêu phát ra ngày một rõ hơn. Vang như dùng cả cái loa phùng, và tiếng kêu càng thêm kì dị một cách rĩ ràng.

- đó là tiếng..... mèo à????? - Yuuki mơ hồ nói.

Cô nói vậy vì nghe nó gần giống tiếng mèo nhất. Không phải kiểu "meow meow" dễ thương của các boss (ý nói mấy bé mèo) mà nghe đục đục như bà già bị viêm họng đang cười.

Una đi trước làm hoa tiêu, cô nói:

- giảm tốc độ nhé! Ta đang đi đúng hướng đấy.

Tiếng sột soạt va chạm vào cành cây làm chúng rung động. Thứ gì đó màu trắng từ một cành cây cách đây hàng chục mét di chuyển. Nhảy từ cây này sang cây khác đơn giản và điêu luyện như con khỉ. Yuuki nhận thấy rằng nó đang ngày càng tiến gần về phía hai người.

Una nói lên to tướng:

- Nechi Dimeti! Một loại sinh vật rất được ưa chuộng để làm thú nuôi, do số lượng khá ít nên người ta cũng không dám săn bắn nhiều.

- sao tên nghe lạ thế???

- một loại ngôn ngữ buồn cười nào đó, dịch ra có nghĩa là "mèo trắng". - Una thể hiện sự xúc phạm không chút hối hận.

Lúc bấy giờ Yuuki mới ngước lên, con vật vẫn đang rút ngắn khoảng cách giữa hai người. Y chang cái tên mà người ta gọi nó, một chú mèo béo ú với bộ lông trắng muốt, gương mặt tròn núng nính, mép dày, bốn chân cùng đuôi tròn và đôi mắt đỏ như mắt thỏ. Có lẽ là do mạch máu nằm gần mắt, làm tăng độ dữ tợn của nó lên mấy lần. Hình dáng có nhiều điểm tương đồng với mèo Anh lông ngắn ở Trái Đất.

trong một cuốn sách mà Yuuki mượn được ở thư viện, có ghi rằng thủy tổ Dracula đã tạo ra hành tinh dị loài cộng với sinh vật ở đây. Không biết có chính xác không nhưng Yuuki đã mơ hồ đoán ra được rằng có khi ông lại "lấy ý tưởng" từ những sinh vật sống trên Trái Đất trong khoảng thời gian từ 2.7 - 2.8 triệu năm về trước, khi đã tạo ra hành tinh còn có tuổi thọ trẻ chắt chỉ đứng sau ngôi sao Coku Tau 4. Qua thời gian, những sinh vật ấy sẽ tiến hóa hoặc tuyệt chủng như chúng ta thấy ngày nay.

Chúng tỏ chúng vẫn giống lũ mèo rừng, mà mấy nhóc mèo rừng thì không thân thiện một chút nào rồi.

- hi vọng nó đủ hiền lành để làm thú nuôi.

Yuuki tỏ ra e ngại khi đồng tử đỏ chót của con mèo cứ nhắm cô mà nhìn.

- đương nhiên rồi!!! Đó là sau khi em thuần hóa được nó.

- cái...

Không đợi Yuuki nói hết câu, con Nechi Dimeti đã kêu lên một tiếng rõ to làm trận công kích mở màn.

- MEOWWWWWWW!!!!!!!

Tiếng kêu quái đản cộng với khả năng khác người của con vật giống mèo kia kéo theo một trận gió làm chao đảo cả cây cối. Vô số chiếc lá không chống chọi được với cơn gió từ miệng nó tạo ra mà bay lá tả xuống mặt đất.

Chớ có quên một điều là những sinh vật này được tạo ra bởi thủy tổ Dracula, cho nên không có gì đảm bảo rằng chúng sẽ "bình thường" cả.

Thêm một âm thanh nữa rít lên, lại là con dơi vừa nảy sém bị Una chọi đá vỡ đầu. Nó bám theo hai người suốt từ lúc đó tới giờ. Có vẻ âm thanh chói tai từ con vật kia làm nó bực mình.

- ôi ụ ụ ụ!!!! làm ơn đừng có nói kiểu đấy đi mà!!! - Yuuki văng ra một câu tục.

Cô hầu gái nhặt viên đá lên, tung tung nó trong tay. Con dơi vỗ cánh thẳng bằng trên không, neho mắt rồi nhe răng, không rõ là định chạy hay lao ra tấn công. Yuuki lập tức hiểu ra tình hình, cô chộp ngay viên đá rồi quăng nó ra chỗ khác.

- và thôi ngay sát sinh đi nhé!! Em thừa nhận cái nhìn của con dơi đen sì ấy khó chịu thật nhưng ngoài việc đó ra thì nó chưa làm chúng ta mất một miếng

thịt nào trên người cả.

Una cười trừ rồi "lùi bước về sau để thấy cô chủ mình rõ hơn". Cô hầu gái nói to:

- cứ nhắm vào gáy mà tóm. Đừng có nghĩ đến chuyện chạy, nó sẽ không tha cho một ai dám động vào lãnh địa của mình đâu.

Vâng, một người vô trách nhiệm nhất quả đất theo suy nghĩ của Yuuki.

Túm gáy chứ gì??? Vậy điểm này tương đồng với các con mèo khác, cứ tóm gáy là chúng sẽ bị tê liệt. Nói nôm na là "người không xương".

Thấy cái nhìn chòng chọc từ Yuuki, con Nechi Dimeti kêu lên một âm thanh cảnh cáo, như thể cái cách nhìn của kẻ tâm thường không xứng đáng cho một vị vua.

Una cố tình kéo dài giọng của cô ra:

- một tiểu thư thuần chủng mà phải chịu thua trước một chú Nechi Dimeti thì hơi bị nhục nhả đấy!!!

Dĩ nhiên Yuuki thừa biết điều ấy. Việc học và nắm được căn bản của ma pháp, cộng thêm thực hành ở nhà trong vòng hai tuần vừa qua cũng tạo thêm cơ hội để cô có thể tóm được con vật phiền phức ấy.

Chỉ có cách dùng Thủy thuật tóm con vật kia lại nghe chừng hợp lí hơn cả. Nó sẽ còn nổi khùng hơn nếu Yuuki tấn công và làm nó tổn thương. Yuuki tập chung ma lực của mình, nhìn thẳng vào mục tiêu.

Thành quả của hai tuần luyện tập cũng đã thấy rõ, không cần mất quá nhiều thời gian để Yuuki thi triển ma pháp. Dòng nước được tạo ra từ không trung dần thành hình một tấm lưới, nhắm vào con vật đang nhìn Yuuki trừng trừng.

Tấm lưới lao ra vây lấy Nechi Dimeti. Nó nhanh chân hơn nhảy chệch phạm vi câu tấm lưới, gài lên làm cho tấm lưới nước của Yuuki không chịu nổi mà vỡ ra. Trải qua hàng triệu năm tiến hóa, dưới bàn tay kì diệu của Thủy tổ Dracula, Nechi Dimeti không chỉ giữ nguyên bản chất hoang dã vốn có của nó, tốc độ cùng khả năng sinh tồn cũng được nâng cao gấp nhiều lần so với những con mèo bình thường. Trí tuệ phát triển đến mức Nechi Dimeti và các động vật khác trên Vampire's Land, ngoài ngôn ngữ giao tiếp riêng của mỗi loài, còn có một loại ngôn ngữ chung khi giao tiếp với các loài khác, một quá trình tiến hóa hoàn hảo không chút sai sót.

Yuuki không đứng im một chỗ nữa, cô lấy đà nhảy hẳn lên cây, định bụng tóm lấy con vật giống mèo đó một cách nhanh gọn. Nó rất khôn khi phát hiện ra ý định của cô và sẵn sàng để giờ món "gào công chi thuật".

Hiểu được chuyển động của nó, Yuuki nhanh chóng tạo ra một bức tường thủy mỏng để cản đi sức âm. Sau khi hứng trọn một đòn của con vật, nó đã thủng một lỗ to. Yuuki chuyển hình dạng từ tấm chắn sang một sợi dây lao đến quấn chặt lấy con vật ngổ nghịch. Nó vung vẩy trong vô vọng trước sự há hê của Yuuki. Cô có thể tưởng tượng ra sự vui mừng hiện trên gương mặt con dơi đen đang đậu trên cây.

Theo sự chỉ đạo của Yuuki, sợi dây mang con mèo đó xuống. Nó trừng mắt lên nhìn Yuuki kèm theo một tiếng kêu gừ gừ. Yuuki chộp lấy gáy con vật, dí chặt nó xuống đất rồi mới chịu làm sợi dây cầu tạo từ ma thuật biến mất.

- haha!!! giờ thì chú mày cứ vùng vẩy thoải mái cho ta xem nào!! giờ thì sao hả chị Una???

- để cho nó uống máu của em đi.

- whatttttttt???????? - Yuuki tròn mắt hỏi lại.

Cái cách thức quái đản này để làm gì thế không biết. Mà cái cách cô ấy tinh bơ thế coi bộ đáng nghi lắm nhé.

- yên tâm, sau khi uống máu cậu em rồi thì đảm bảo nó sẽ nghe lời em vô điều kiện luôn đó!!!!

Àaaaaaaa, ra là một hình thức trao đổi. Bạn cho tôi một thứ và tôi sẽ đưa bạn một cái tương tự. Đối với Nechi Dimeti là máu, đổi lại sự trung thành. Sự trung thành này được duy trì cho đến lúc nó hoặc người chủ chết đi, một đức tính đáng tôn trọng.

Yuuki bấm vào cổ tay mình cho máu chảy ra, đưa đến gần miệng con vật đang gầm gừ do không nhúc nhích được vì bị tóm gáy. Tay cô vừa nói lỏng ra đôi chút, mùi máu dòng thuần thơm ngon xộc lên mũi nó làm cho con vật ấy há mồm to hết cỡ, hai chiếc răng nanh nhọn hoắt cắm phập vào cổ tay Yuuki. Lực cắn như chết đói làm cô đau nhói. Ai mà biết được các sinh vật khác cũng sinh ra hội chứng "nghiện" khi người thấy máu của dòng thuần chứ.

- dù sao em cũng nên cười đi, con mèo đầy khỏe như vậy chúng tỏ nó đã sống được còn hơn tuổi chị đấy!!

- thế thì có chỗ nào mà cười chứ!! cái buồn cười ở đây chính là mọi điều chị nói chẳng có khoa học chút nào.

Quả nhiên, sau khi đã no căng bụng. Con mèo từ lột "bà la sát" bỗng trở nên hiền như bột. Nó giương to đôi mắt đỏ nhìn Yuuki đầy thân thiện, dụi cái đầu tròn lấm lông vào tay cô. Kêu một tiếng "meow" nhỏ nhẹ đầy vui sướng.

Yuuki tặc lưỡi, "thật là đơn giản".

Nhìn chú mèo béo tròn như bông thực chỉ muốn cắn quá đi. Yuuki nhẹ nhàng xoa bộ lông trắng tuyết mượt như nhung của con mèo. Nó gừ gừ ra vẻ khoái chí lắm. Una sấn tới, dang hai tay ra với khuôn mặt thèm thuồng.

- yêu quá đi!!! cho chị ôm bé một chút nhé???
- còn lâu. - Yuuki trả thù lại. Cô hầu gái bèn chuyển chủ đề.
- vậy em tính đặt tên nó là gì???
- Ryan đi. - Yuuki nói nhanh cái tên vừa xuất hiện trong đầu mình.
- nghe chả dễ thương chút nào cả. - Una nuôi tiếc thấy rõ.
- kệ chứ!! mèo của em mà!!

Marie có chú cú Nam cực lông trắng tên là Simon, Tesha có con rắn hổ mang tên là Tom. Bây giờ Yuuki cũng có một thứ để nở mày nở mặt với đám bạn rồi nè.

Chú doi đen sì ngồi yên không nhúc nhích tại một chỗ đã được nửa tiếng. Điều bộ như trông chờ ai đó.

Nó từ từ biến đổi, thành một thiếu nữ xinh đẹp. Mái tóc buộc cao như được nuôi dưỡng bởi những ngọn lửa kia cứ mờ mờ ảo ảo hiện lên trong ánh nắng lờ mờ lúc bình minh chưa lên, kích thích người nhìn muốn chứng kiến nó cho thật rõ ràng. Đôi mắt là hai viên ngọc nhuộm màu đỏ thuần khiết của lửa. Làn da trắng mịn màu ngọc trai hồng. Chiếc váy lụa khoác lên thân hình chuẩn từng li cùng với khuôn mặt ấy, ngỡ như thiên sứ đáp xuống trần gian. Trái ngược với vẻ đẹp thanh khiết, cao quý của Yuuki Terwasae, cô gái này thật nóng bỏng, thật thiếu sót con tim người nhìn.

Tên cô ấy là Victoria Anbe, công nương hỏa quý tộc học năm hai tại Vapire's High school.

Victoria gác chân lên đùi quý phái. Khuôn mặt hiện ra nét không vui. Một con doi đậu xuống đứng cạnh cây mà cô đang ngồi, cô cũng chẳng mấy may để tâm. Chỉ nghe thấy chất giọng hồ hững phát ra từ khoe miệng:

- anh thật là mê, Lindou!

Không có tiếng đáp lại, cứ ngỡ là anh ta bơ mình. Victoria tóm con doi, lườm nguyệt nó. Đôi mắt đỏ của nó làm cô ngỡ người ra.

- Tabu? Sao lại là mày???

Con vật cưng của Victoria gắng thoát ra khỏi bàn tay của chủ nhân. Khoe ra thứ được gắn trên bụng nó. Một thiết bị đồng màu với bộ lông nâu của nó, to bằng viên sỏi. Victoria gỡ nó ra, sầm soi nhìn, từ đó phát ra một giọng nói:

"Lindou Valois đây, thế nào rồi???"

- đồ lười biếng. - Victoria thờ ơ oán trách.

"thôi thì anh xin lỗi."

- rồi, đúng như dự đoán của ngài Callicantzaro, cô ta đúng là một người không bình thường.

Lindou đáp lại, không một chút ngạc nhiên:

"em thử nói anh nghe xem nào."

- cô hầu gái đi cùng với cô ta, anh biết cô ta đã gọi Ninae Rothschild là gì không???" tiểu thư thuần chủng "

Có tiếng trả lời từ phía Lidou, giọng anh chẳng khác khi này:

"anh đoán ra là ai rồi, cảm ơn em. Giờ anh sẽ báo cáo lại với ngài ấy."

Kết thúc cuộc gọi. Victoria trầm mặc nhìn cú doi Tabu, nó nằm im trên đùi cô. Ngây ngô không hiểu chuyện gì xảy ra.

Victoria không rõ nữa, cô chẳng thể nào ý thức nổi việc mình làm là sai hay đúng.

chap kì tới: ông xứng đáng là cha tôi???

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Ông Xứng Đáng Là Cha Tôi????

- meow...

- ngồi đó đi Ryan! - Yuuki đáp lại tiếng gọi nũng nịu của con mèo ú.

- meow....

Con mèo như không nghe thấy lời cô nói, đôi mắt của nó còn mở to hơn nữa. Mùi đồ ăn thơm phức trên bàn thực sự đã chi phối Ryan.

- đây đây, Ryan muốn ăn gì nào???

Yuuki cúi xuống, đưa hai tay bế "bị thịt mini" lên. Như một chú cún con tỏ ra sung sướng, Ryan thân nhiên liếm một cái vào gương mặt xinh đẹp của chủ nhân.

- mẹ bắt đầu nghĩ đó là một ý tưởng tồi. - Rose Godabari nói một câu bông đùa.

- mẹ nên biết ơn vì con là một công chúa yêu thiên nhiên. Lại còn xinh đẹp và tốt bụng nữa. - Yuuki cười đắc ý.

Chú mèo Ryan cũng "meo" một tiếng đồng ý với câu nói của Yuuki. Cô bèn xoa đầu con vật làm cho nó không khỏi khoái chí nhắm mắt lại.

- đừng quá đánh giá như thế chứ em yêu.

- anh theo phe ai vậy hả Robbert??? đừng có chiều con mình quá chứ!!

Robbert nói, tay ông lật tờ báo to dùng che kín cả khuôn mặt. Kiểu cách này thật giống người già, họ luôn thích đọc báo hơn, mặc dù trên mạng có cả đồng.

Yuuki nôm nã da gà khi nghe hai từ "em yêu" thốt ra từ miệng của người đàn ông đã hơn 700 tuổi đời. Cảm giác sến súa này cặp vợ chồng nào cũng có sao??? Yuuki thật không dám nghĩ tới.

Quên đi chuyện có vẻ không liên quan tới mình cho lắm. Yuuki cầm một viên máu đông từ phần ăn của mình ra đưa cho Ryan háu ăn ngồi trên đùi. Không hiểu sao nó lại thuộc họ mèo trong khi heo mới có nhiều điểm chung với nó hơn cả.

- khu rừng này khan hiếm sinh vật quá, tụi con đi mãi mới kiếm ra được bé này.

Ryan chỉ chực chờ viên huyết đông rơi đến gần miệng, nó há mồm và trong một phát cắn đã nuốt nó.

- đó là vì ta chưa đi sâu vào trong rừng, và Nechi Dimeti chỉ tập chung thành bầy đàn khi đã khuya.

Mất Yuuki mở to, cả hai người đã đi lâu như thế mà vẫn bảo chưa đi sâu. Thật không thể nào ngờ....

- ra vậy.

- đương nhiên, cứ khen chị bao nhiêu tùy thích.

- thôi next đi!!

Robbert đặt tờ báo qua một bên, bây giờ mới bắt đầu bữa ăn. Ryan nhìn thấy, nó trèo hẳn lên bàn, mon men tới gần chỗ ông. Bàn tay mũm mĩm đầy lông của nó chạm vào tay Robbert.

- gì đây?? mày lại tới xin ăn ta sao???

Mặc dù đĩa thức ăn ở ngay trước mặt, Ryan tuyệt nhiên không đụng tới một miếng. Khi chắc chắn là đã thu hút sự chú ý của Robbert, nó ngồi xuống, cái đuôi bự ngoe nguẩy. Chăm chú nhìn Robbert, khó mà đoán được ý định của Ryan là gì.

Robbert nheo mắt lại như để tìm xem có cách nào đọc được suy nghĩ con vật khó hiểu này không. Rồi khoe miệng ông hơi mở, chắc chắn là Robbert đang ngạc nhiên. Con mèo Ryan vui mừng kêu lên.

- hah, không ngờ lâu như vậy mà mày vẫn còn nhớ đến ta.

Bàn tay to lớn của ông đặt lên đầu con mèo, nó tiếp tục phát ra những tiếng kêu nhỏ nhẹ. Đã mấy trăm năm trôi qua, con vật bé nhỏ này vẫn không quên

đi gương mặt của ông. Kể từ sau khi Gatora - người chủ cũ của Ryan, cũng là người yêu cũ của Robbert mất, nó đã bỏ vào trong rừng và sống cho tới bây giờ. Cuộc hội ngộ này quả thật bất ngờ.

Rose ban đầu khá ngỡ ngàng. Sau khi nhận lấy điệu cười ẩn ý của người chồng, bà im lặng không hỏi gì thêm.

Yuuki và Una nghiêng đầu khó hiểu khi thấy hành động cứ úp úp mở mở của cha mẹ.

Hiện giờ đang là giờ ăn trưa của gia đình Terwasae, và đó cũng thường là giờ chung của bất cứ gia đình khác. Nhưng giờ Lucas Assasabonsam Refibrun chưa có tâm trí nghĩ đến chuyện ấy, ông đang mải mê nghiên cứu những xấp giấy chi chít chữ nằm la liệt trên chiếc bàn lớn. Ông ta quả là hình mẫu chuẩn cho phong thái uy nghi, nghiêm nghị của một người đứng đầu.

Một mớ la liệt các giấy tờ thống kê các thiệt hại của tổ chức Althwar gây nên. Con số đã gia tăng đáng kể trong vài năm gần đây. Còn chưa kể đến các Hunter - thiên địch tự nhiên của chủng tộc Vampire, bằng cách nào đó đã tìm ra được "cánh cổng không gian hai chiều" nối giữa hành tinh dị loài và Trái Đất. Giờ mỗi khi có cơ hội, chúng lại ra sức tấn công vào các vị trí yếu điểm của quân đội. Mới đây thôi, Lucas cũng đã đụng độ với một toán Hunter có ý định ám sát ông.

Cánh cửa cao hơn hai mét được mở ra, một chàng trai bước vào. Cậu ta có mái tóc xoắn màu đỏ rực, cặp mắt vàng nhìn Lucas với vẻ đầy hồ hững. Không sai, cậu chàng điển trai 17 kia chính là con của Lucas: Haroka Refibrun.

Dường như đã quá quen với thái độ dửng dưng của đứa con trai. Lucas cất tiếng trước khi Haroka kịp bỏ lên phòng:

- con về rồi à???

Lời nói nhẹ nhàng quan tâm và khuôn mặt như bản sao của Haroka từ người đàn ông kia như đang đâm vào tai mắt cậu ta, Haroka trả lời một cách đầy khó chịu:

- bộ ông không thấy sao???

Thật tình mà nói, nếu Lucas không lên tiếng, Haroka sẽ coi như ông ta không hề tồn tại trong căn phòng khách. Thứ duy nhất khiến cậu ta còn đứng đây vì phần nào vẫn còn nề nang tình cha con.

Trái với phản ứng giận dữ khi nghe cách xưng hô thiếu sự tôn trọng ấy dành cho mình. Lucas nở nụ cười nhả nhặn, coi đó chỉ là một lỗi lầm nhỏ. Ông vẫn sẫm soi tờ giấy dày đặc chữ.

- thô lỗ quá đấy, ta đâu có dạy con cách ăn nói như vậy với ông bố này.

Đây chắc chắn không phải là lần đầu Lucas nghe được lời nói vô lễ từ đứa con trai nên mới giữ được vẻ bình thản trên khuôn mặt.

- ông xứng đáng là cha tôi sao???

Đúng, ông ta không xứng đáng làm cha cậu. Chẳng có người cha nào đánh đập một đứa trẻ tám tuổi chỉ vì nó chưa thể tạo ra ma pháp, Lucas "đánh" bằng chính cái thứ lửa đáng nguyên rủa của ông ta. Rồi bào chữa bằng cách bảo rằng muốn đứa con trai của mình trở thành số một, thành người hoàn hảo nhất, người giỏi nhất. Ông ta đánh mẹ vì cho rằng bà đang cản trở ông, ông ta đuổi mẹ đi vì cho rằng mẹ vướng chân. Những việc làm kinh tởm ấy, đừng mong cậu sẽ quên.

Tiếng kêu đau đớn mỗi khi ông ta đánh mẹ, sao cậu có thể quên???

Những giọt nước mắt lạnh thấm của mẹ, sao cậu có thể không thấy???

Mẹ vẫn âm thầm chịu đựng vì mẹ yêu ông ta, sao cậu có thể không biết???

"Haro, con là đứa trẻ giỏi nhất."

"im miệng, cô làm thế chỉ khiến nó thêm tự phụ về bản thân thôi. Haroka, ra ngoài tập thực hành ma pháp với ta ngay!"

Mặt Haroka tối sầm lại, cậu ước rằng chuyến đi xa vì công việc của Lucas đừng chỉ có kéo dài mỗi vài ba ngày, thật muốn ông ta biến đi cho khuất mắt cậu quá.

- giận dai quá đấy, con trai như vậy là không hay đâu, cứ như thế thì khác nào đứa trẻ chỉ biết bám váy mẹ.

- đừng bắt tôi phải thêm hận ông.

Cách ứng xử hòa nhã của Lucas lại càng thêm dầu vào lửa. Haroka nghiêng răng kèn kẹt, một ngày nào đó, cậu sẽ bắt ông ta trả đủ cái món nợ này. Lucas vẫn thông thả nói:

- mà cũng đừng có thân thiết với hoàng tử quá, ta không chắc rằng sau này cậu ta về sau có thể coi chúng ta là bạn.

Nụ cười nhả nhặn ấy, thật kinh tởm. Những ý định đen tối đáng hổ thẹn đó, sao Haroka lại không hiểu.

- tôi không phải quân cờ của ông, đó là quyền của tôi. - Haroka gần giọng.

Cậu đã gần đi đến giới hạn, khi mà hai bàn tay cuộn thành nắm đấm đang bập bùng lửa còn chưa muốn thiêu sống tên ác quỷ giả tạo đó đi. Cả người cậu run lên vì giận, đôi mắt vàng chanh thường ngày theo đó mà chuyển sang màu đỏ đặc. Bàn tay cậu nắm chặt lại đến mức nổi gân xanh.

Không hề bận tâm đến cảm xúc bất bình của con trai, Lucas thư thái vuốt lại mái tóc đỏ rực của ông, vắt chéo chân cột nhà:

- con còn chưa đủ mạnh để đấu với ta đâu, và học cách kiềm chế đi cậu bé.

Cậu bé???

Ông ta coi cậu là cái gì vậy???

Haroka không khỏi khó chịu, cậu mím môi thật chặt để không tuôn ra những tràng chửi rửa vào mặt người "cha" của mình. Một phần im lặng cũng là vì Lucas nói đúng, bao giờ Vampire cũng trở nên hoàn thiện nhất về ma lực và sức lực khi đến tuổi trưởng thành. Với sức mạnh hiện giờ của cậu thì cơ hội thắng chỉ 20 - 30% là căng. Phải chờ thêm một năm nữa, khi năng lực của dòng thuần đạt đến mức hoàn thiện, lúc đó, Haroka sẽ cho ông ta nếm mùi lửa địa ngục. Ông ta phải thấu hiểu nỗi đau mà Haroka đã nhận, nỗi đau khi bị thiêu sống cháy da bỏng thịt từ lúc còn là đứa bé tám tuổi, rồi khi nó lành lại, ông ta lại tiếp tục đánh như xát muối thêm vào vết thương, đau đến mức nuốt không nổi những giọt nước mắt của tuyệt vọng và hận thù.

Cảm thấy không còn gì để nói với loại người này, Haroka quay bước đi, không quên buông một câu:

-bản năng hoang dã của chúa sơn lâm luôn luôn ăn vào máu của con hồ, để xem ông làm cách nào thuần hóa được nó hoàn toàn, những việc ông đã làm, chỉ khiến cho con hồ ngày một thêm cứng rắn và mạnh mẽ, làm cho nó thêm chai lì với đòn roi thôi. Thêm nữa, cái kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra thôi.

Thật sắc sảo.

Cách nghĩ và cách làm của thằng bé, trưởng thành hơn nhiều so với tuổi của nó. Mục đích là gì??? trả thù ư?? có thể lắm chứ. Thằng bé là một người rất có tiềm năng, thế nên Lucas sẽ không để gì mà để mất nó. Nhưng Lucas thật không thể hiểu nổi cái ẩn ý trong cậu nói vừa rồi, cứ như thể thằng con trai ngỗ nghịch nhìn thấu hết tâm can ông.

Là một lời tuyên chiến với người cha, hay còn mục đích nào khác???

Bước nhanh về phòng, đóng cửa sổ và cửa ra vào thật chặt để đảm bảo không có bị ai rình trộm hay nghe lén. Haroka lấy chiếc điện thoại ra, bấm liên tục vào màn hình một dãy số. Nhưng rồi lại ngừng. Khoan, không thể làm phiền cậu bạn chỉ vì có chút xíu chuyện cá nhân thế này.

Haroka tắt máy, quảng điện thoại lên bàn. Ngồi phịch xuống chiếc ghế tựa, hai chân không còn chút sức lực nào. Cuộc nói chuyện... ồ không, nên nói là cuộc đấu khẩu mới đúng giữa hai "cha con" làm cậu hết sức mệt mỏi. Nhưng Haroka cũng biết là không có cách nào thay đổi được rồi, cho nên không việc gì phải buồn.

Dù cho có mệt đến thế nào, Haroka cũng phải ngăn chặn lại âm mưu của người cha độc tài. Nếu không, e rằng cả hành tinh này sẽ sống lại thời nội chiến thiên niên kỉ. Máu chảy, đầu rơi, những tiếng khóc thê lương, ai oán, đổ gục dưới nụ cười chiến thắng của người đàn ông đó. Đau khổ triền miên, đó là tất cả những gì kinh khủng mà Haroka tưởng tượng được ra.

chap kì tới: định nghĩa về người sói

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Định Nghĩa Về Người Sói

- meow!!

- gì vậy ??? chị đang đọc sách mà.

Ryan ngửa cổ lên, cái bản mặt tròn núng nính của con mèo làm người ta thật khó cảm thấy buồn phiền. Thế cũng được coi là một dạng phiền toái. Nó nhún người, nhảy lên giường của Yuuki. Ngang nhiên đồ ập tằm thân vĩ đại xuống chiếc gối bông, cuộn tròn người lại rồi nhắm tịt mắt đi ngủ. Mặc dù cái ổ ấm áp của cậu chàng ngay cạnh giường Yuuki.

Yuuki đến bó tay với thằng nhóc quỷ sứ này. Đành để cho tằm thân mập ú của Ryan chiếm trọn chiếc gối bông. May mắn là vì cô không quá khát khe trong việc này. Với lại nếu mà đây là mùa mà Nechi Dimeti rụng lông thì sẽ là chuyện khác.

Yuuki dừng ngay việc tiếp tục xoa xoa " cục kẹo dẻo đầy lông " trước khi có cảm giác như vừa hít ma túy.

- ui!!! Cái gì cộm cộm...

Yuuki nhăn mặt, kéo từ trong váy ngủ ra một thứ lấp lánh. Ra là chiếc vòng đá Aquamarine mà mẹ đưa cho cô. Sợi dây bạc có viên đá Aquamarine lún vào. Vô bọc viên đá làm từ bạc được trạm khắc vô cùng tinh xảo.

Những đệ nhị vị tổ đã được ban cho ân huệ cao quý nhất: uống dòng máu thuần khiết của vị thủy tổ Dracula Vlab Tepes chính là " cha đẻ " của những viên đá quý này. Truyền thuyết kể rằng từ lúc thiên niên kỉ chiến bắt đầu nổ ra, dưới tác động kinh khủng từ những ma thuật nguyên thủy của các vị trong cuộc chiến. Ma thuật ấy cây sâu vào đất, ngấm sâu vào biển, hằn khắc vào núi. Theo thời gian, những viên đá quý dần dần được hình thành từ ma lực của các ngài. Trên Trái Đất cũng xuất hiện những loại đá này do từ khi tầng ma pháp do thủy tổ Dracula mới tạo ra, nó không được chắc chắn cho lắm. Nên những đòn tấn công từ những trận chiến của các đệ nhị vị tổ vô tình phá vỡ lớp vỏ ma pháp vẫn còn giòn và yếu. Xuyên thẳng đến hành tinh gần nó nhất - Trái Đất. Hàng triệu năm là quá đủ để hình thành những mỏ đá quý trên hành tinh này.

Ở hành tinh dị loài, đặc biệt là vùng đất Vampire's Land, đá quý không thiếu. Nhưng cái ma lực " tinh khiết " của các đệ nhị mới là thứ ăn tiền. Nó không chỉ khiến cho viên đá sở hữu nét đẹp đến mê mẩn mà còn là một thứ bùa chú bảo vệ cho ai mang nó trong người khỏi những đòn đánh có độ sát thương có thể làm dập nát nội tạng hoặc gãy vài khúc xương. Các thuần chủng còn được đặc quyền cường hóa nó (có lẽ do họ là hậu duệ của các ngài), họ truyền lại cho con cháu như một lời chúc phúc, bảo vệ cho các thế hệ sau này.

Mỗi gia tộc thuần chủng có một loại đá tượng trưng cho đặc tính phép thuật của họ. Sợi dây chuyền Aquamarine xanh hài hòa đeo trên cổ Yuuki hiện giờ là biểu tượng của " thủy " : tinh lạnh và hòa bình. Gia tộc Arethdum là hồ phách (Amber) tượng trưng cho " thổ " : may mắn, thành công, giàu sang và sức khỏe, sắc vàng hoàng kim . Kim cương (Diamond) là biểu tượng của gia tộc Windstrom - phong: tinh yêu vĩnh cửu, sự hoàn hảo, tinh khiết và ngay thơ nên nên trong suốt không chút vấy bẩn. Máu đỏ nhiệt huyết như mặt trời đương nhiên là ứng với Hồng ngọc (Ruby), nguyên tố " hỏa " của Refibrun: đầy tự do, quyền lực và vui vẻ. Gia tộc Naretu thì thừa biết là Ngọc lục bảo (Emerald) mang sắc xanh thiên nhiên là vật đại diện cho " mộc " rồi, đó là phát triển, là tốt đẹp. Và chẳng có thứ ngọc ngà nào xứng với " hắc " hơn ngọc long Serendibite của Walker, trái ngược với Diamond của Winstrom, đen huyền và sang trọng, bí ẩn và cuốn hút là tính chất của loại đá này.

Bởi vậy mới nói đá quý là hình thức tượng trưng cho vua chúa đâu chỉ bởi vẻ đẹp, đằng sau đó là cả một ý nghĩa và thông điệp thật đặc sắc.

Gương mặt xinh đẹp của Yuuki phản chiếu trên sắc xanh của đá Aquamarine cô cầm trên tay. Màu xanh là màu của tinh lạnh. Nhìn có vẻ yên bình nhưng những con mắt nhìn đời đã lâu lại cho rằng quá yên bình, quá tinh lạnh sẽ khiến cho cuộc sống thật vô vị, nhàm chán, không có một chút sắc màu nào hiện hữu ngoài vẻ xám xịt đơn điệu.

.....

Rồi một tháng cũng nhanh chóng trôi qua....

Ngày đầu tuần như thường lệ thật là nhàm chán, khi mà các kiến thức của học sinh năm hai đã bắt đầu trở nên dài và khó hơn. Haroka cố gắng thuộc nốt hai tờ trong cuốn sách lịch sử màu đỏ để chuẩn bị tinh thần cho giờ kiểm tra miệng. Nhưng bạn biết đấy, cậu chàng không thể nào tập chung nổi nếu năng công chúa ở bên cạnh cậu cứ liên tục ngáp và đồ gục xuống bàn.

- thiếu ngủ à???

- ừ, tớmột quá.... - Tesha uể oải đáp lại.

Gương mặt mệt mỏi mắt nhắm mắt mở của của cô nàng giờ có thể xem là chị em với gấu trúc. Đây là cái tội ngủ ít đây mà.

- lại thức khuya chơi máy à?? - Jinni tộc mạch hỏi.

- đừng có nghĩ ai cũng như cậu!!! - Marie phẫn nộ phản ứng lại.

Hoặc là thế hoặc là do bản tính của học sinh, cứ thứ hai đầu tuần nào cũng trong tình trạng lù đù lù đù như con gà rù.

- không..... - Tesha ngáp một cái sái quai hàm. - lũ Althwar lần này tớ phải xử lí toàn là người sói, hôm qua tớ đã không được ngủ đủ thì chó, lại còn bị một tên cắn đứng vào bả vai nữa chứ!! Đến giờ vẫn còn đau nè!!

Cũng như con người, Vampire cũng ngủ. Năng lực ma pháp càng cao đòi hỏi cơ thể phải chi ra một nguồn năng lượng đủ để giữ cho ma pháp luôn ở trong trạng thái ổn định. Ngoài cách cung cấp máu bổ sung năng lượng ra, ngủ cũng coi như là một cách để giữ cho năng lượng không bị tiêu hao. Khá hơn so với con người, Vampire không cần phải ngủ 7 - 8 tiếng một ngày. Chỉ cần 3 - 4 tiếng là đủ, dù sao đó cũng chỉ là một biện pháp phụ, thậm chí những Vampire thường còn không cần ngủ vì họ không sở hữu nguyên tố ma pháp trong người. Tesha thuộc hàng Ma cà rồng cao quý nhất, năng lượng phép thuật của cô rất mạnh, cho nên thiếu ngủ thì tình trạng kiệt quệ sẽ trở nên tệ hại hơn nhiều so với những Vampire khác.

- họ đang ngày càng lộng hành quá mức.

Ngưng việc đọc sách lại, Sam từ tốn nói.

Người sói - một bộ phận nhỏ những sinh vật huyền thoại giống Ma cà rồng. Chiếm một phần nhỏ trong hành tinh dị loài với dân số từ 200 - 300 triệu

người. Ta đã hiểu rõ về bản chất của họ, ban ngày là người, ban đêm hóa sói. Kể cả thể thì bất cứ khi nào muốn, răng nanh và móng vuốt của họ đều có thể mọc ra dễ dàng. Cả người sói và Vampire đều có chung một khắc tinh là bạc. Và thêm một điểm yếu nữa của Ma cà rồng là vết cắn của người sói không thể khiến họ tự hồi phục lại vết thương, trừ phi họ tiếp thêm máu vào cơ thể. Những tương xung khắc nhau như nước với lửa, thế rồi vì lợi ích của hai bên, hai nhà lãnh đạo cuối cùng cũng chịu chấp thuận mà bắt tay liên minh. Nhưng bạn không thể thuần hóa một con hổ đến mức mà nó chỉ ăn rau, mỗi giao hảo này xem ra không phải lúc nào cũng được suôn sẻ.

- mình không thích mấy anh chàng người sói chút nào hết á!! - Marie nhõng nhẽo nói.

Rồi nhỏ thì thăm với Yuuki, người ngồi gần mình nhất:

- nghe nói mấy tên đó rất " thú tính ".

Yuuki bèn lái sang một chủ đề khác " bớt nhạy cảm " hơn.

- số phận định sẵn là kẻ thù thì không dễ gì thay đổi.

- có thể. - Sam đồng tình.

Đó là bản tính ăn sâu vào máu của cậu ta. Kể cả khi quan tâm tới một vấn đề nào đó thì vẫn trưng ra bộ mặt dửng dưng, như thể cảm xúc là một thứ xa xỉ không cần thiết. Nhưng biết làm sao được, phụ nữ họ thích kiểu mẫu lạnh lùng như vậy mà. Bằng chứng là Yuuki còn không dám nhìn quá lâu vào đôi mắt xám tuyệt đẹp đó quá lâu.

Một lần nữa, Tesha lại ngáp ngắn ngáp dài. Cô gái này vô tư gác đầu vào vai Haroka, không biết do vô tình hay cố ý. Chất giọng buồn ngủ đều đều phát ra:

- mệt quá, cho mượn vai tí nhé anh bạn, mặt bàn cứng quá.

Haroka tự nhiên như thể Tesha vừa nhờ cậu đưa hộ cục tẩy, cậu ta còn không phát ra tiếng " a.. ơ " nào của sự bối rối.

- không có chi, tự nhiên đi, đừng khách sáo.

Nhìn vẻ mặt của Haroka là đủ biết cậu ta sung sướng đến thế nào rồi. Ừ thì có mấy khi được cận kề một mỹ nhân thế này đâu mà. Cậu cảm nhận gương mặt tròn của Tesha, mái tóc xanh lục óng ả của cô gái đang dựa vào mình, nhẹ nhàng truyền hơi ấm thông qua lớp áo đồng phục.

Mi mắt cô sụp xuống đầy mệt mỏi, nhưng giờ cậu không chắc có thể nói là cô ấy đang mệt không. Về hoàn hảo của Tesha đã che hết đi thứ đó rồi.

Đáng lẽ Haroka có một vị trí rất đẹp để " ngắm mỹ nhân say ngủ ". Cho đến khi con vật cưng dài loẵng ngoẵng của Tesha chắn tầm nhìn của cậu, đã thế lại còn tròng mắt lên nhìn.

- cậu làm ơn bảo cái con rắn này cuộn ra chỗ khác được không???

Haroka e ngại nhìn Tom - con thú nuôi của Tesha. Là giống rắn hổ mang ở Trái Đất, ở đây thì họ gọi nó là Gorgon - một trong những con quái vật của thần thoại Hi Lạp. Con Tom dí sát mặt mình vào mặt Haroka như lời cảnh cáo cậu ta không được phép động chạm gì đến chủ nhân của nó. Haroka có vẻ sùng sốt khi nghĩ rằng ánh mắt của cậu ta hiện lên rõ sự dỗi bại đến thế.

Tesha vẫn nhắm tịt mắt buồn ngủ, tuy nhiên, giọng nói ra lệnh của cô đã có phần mạnh mẽ hơn:

- ừm, thôi đi Tom. Cậu ta không dám làm gì tao đâu.

- chỉ là chưa dám thôi. - Haroka làu bàu, ánh mắt toát lên vẻ nguy hiểm.

Rõ ràng là cậu ta cố ý làu bàu cho Tesha nghe thấy, cô nàng tiếp tục tuôn ra một tràng dù cho phần nào đang bị con buồn ngủ chi phối:

- để xem, trên đời này thiếu gì mỹ nhân. Đi mà kiếm cô khác rồi " làm gì " theo kiểu của cậu ý.

Phía cuối dãy bàn, tiếng cười khúc khích của Marie và Yuuki vang lên không ngớt. Trong khi Sam và Jinni bày ra điệu bộ mặc ói. Marie háng giọng, bắt đầu ngân nga hát bằng giọng vệt bầu của mình:

- người yêu ơi, yêu thì có gì sai?? Đâu có sai đâu. Không là em thì ai???

Ông bà ta có câu : " hát hay không bằng hay hát ". Thật may cho mấy cái cửa kính vẫn còn chịu được sau trận công kích sóng âm ấy.

- lằng mằng quá. Ghen tị chết mất. - Sam tuôn ra hai câu cảm thán bằng giọng mỉa mai.

Yuuki lần này chỉ im lặng cười. Dám thế là hai người kia đã nghe thấy nhưng một là do kiểm chế giỏi, hai là đều chuyển sang cách sống " bất cần đời " hoặc thể hiện thái độ kinh không thèm chấp mà không lao tới để tấn công cho cả lũ một trận. Không chỉ thu hút lũ bạn thân, những học sinh xung quanh cũng nhìn hai người họ một cách chăm chú. Sau đó bắt đầu rì rầm bàn tán.

Sam nhìn đồng hồ đeo tay, ngay sau đó thì một loạt âm thanh thông báo vào giờ học vang lên. Rồi giáo viên lại bước vào trong một tình trạng như chợ vỡ. Cô Onge Bruci nhìn cả lớp với con mắt tóe lửa, đập bàn một cái rồ mạnh.

- Trật tự!!!!

Chir có "tiếng hát từ âm phủ" mới đủ trình làm cho cái lũ "nhất quỷ, nhì ma, thứ ba học trò" ngưng quậy. Đến cả Haroka là đứa quậy nhất lớp luôn luôn phải giả ngoan trong tiết chủ nhiệm. Cậu ta lén lút đưa tay nâng đầu của Tesha mà cô còn không chút phản kháng.

- cô vào rồi, dậy đi Tesha.

- ốimột chút

- cô có một thông báo quan trọng về việc thay đổi chương trình học tới các em

Yuuki bỗng nhiên ngồi thẳng dậy khi nghe tới thông báo bí ẩn kia.

chap kì tới : đừng trở nên quá thân thiết với kẻ thù.

Bonus: nguồn gốc về Vampire và người sói sẽ được nói trong một chương ngoại truyện (hehe... các độc giả cứ tiếp tục hóng đi, còn dài lắm)

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Đừng Quá Thân Thiết Với Kẻ Thù

- để nâng cao kỹ năng sử dụng ma pháp được thuần thục. Bắt đầu từ bây giờ, nhà trường sẽ đưa "các trận đấu tập giả tưởng" vào chương trình học của các em

Cả lớp lại thêm một phen rì rào sôi nổi. Đa số đều cho rằng việc này không thực sự cần thiết, khi mà họ có thể học cách rèn luyện ma pháp nâng cao ngay khi tốt nghiệp ra trường trong thời gian tối thiểu là ba năm trong quân đội.

Cô Onge nện cho cái bàn một phát trời giáng. Nói to:

- chương trình này đặc biệt ưu tiên cho các thành phần quý tộc, các Vampire thường sẽ có một khu vực huấn luyện riêng cho họ.

Các Ma cà rồng thường ám chỉ những thành phần không có khả năng sở hữu sáu loại ma pháp tự nhiên. Dĩ nhiên là trừ thủy tổ Dracula ra, khi mà không ai biết được thứ sức mạnh nào đã khiến ngài trở thành một huyền thoại.

Sam liếc đôi mắt xám tro sang Yuuki. Anh vẫn chưa hề khẳng định được cô thuộc dòng dõi quý tộc, cộng thêm việc cô đã nói rằng cha là Vampire còn mẹ là con người. Người mẹ dĩ nhiên không đi theo "định luật di truyền" của Vampire. Trước đó cha Yuuki hẳn phải là một quý tộc nên khi sinh ra cô mới bị thoái hóa thành một Ma cà rồng thường.

Yuuki sẽ học khác khóa với Sam. Điều ấy làm anh chợt thấy tiếc nuối, cho dù điều đó không thể hiện ra trên gương mặt lãnh đạm của mình.

- vậy, sau tiết học thể dục. Cô yêu cầu các em tập chung xuống khu sân vận động.

- sân vận động?? - Yuuki thắc mắc.

Đã học ở đây hơn một tháng mà cô còn chẳng biết đến chỗ đó. Trong đầu còn đang tưởng tượng ra độ rộng của nó sao cho hợp với "đẳng cấp" của ngôi trường.

Sam vừa mở miệng trả lời khi một lúc lâu sau mới phát hiện ra sự thắc mắc của Yuuki. Vậy mà chưa gì Haroka đã xen vào giữa hai người.

- chỗ đấy phải đi qua cầu mới thấy. Thường dùng trong các dịp lễ hội hoặc sự kiện đặc biệt nào đó.

Ra vậy, cây cầu dài trên con sông cạnh trường dẫn đến nơi gọi là sân vận động. Lúc nào đến trường Yuuki cũng có nhìn thấy nhưng không dám vào vì chỗ đó dè biển cấm

Cô chủ nhiệm vừa dứt lời một cái liền cho cả lớp xuống sân học thể dục ngay. Hên sao hôm nay thầy lại cho cả lớp hoạt động tự do. Thế là nhỏ Marie liền kéo luôn Yuuki ra đánh cầu lông cùng. Tiết học cũng đã trôi qua quá nửa, hai đứa vì đánh hăng quá đâm ra thờ như chưa bao giờ được thờ. Marie chống cây vợt cầu lông xuống đất, được làm bằng chất liệu cứng hơn Titan, vốn là nguyên liệu làm ra những cây vợt để chịu lực tay kinh hồn của

Vampire.

- học.... gặp phải kì phùng địch thủ rồi. - Marie vừa thờ vừa nói.

- yeah... chuẩn rồi cô em, kè tám lạng người nửa cân mà. - Yuuki coi bộ cũng mệt lử, mồ hôi hột lãn dài trên má.

Thừa nhận rằng Marie là một Vampire thuần chủng nên nhỏ rất nhanh. Nhưng khi chơi Yuuki để ý rằng nhỏ chẳng dựa nhiều vào tốc độ của mình, các kĩ thuật từ cơ bản đến nâng cao đều vô cùng thuần thực. Hệt như dân chơi lâu năm. Giờ thấy vẻ mặt Marie sung sướng thấy rõ khi tìm được bạn đấu.

Phía xa xa, Sam đang ngồi ở ghế đá dưới gốc cây. Xem ra anh cũng đã chơi chán rồi nên giờ ngồi ung dung vắt tréo chân. Từng giọt mồ hôi đã khô trên gương mặt tuấn tú. Từng động tác uống nước thôi cũng rất tao nhã, lịch thiệp. Cả đến ánh mắt trông có vẻ thấy chán ngất mọi sự tầm thường sao cũng cuốn hút đến lạ. Khi đứng gần con người này, chắc hẳn bạn sẽ phải chịu một sức ép rất lớn, cảm giác rằng anh ta luôn đứng ở một vị trí cao nhất mà có cổ với cũng chẳng được.

Và càng không thể phủ nhận sự góp mặt nổi bật không kém của Haroka Refibrun, với mọi thứ hiện hữu trên con người cậu ta tóm gọn trong hai chữ " bùng cháy ". Dù khiến bất cứ cô gái nào đến gần cũng cảm thấy thật " nóng ". Mồ hôi cũng đang đua nhau đổ trên gương mặt nam thần này do chơi bóng rổ. Đồng tử màu vàng chanh như con mèo đang trong tư thế sẵn mồi toát lên tia thích thú, Haroka mặc sức phàn như thần:

- nhìn kìa Sam, khung cảnh ngoài kia thật " nóng bỏng " phải không, tớ không nói về thời tiết đâu.

Đường đường là thằng bạn lâu năm với người anh em kết nghĩa Haroka. Không khó khăn cho Sam để cậu hiểu sự " thú tính " ấy.

- bệnh thật đấy!

Quả thực, sau một hồi lâu chơi thể thao dưới sân. Người nào người nấy đều vã mồ hôi như tắm. Nhờ thế mà những chiếc áo thun dùng cho thể dục co dính chặt vào cơ thể của những nữ sinh. Khéo léo khoe ra cơ thể thanh mảnh quyến rũ của họ.

Sam không trách Haroka và bản thân mình, chính bản thân anh còn cảm thấy hơi " nóng ". Suy cho cùng, dù là Vampire hay con người thì cũng không thoát khỏi tuổi dậy thì. Sao có thể trách được chứ.

Sam chỉ hừ nhẹ một tiếng. Haroka cười lên sáng khoái. Cậu ta nên cảm ơn vì các nữ sinh kia còn mãi chơi nên không nghe thấy gì. À mà cũng chưa chắc họ đủ can đảm để đập cậu ta sau khi nhìn thấy khuôn mặt đẹp hiếm có này. Haroka vận mạnh nắp chai nước giải khát làm từ huyết sắc tố của Poulet (tiếng Pháp nghĩa là gà), một loại nước tăng lực, mà điểm trừ của nó là có vị ngọt hơi đậm. Cậu ta hí hửng nói:

- cậu đọc được suy nghĩ của tớ à???

Trước câu hỏi phi thực tế này, Sam giữ nguyên vẻ điềm đạm trả lời:

- ừ, chắc chán rồi. Nếu không đúng thì cậu là một thằng nào đó đi giả danh Haroka Refibrun.

- chúng ta không đủ siêu đẳng đến mức đọc được suy nghĩ của người khác. Chứng tỏ là cậu Sam đây đang suy nghĩ đến điều đó.....

Haroka cố tình bỏ lửng câu nói, rất mong muốn thằng bạn được một phen á khẩu. Nhưng mà đừng quên hai là bạn thân từ lúc 12 tuổi, từ đó đến nay đã là 5 năm. Đủ cho hai đứa tọc mạch tìm hiểu hết tính nết và lối ăn ở của nhau, nên Haroka mới " mong " chứ không dám " chắc chắn ". Bằng chứng là sau đó Sam vẫn ung dung lấy chiếc khăn bông trắng vắt trên vai mà lau mồ hôi, làm rối mái tóc xám cháy đen phía đuôi tóc của anh chàng, vồn vện nói đúng một câu:

- tớ đây không hề đen tối và bệnh chút nào hết, trừ phi cậu mời được Albert Einstein về đây chứng minh. Cái này....

Sam lấy tay chỉ vào đầu mình, ý nói bộ não của anh.

-.... thông minh đáng giá cả gia tài, ok????

Haroka bĩu môi, tu chai nước tăng lực hết một nửa. Tìm kiếm quanh xem còn chủ đề nào nữa để chọc anh bạn lâu năm không. Mắt của Haroka tự dưng không chớp một lúc lâu. Ánh nhìn của cậu ta dán chặt vào một người, một cô gái có mái tóc xanh lục dài đến ngang eo, màu sắc của nó dễ khiến người ta lầm tưởng rằng tóc cô ấy bị nhuộm bởi màu lá non. Đôi mắt nâu gỗ được che phủ bằng mi mắt sụp xuống, dù xuất hiện quảng thâm quanh đó cũng không ảnh hưởng nhiều lắm đến diện mạo trời phú đó. Kể cả khuôn mặt của cô ấy khi ngủ không lộ ra một nụ cười, nó vẫn khiến người nhìn đủ bối rối đến sững sờ hết mức trước vẻ đẹp khó tin của tạo hóa rồi.

Tesha đang nằm co lại trên chiếc ghế đá, cô nàng đã ngủ suốt từ đầu tiết đến giờ. Xem ra hương gió mang theo mùi hoa sữa ngai ngái dịu nhẹ là một liều thuốc ngủ hấp dẫn đối với Tesha. Và lại thấy đang bận có cuộc họp nên mới cho cả lớp thoải mái như vậy, thế nên chả ai cấm nổi cô nàng ngủ.

Quên mất mục đích ban đầu là gì, và hiện tại thì cũng chưa có tâm trạng nhớ. Haroka bước từng bước đến chỗ Tesha đang mê mẩn ngủ không biết gì. Không thèm để ý tới bất cứ thứ gì, trừ phi có hòn đá bay vô đầu.

Haroka hơi khom người xuống, đưa tay phe phẩy vài cái trước mặt Tesha. Không có phản ứng gì, đến khi cậu mở miệng định gọi thì cô nàng đánh vào tay cậu. Hồn dỗi cầu nhàu:

- ngủ cũng không yên nữa!!!

Cô nàng mệt nhọc ngồi dậy, lấy tay dụi mắt. Tay còn lại gãi đầu. Xong, Tesha chìa tay ra, ra lệnh:

- đưa đây, tớ muốn uống thứ đó.

Vì còn đang mãi mê nhìn ngắm những chuyển động đáng yêu của nàng, Haroka không có ý kiến gì nên đặt vào tay cô luôn. Rồi cậu ta tự tìm cho mình một góc cạnh chiếc ghế để ngồi. Kiên nhẫn đợi Tesha uống xong, tình nghịch bảo:

- hôn gián tiếp thế nào???

Những tưởng cô nàng sẽ như bao thiếu nữ khác, bẽn lẽn đỏ mặt ngại ngùng. Không thì cũng la lối om sòm cả lên. Nào ngờ Haroka đã làm, sau khi tu một hơi đã đời, cô nàng trả lại cái vỏ chai rỗng. Không tỏ vẻ quan tâm gì hết tới thông điệp rất đáng được quan tâm của Haroka, yêu kiều nói:

- chán phèo, toàn thấy vị ngọt của nước.

Haroka là một ông bạn rất có năng lực trở thành kẻ "trắng hoa". Sam thừa biết điều đấy, nhưng cậu ta muốn quen và hẹn hò với bao nhiêu cô gái thì mặc kệ. Chứ với cô nàng Tesha Naretu này thì anh không yên tâm chút nào, cảm giác này đã xuất hiện từ khi cô gái này lần đầu bước vào lớp. Sam không hẳn khẳng định rằng Tesha là xấu, nhưng nói thế nào nhỉ??? Giác quan thứ sáu chẳng??? rằng cô ta có nguy cơ trở thành người như vậy???

Tiếng chuông reo lên inh ỏi, báo hiệu một tiết học nữa đã kết thúc.

- ahhhhh... thay đồ ngay thôi, mệt quá!!!! - Marie la lên "thung thướng".

Vuốt mái tóc xanh lòa xòa trước mặt sau cả tiết đánh cầu lông. Yuuki gật đầu đồng ý, mặt chẳng mở miệng nói.

- chuông rồi à???

Vẫn giọng nói uể oải ấy, Tesha vịn vào thành ghế đứng dậy đi thay bộ đồng phục thể dục ra. Nguyên cả một tiết mà nó chả được tích sự gì. Ngắm ngẫm đoán ra ý định của Tesha, Haroka cười nguy hiểm:

- cần bé vào đây không?? Đây sẵn lòng.

- làm điều đấy vào năm 18 tuổi ý ranh con, song sắt đang đợi cậu bất cứ lúc nào.

Tesha cười khúc khích rồi bước đi. Haroka cũng chỉ còn nước chấp nhận thua cuộc, cô ấy đúng thật là....

Nhưng bụng lòng phải thú nhận một điều, tuy Haroka đây rất thích con gái. Chắc chắn rằng chưa bao giờ có một cô gái lại khơi niềm thú vị trào dâng trong người cậu mãnh liệt đến vậy.

Điều ấy cũng tương tự với Tesha, chỉ khác là cô đặt ra luật lệ của riêng mình: không được để tình cảm lấn át nhiệm vụ.

Phòng thay đồ nữ gần như đã vắng hết. Còn lại hai cô gái Tesha Naretu và Victoria Anbe. Dường như giữa họ có một sự căng thẳng đến nghẹt thở.

- "mỹ nhân kế" có tiến triển chút nào không???

Câu hỏi này là dành cho Tesha. Victoria chẳng thèm nhìn cô lấy một cái. Tesha chơi lại, chẳng thèm bộc lộ một tí gì gọi là khó chịu, cô trả lời:

- tốt, không cần lo cho tôi.

- ồ có chứ.

Victoria mặc đồ xong, đi ngang qua Tesha. Truyền lại một câu nói:

- đừng quá thân thiết với kẻ mà sau này mình không thể gọi là bạn, đó là điểm yếu chết người.

Chap kì tới: vô lý!?!?!?!?!?!?!?!?

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Vô Lý?!?!?!?!?

Sân vận động của Vampire's high school nằm cũng nằm trên một hòn đảo giữa đại dương như ngôi trường. Muốn đến đó khi còn đứng ở Vampire's high school thì trước hết phải băng qua một cây cầu dài nửa cây số. Khi đặt chân lên rồi, bạn mới nhận ra kiến trúc đồ sộ này phần nào nhái lại đấu trường La Mã cổ đại, diện tích có khi chẳng chênh lệch đáng kể. Cái khác là kiến trúc này được sơn trắng và không sứt mẻ một miếng nào như di tích đấu trường La Mã ngày nay. Một điểm khác biệt nữa so với bản gốc là đây không phải là chỗ dùng để mua vui cho quý tộc bằng sinh mạng người mà dùng làm sân thi đấu, làm nơi tổ chức lễ hội.

Sân đấu có hình tròn, xung quanh là những hàng ghế ngồi, hai phía đối diện có màn hình lớn bằng kích cỡ máy chiếu khi xem rạp, dưới sân không có lối đi ngầm. Nguyên tất cả các học sinh của Vampire's school ngồi vào thì chỗ cũng thừa ra rất nhiều. Rõ ràng là sân vận động rất lớn như sân đấu trường La Mã của con người, với sức chứa là tầm 50 000. Hơn nữa đây là ngôi trường lớn nhất Vampire's Land, chuyên tuyển chọn những cá nhân có năng lực và thành tích xuất sắc. Mỗi vùng đất của sáu gia tộc thuần chủng đều có một ngôi trường, nên việc giao lưu giữa các trường chủ yếu được tổ chức ở Vampire's high school.

Hai giờ sáng, trời vẫn còn lờ mờ tối. Mặt biển nhuộm một màu xanh đen, khẽ rung động thành từng gợn sóng nhẹ nhẹ. Đang là đầu thu nên thời tiết có phần dịu dàng hơn so với mùa hạ. Có thể cảm nhận được hơi mát đang lan tỏa trên gương mặt. Sống ở hành tinh dị loài này thì được một cái lợi, đó là lớp kết giới bao quanh khắp hành tinh còn có tác dụng ngăn một phần ba nhiệt độ ánh nắng trời chiếu đến, đủ để làm cho không khí trở nên dễ chịu hơn. Thêm cả việc diện tích hành tinh này đa phần là rừng núi sông biển, cách sống của Vampire hòa hợp với thiên nhiên như thế thì bảo sao không khí luôn trong sạch.

Jinni Arethdum đảo dác tìm cho lũ bạn mình một chỗ ngồi tốt nhất. Cần nhanh chân lên thôi vì hàng ghế đầu tiên và thứ hai đã bị chiếm chỗ hết rồi. Không nhanh thì có mà "trâu chậm uống nước đục" quá.

Do phải chen chúc với các học sinh khác bởi lối đi giữa hai hàng ghế chật hẹp, Tesha không tránh khỏi nguy cơ vấp chân. Yên chí nào mọi người, hoàng tử luôn xuất hiện bên công chúa đúng lúc mà. Haroka đã kịp thời thấy và đưa tay ra đỡ, nhưng mà Tesha lại còn nhanh hơn chụp lấy cánh tay của cậu ta trước. Bám chặt như mỏ neo cắm xuống đáy biển.

- ủa da!!! Cảm ơn tay nhiều lắm.

Haroka vặn vẹo lại cô nàng:

- đã cảm ơn thì cảm ơn cho trót đi chứ, lời nói chẳng mất tiền mua, sao keo kiệt thế cô em.

Tesha thẳng thừng "vứt" cánh tay của Haroka ra. Lấy lại thần thái chững chạc thường thấy, khi cô toan ngồi xuống chỗ mà Jinni vừa tìm cho. Giọng nói nhỏ của Haroka lọt vào tai cô:

- tiện thể cho hỏi cái thứ vừa đập vào tay tớ là gì mà nảy thế???? cảm giác "thăng hoa" cực.

Haroka nín cười bằng vai phát ho khi thấy Tesha rất chăm chú nhìn vào chân mình một cách bất thường. Dù có cố tỏ ra vô cảm thế nào thì gương mặt ấy vẫn dần ửng hồng lên. Con tức xì khói vì vị xâm hại chỉ tạm gián đoạn khi cô bạn Marie kéo Sam và Jinni đến ngồi bên cạnh. Haroka, vô cùng sáng khoái khi chọc được cô nàng, tùm tùm cười trong sự khó hiểu của mấy đứa bạn.

Phải mất đến mười phút sau các học sinh mới ổn định được chỗ ngồi, vừa đúng thời gian mà Yuuki còn tha thẩn ngắm cảnh trên con đường tới sân vận động để rồi vấp chân lên cỏ mà chạy, đã thế lại còn chậm trễ khi này vì cái tội câu thả quăng đồ bừa bãi mà không nhớ số tù. Cô phải chọn một vị trí ngồi mà không bị bất cứ thành viên nào trong lớp phát hiện ra, vì mọi người vẫn lầm tưởng Yuuki không mang dòng dõi quý tộc. Đẳng nào thì họ cũng biết thôi nhưng cứ để người ta giải thích hộ mình cho đỡ... mệt. Từ khán đài, tiếng loa to vang vọng lên giọng của một nam sinh:

- mọi người đã ổn định chỗ ngồi rồi chứ?? Tên tôi là Calor Eddy. Học sinh năm thứ tư lớp 4 - C, sở thích là xem phim hành động hài hước, tennis và thần tượng em Linda Ladaza khóa dưới.... ời, em xin lỗi cô Onge. Tôi sẽ là bình luận viên của khóa học "trận đấu tập giả tưởng" bắt đầu từ bây giờ. Thấy hay thì vỗ tay đi, ahihi.

Một tràng vỗ tay giòn dội khắp sân đấu, kèm theo là những tiếng cười do sự vui nhộn của chàng bình luận viên hài hước.

Tất cả những ai ngồi rải rác ở sân vận động đều thích thú trông đợi lời nói từ bình luận viên Calor. Anh ta tiếp tục bằng giọng điệu hào hứng:

- không như chương trình giáo dục cũ, phải học hết sáu năm học bạn mới bắt đầu rèn luyện thêm khả năng chiến đấu, nhà trường đã bắt đầu đưa khóa học trận đấu tập giả tưởng từ năm học này. Khóa học sẽ bắt đầu vào tiết hai mỗi tuần trong tất cả các ngày, vì vậy mọi người thông cảm cho là giờ tan học sẽ trễ hơn một tiếng so với trước kia. Bây giờ tôi sẽ nói luật chơi. Khi hai đấu thủ nghe thấy tên mình thì hãy đi xuống sân. Chúng tôi cho bạn 20 phút, hãy "oánh" đối thủ bằng tất cả những kĩ thuật mà bạn có. Người thắng sẽ giành được mười điểm, hòa thì mỗi người năm. Sau đó hãy đi vào phòng thay đồ ở ngay phía dưới khán đài đây. Số điểm tổng kết cuối năm sẽ thể hiện phần nào trình độ của bạn. Yên tâm là việc chọn đối thủ cho bạn sẽ cùng với khối mà bạn học nên khỏi phải lo chúng tôi ần gian.

Gần như không một tiếng nói nào phát ra. Mọi người đều chuẩn bị tinh thần trong trường hợp mình được xướng tên, cảm giác hồi hộp xen lẫn sự lo âu trong người rất rõ rệt.

- hai đấu thủ đầu tiên sẽ là... Charlie Miller và Melly William. Mời hai người lên sân đấu.

Tất cả đồng loạt vỗ tay để khích lệ hai đấu thủ tiến lên sàn đấu. Hình ảnh hai người được hiện trên màn hình lớn khi họ đi xuống. Calor Eddy lại tiếp tục oang oang bình luận.

- bên phải tôi đây là anh chàng gần bốn mét bẻ đôi, học sinh năm thứ ba, đẹp trai khoa.... cao lớn. Nàng đây thì đẹp tuyệt vời ông mặt trời. Hãy xem hóa và thủy, ai mới xứng đáng ngôi vương.

Bình luận một cách vô tội và khi có các giáo viên khác. Đặc biệt là giáo viên chủ nhiệm lớp 2 - A Onge Bruci thì thật là một sai lầm.

- CẬU - CÓ - BÌNH - LUẬN - TỬ - TẾ - ĐƯỢC - KHÔNG - CẬU - EDDY????

- vâng vâng vâng!!! Em xin lỗi. Hai đấu thủ chuẩn bị, sẵn sàng, CHIẾN!!!!!!!!

Nếu không làm thì hình như ngay sau đây có tiếng ai đó bị cốc u đầu.

Trận đấu diễn ra khá kịch liệt giữa một bên nước, một bên lửa. Charlie Miller liên tục phun ra những luồng lửa đỏ nóng bỏng trong khi Melly William chỉ gắng sức phòng thủ. Yuuki nhận thấy cô ấy không phải là một người yếu thế với khả năng phòng thủ tốt như vậy, mình chứng cho kết luận này là chỉ với một đòn, Melly đã đập tan đám lửa phiền phức của Charlie đi. Giờ đây nó chỉ còn cháy xèo xèo âm ỉ trong vô vọng.

Phần lớn Yuuki chú ý vào Melly William - người cùng sở hữu hệ ma pháp như mình. Cứ xem cách cô ta chiến đấu để mà bổ sung cho những thiếu sót của mình, một cách học thông minh.

- vâng, cứ tưởng William đã đảo ngược được tình thế. Ai ngờ anh bạn Miller này lại khó chơi đến thế. Nhưng mà liệu tôi có nên nói là anh bạn nên nhường phụ nữ không đây??? Sao lại đi cái thứ nóng cháy da thịt đó vô người cô vậy???

Ngay cả khi đã bị sút đầu mẻ trán, nhưng tên Calor Eddy này vẫn muốn làm "ngra quen đường cũ" đây mà. Sự vui tính này lại một phen nữa hiệu quả khi người ngồi ôm bụng mà cười ra nước mắt.

Có lẽ Sam Walker là người duy nhất không chịu chú ý vào diễn biến trận đấu. Anh ta cứ nhìn hoài vào một khoảng không nào đó rồi nhủ mày suốt.

Tại sao lại phải đưa khóa tập huấn trong chiến đấu vào đột xuất đến vậy??? Bản thân mỗi Vampire đều được rèn luyện thể chất và ma pháp ở nhà trước cả khi đi học, và nếu có điều kiện thì cũng được đăng kí thêm khóa học ma pháp ở trường. Sau sáu năm học ở trường thì bình thường sẽ học thêm ba năm huấn luyện trong quân đội, nhưng thông tin trên mạng nói là có thể số năm sẽ tăng gấp đôi. Việc này liệu có ý nghĩa gì??? Một sự chuẩn bị chẳng hay chỉ đơn thuần là cải tiến hệ thống giáo dục??? Mà nếu là chuẩn bị thì chuẩn bị cho chuyện gì chứ???

Một cuộc chiến..... có khi nào.....

- thời gian không còn nhiều nữa... 5....4....3....2...1. Hết giờ. Kết quả hòa, chúc mừng hai bạn.

Sam bèn lơ đãng vỗ tay theo đám đông. Lời bình luận của Calor vừa cắt ngang suy nghĩ của anh. Dù sao thì Sam cũng không muốn đem mấy việc như thế này ra chôn đông người mà suy nghĩ thêm nữa. Chẳng có ai dở hơi mà đồng ý chuyện tiêu cực thế cả, với lại cứ im im như vừa rồi có khi sớm thành tự kỉ mất.

- trời ơi, tôi thật muốn quấy quác các bạn ạ. Giờ đến với trận chiến thứ hai thôi, học sinh năm hai.... ANNA FRANCOINS và... VICTORIA ANBE.

Victoria Anbe - đó chính là cô gái mà Yuuki đã lỡ va phải lúc đi chơi cùng Una. Tên và gương mặt cô ta đang hiện rõ trên màn hình lớn.

Cô gái tên Victoria không hề cảm thấy khó chịu khi bị cắt ngang cuộc trò chuyện với hội trưởng Juliet Kalita, học sinh năm thứ tư học lớp 4 - B. Chính xác thì từ lúc này đến giờ toàn là cô ta nói còn cô oan gia ngờ hẹp phải ngồi mà nghe. Kể cả chuyện cô ả này làm sao mà được chỗ Victoria ngồi cũng là một sự cố gắng. Thử hỏi bị dày vò bằng cái thứ giọng cầu kinh thế trong suốt ba mươi phút thì ai mà chịu cho nổi chứ. Trước khi bước xuống sàn đấu, Victoria nhẹ nhàng khuyen, trong đó là cả sự bất lực mặt mũi trước thể loại làm trước nghĩ sau này. Bực bội đến quên luôn cả phép tắc với đàn anh chị lớn hơn mình hai tuổi.

- sự nóng nảy luôn đem lại tai họa, cô thử hỏi xem liệu chủ nhân có thích điều này không, liệu mà sửa đi. Cô thật thảm hại.

Cô ả Juliet này dành nguyên nửa tiếng để than vãn tại sao lúc đó không để cô ta xử cái con nhỏ tên là Ninae vì Victoria từng nói là không có thiện cảm với cô ta lắm. Rồi chuyển qua trách mắng cô lí do mà nguyên một tháng nay không nói gì với Juliet. Vân vân và mây mây, không nhớ hết nổi từng lời của cô ả chua ngoa đó nữa.

Juliet bị tổn thương tới danh dự của mình lắm. Phần nộ tới mức sẽ đập cho Victoria một trận nếu không có ai ở đây. Lại còn bày đặt hờn dỗi lãnh mặt cô cả tháng trời.

Về phần Victoria, cô phải công nhận là độ căm ghét của cô với cô ả này giờ đã lên một tầm cao mới. May ra với Ninae Rothschild, mặc kệ dù cho đó không hẳn là tên thật của cô ta đi chăng nữa, cũng chỉ dừng ở mức độ khó thiện cảm. Thật chẳng hiểu sao ngài Callicantzaro lại thu nạp cái thứ như vậy nhỉ? Có lớn mà chẳng có khôn. Cầu mong sao cho mọi thứ không bị đổ bể bởi sự ngu ngốc rất đáng trách này.

Để tập trung cho trận đấu, Victoria quyết đi định gạt đi mớ phiền phức trong đầu. Hình ảnh cô gái thanh tú, khuôn mặt thiên thần không chút cảm xúc làm điên đảo người nhìn. Khoản tính cách thì không biết thế nào nhưng về mặt ngoại hình thì cô chiếm phần lớn con tim người nhìn, một sự thật hiển nhiên.

Người ta có thể rung động vì cô ấy, người ta có thể đánh đổi mọi thứ chỉ để gương mặt ấy, tâm hồn ấy dành riêng cho mình, người ta có thể đợi chờ mòn mỏi chỉ để nghe tiếng nói chấp nhận họ của cô ấy. Vậy tại sao Sam lại không có được cái "rung động" đấy??? Kể cả khi anh không theo đuổi cô ấy mà là ngược lại, là cô ấy, Victoria Anbe dành trọn "rung động" cho không ai khác ngoài anh. Là do con tim lạnh giá đã quá lâu không được nung chảy nên không cảm nhận thấy thứ cảm xúc xa xỉ ấy chăng???

Hoặc cái gọi là rung động trong tim anh..... dành cho một ai khác rồi chẳng???

Đối thủ của Victoria là Anna Francoins, không cần phải lo lắng vì cô ta chỉ là một quý tộc hạng hai. Huyết thống nhất đẳng trong Vitoria tuy không có cơ sánh ngang với dòng thuần cao quý nhưng cũng ăn đứt nhị đẳng là được rồi.

- Anna Francoins, tóc đen, da trắng, môi đỏ, tôi nghi ngờ là cô ấy có họ hàng với bạch tuyết. Còn Victoria Anbe quả là một "Anbe" chính hiệu, nàng quá rực rỡ và nóng bỏng.

Lần này thì không nghe thấy tiếng quát nào dành cho Calor nữa, ừ thì dai như đĩa giồng cậu ta thì sao kham nổi.

- hai người chuẩn bị, sẵn sàng..... chiến!!!!

Hai nguyên tố hỏa và mộc cùng đồng loạt tấn công. Victoria với tốc độ nhanh và kỹ thuật vượt trội đang dần thắng thế. Cửa thắng dành cho Anna là rất khó, trừ khi cô ta cũng trải qua chế độ luyện tập kham khổ không ngừng nghỉ như Victoria. Đó là quy tắc khi muốn phục vụ ngài Callicantzaro, trước hết bạn phải mạnh và vượt trội hơn người khác.

Cô gái tên Anna này không có ưu thế về tốc độ, ngay đến cách xuất ma pháp cũng không dứt khoát. Victoria liên tục vô hiệu hóa mọi đòn tấn công của Anna. Chưa đầy hai mươi phút, kết quả đã rõ ràng.

- trận chiến giữa hai cô gái kết thúc, hai mươi phút là quá đủ cô gái nhà Anbe thể hiện đẳng cấp của quý tộc nhất đẳng thông qua việc đánh bại tiểu thư nhà Francoins.

Victoria chẳng lấy làm tự hào. Trận chiến này nhìn là đã biết rõ kẻ thắng người thua. Nói thẳng ra thì nó có chút mất công bằng.

Chung quanh, khán giả đang vỗ tay chúc mừng cho chiến thắng không mấy oanh liệt này. Victoria bắt gặp hình ảnh người con trai trong tim cô. Như bao người khác, anh chúc mừng cho cô, kèm theo một nụ cười nhẹ khi ánh cô vừa ghé qua. Anh ta đang đùa giỡn với cảm xúc của cô, Sam là một người ít khi cười, nên lúc trước cô còn tưởng rằng mình là cô gái hạnh phúc nhất trên đời. Cho đến khi hai tiếng "xin lỗi" phát ra từ miệng anh. Vậy mà anh vẫn vô tư cười, cô vui vì nhìn thấy nụ cười của người mà cô yêu thương, lại đau khi nhận ra mình chưa bao giờ quên đi được hình bóng ấy.

Victoria lặng lẽ về chỗ ngồi, mỗi bước chân cô đi là cả một hồi ức ủa về.

- hai đầu thủ cuối cùng của chúng ta trong ngày hôm nay nhé!!! Roxy Yeager và Ninae Rothschild.

Tròng mắt của Sam lay động liên hồi: " cái quái gì cơ??? vô lý?????"

chap kì tới (ngoại truyện): chúng ta chỉ là bạn.

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Ngoại Truyện 1: Chúng Ta Chỉ Là Bạn

Trái tim Victoria như ngừng đập...

" xin lỗi, anh chỉ coi chúng ta... như hai người bạn. "

Thanh âm phát ra thật nhẹ nhàng...

.... nhẹ nhàng cửa đứt trái tim cô.

Anh không có lỗi, lỗi là tại em. Là tại em đã hỏi, là tại em đã quá sống trong ảo tưởng do mình tạo ra. Để rồi tuyệt vọng khi thấy nó sụp đổ, đón đau khổ quai khi thấy nó dần dần tan biến, vì sự thật vẫn là sự thật. Không thể thay đổi.

Mười sáu năm trước, ngày mười tháng mười một năm 2003. Một sinh linh bé bỏng chào đời tại gia tộc Anbe, một dòng tộc quý tộc hạng nhất danh giá phụng sự cho vua Lucifer Valacolari Walker kể từ thế chiến thiên niên kỉ đến nay và góp phần làm nên kết thúc cho cuộc chiến. Victoria Ponose Anbe sinh ra và lớn lên trong sự tự hào và hạnh phúc do dòng máu Anbe mà cô mang.

Victoria từ nhỏ đã tỏ ra là một quý cô có tài năng xuất chúng. Năm bảy tuổi, cô bé thông thạo mọi kiến thức về lịch sử và địa lý, tự viết ra một câu chuyện cho riêng mình. Đã có tài lại có sắc, người ta gọi công chúa nhà Anbe là "ngọn lửa kiều diễm", mái tóc cô bé như được tôi luyện trong màn lửa, đôi mắt cô bé to tròn như hai viên Ruby đã qua mài dũa và đánh bóng, đôi môi chúm chím, gương mặt bầu bĩnh. Tất cả được tạo hình ra đẹp độc đáo đến mức ta khó có thể nhầm lẫn với những người khác.

Từ nhỏ đã luôn được nhận những khen từ ba mẹ và mọi người, Victoria tuyệt nhiên không bao giờ có lấy một chút kiêu ngạo. Cái khó tính nhất ở cô bé chính là cuồng sự hoàn hảo, đó dường như đã là niềm kiêu hãnh của cô bé. Nó trở thành chân lí sống của cô, nên từ cách hành xử cho đến phong thái, từ căn phòng cho đến các vật dụng nhỏ nhất, v...v đều phải thật "hoàn hảo". Có vậy thì mới xứng đáng là một "Anbe".

Năm mười tuổi, Victoria vinh dự được diện kiến đế vương Lucifer cùng hai hoàng tử trong dịp giáng sinh ở lâu đài Hunyad. Ấn tượng về hai anh em Sam và Ray là hai người chẳng giống nhau một chút xíu nào, người anh Ray lớn hơn cô ba tuổi mang rất nhiều nét giống mẹ mình - Claudia Rupet, công chúa người sói, con gái thứ mười của vị vua sói Pol Rupet. Ngoại trừ đôi tai sói ra, anh ta cũng sở hữu mái tóc xoăn hồng, đôi mắt xanh lục đặc trưng của nhà Rupet. Trái ngược với anh trai, Sam thì y hệt cha mình, từ mái tóc bạch kim đen dần về phía đuôi một cách quái lạ cho đến nước da trắng, đôi mắt xám tro.

Đối với Victoria, và chắc hẳn những người khác cũng vậy. Màu xám trong mắt cô bé chẳng thể gọi là đẹp, nó thật tầm thường, nhàm chán và ảm đạm. Nhưng chưa bao giờ cô bé lại nhìn say mê vào thứ gì màu xám lâu đến thế, cô bé chưa bao giờ thấy đứa trẻ mười một tuổi nào khép kín được nội tâm mình bằng sắc thái u ám giới đến thế. Dù cho nó có vô hồn, thế mà cô bé vẫn cảm nhận được sự cuốn hút đến lạ kì đến từ đôi mắt ấy. Gọi đôi mắt là cửa sổ tâm hồn đúng là đâu có sai mà, làm cô bé thật ghen tị với "cửa sổ tâm hồn" của vị hoàng tử này quá, dẫu rằng gu đỏ từ đầu đến chân của Victoria không một ai chê. Victoria trong tích tắc ngăn ngòi thiết tha nghĩ, cô bé thật muốn bước tới để sưởi ấm sự lạnh lẽo cô đơn trong lòng chủ nhân của cặp mắt ấy.

- xin chào em, em muốn anh gọi em là Anbe hay Victoria???

Cô bé như bừng tỉnh khỏi cơn mê, nâng váy lên, tao nhã cúi đầu thật hoàn hảo. Lễ phép đáp lại Ray Walker:

- cứ gọi bằng tên thừa hoàng tử.

Sam im lặng, nhìn chòng chọc vào Victoria làm cô bé còn tưởng mình làm sai chuyện gì. Rồi cậu nhóc nặn ra một nụ cười méo mó.

- rất vui được làm quen.

Cô bé rất muốn nói chuyện cùng Sam, nhưng không biết nên bắt đầu từ đâu. Thế là Victoria cứ chần chừ, tạm quay mặt đi chỗ khác, đắm chiêu đưa tay lên cảm suy nghĩ. Rốt cuộc lại không được, vị hoàng tử Haroka Refibrun, con trai của vị thần chủng sở hữu hòa thuật mạnh nhất Vampire's Land - Lucas Assasabonsam Refibrun, lảng xảng đi tới, kéo Sam mà Victoria thấy rằng họ có vẻ là đôi bạn thân thiết. Sam nói rằng một lúc cậu ta sẽ quay lại ngay, sau đó vui vẻ theo tên bạn ra ngoài.

Victoria nhìn theo bóng lưng đang nhỏ dần với vẻ tiếc nuối nhói lên trong tim. Ray Walker, nhẹ nhàng an ủi cô bé :

- em thông cảm cho, thằng bé đã trở nên như vậy từ khi nó quen cậu bạn nhà Refibrun. Giờ thì nó còn thân với cậu nhóc ấy hơn cả anh ruột nữa. Nếu Haroka mà là con gái thì không chừng chúng nó cưới nhau luôn ấy chứ.

Một cơn mưa cảm xúc thấm nhẹ vào lòng Victoria, ước gì cô bé là vị hoàng tử nhà Refibrun đó. Nhìn kìa, khi chơi cùng với cậu ta Sam trông rất vui vẻ.

Nơi ở của nhà Anbe nằm trên mảnh đất của gia tộc Walker, mà khoảng cách lại còn vô cùng gần. Nên việc Victoria có muốn sang chơi cùng hai vị hoàng tử không hề khó. Cả ba người đã thân với nhau từ sau bữa tiệc giáng sinh đó. Nói là ba, nhưng thực chất Ray là người ra sức gắn kết mối quan hệ giữa Victoria và Sam. Anh chàng chẳng biểu lộ cảm xúc gì nhiều mà phần lớn thời gian cứ trầm tư. Thi thoảng nói cười được vài câu xong thôi.

Một ngày cuối tuần tươi sáng, chim chóc mùa ca reo vui, đắm chìm vào sắc màu trong trẻo của mùa xuân, từng đám mây trắng mềm như kẹo bông đường như cũng trôi chậm lại để thưởng ngoạn cái đẹp ấy. Cây cối được nhuộm màu xanh non mới mẻ. Ba đứa trẻ tận dụng không khí ấm áp sáng sủa để mang sách ra ngoài trời đọc dưới một cây cổ thụ lâu năm. Mùi cỏ dại ngai ngái và mùi đất thoang thoang qua mũi. Không thơm nhưng thật dễ chịu, tại sao à??? Vì thiên nhiên luôn mang tới cho ta những điều kì diệu mà.

Ngoài Victoria và Ray cứ đọc truyện tiểu lâm được một lúc lại phá ra cười. Sam vẫn dửng dưng, nghiêm túc chăm chú vào cuốn sách như cậu học sinh ngồi trong lớp. Lúc nào tò mò quá thì ngo sang sách hai bạn xem có gì khiến cho họ cười ghê vậy.

Được một lúc thì Ray đề xuất rằng cậu nhóc sẽ đi lấy một chút đồ uống giải khát mà theo cậu ta nếu mang ra nhấm nháp trong tiết trời này thì hết sức tuyệt vời.

Còn lại Victoria cùng Sam dưới tán cây. Chắc Sam không thấy gì nhưng cô bé rất căng thẳng, đây là một cơ hội tốt để bắt chuyện với cậu ta. Nhưng lỡ như cậu ấy không muốn nói chuyện cùng cô bé??? Nhờ cậu ấy máng cô bé thì sao???

Cơ mà từ lúc nào cô bé lại quan tâm người khác nghĩ gì về mình nhiều tới vậy nhỉ???

Không không... có khi là suy nghĩ của tuổi dậy thì thôi, nhưng mà Victoria mới có mười tuổi mà. Cứ coi như là dậy thì sớm vậy!!!!

"Thôi nào, phải mạnh mẽ lên cho ra dáng một Anbe chứ!!", cô bé tự nhủ. Nhích người từng chút một về phía Sam.

- hoàng tử à.

-..... - Sam vẫn im lặng lướt từng chữ trên cuốn sách.

- hoàng tử! - Victoria tăng âm lượng giọng nói, kéo kéo tay áo Sam.

Sam ngược đầu lên, nhìn Victoria bằng đôi mắt xám tuyệt đẹp ấy. Đôi mắt vẫn lạnh nhạt như thường.

- sao, em muốn nói gì???

Nói gì bây giờ??? Victoria làm điệu bộ của người bị mắc nghẹn thức ăn ở cổ họng. Thật vội vàng quá.

Tại sao....

....anh luôn buồn như vậy???

Đó chắc chắn là điều Victoria muốn hỏi, nhưng cô bé lại sợ bị coi là vô duyên khi tọc mạch vô đời tư của người khác. Dù sao đầu óc của đứa trẻ mười tuổi cũng chẳng nghĩ ra cách hỏi nào khác để cho thêm phần tế nhị, cô bé lặp lại đúng suy nghĩ của mình qua giọng nói.

Sam có mở to mắt. Victoria cương quyết nhìn thẳng với gương mặt ấy, đồng thời cố gắng không để lộ ra bất cứ cảm xúc nào. Đã phi lao thì đành phải theo lao thôi.

Sam cất tiếng, mặc dù trước đây anh đã mở miệng một lúc lâu:

- anh cho rằng, chuyện mẫu hậu Claudia mất đã tác động tới tâm lý của anh khá nhiều.

Giờ cô bé lại hỏi hên khi đã hỏi Sam. Nữ hoàng Claudia Rupert đã mất do một thanh gươm bạc găm trúng tim do trận càn quét của các Althwar, những kẻ phản động không rõ nguyên nhân. Vào thời điểm ba năm trước chúng hoành hành rất mạnh.

Victoria đã gọi lại cho Sam một kí ức buồn rồi, lần sao đây???

- em... xin lỗi.

- không hề gì, chuyện đã qua lâu rồi.

Quen được với Sam một thời gian, Victoria mới hiểu ra cách cậu nhóc phản ứng với những tình huống bất ngờ. Luôn luôn bình tĩnh hết mức có thể, che dấu bà khép kín cảm xúc hết mức có thể. Nhưng để được như vậy, việc phải gồng mình lên mà giữ cho biểu cảm ấy không bao giờ lay chuyển là cả một gánh nặng. Không chia sẻ, tâm sự cùng ai để giải tỏa con đau đó cũng là một gánh nặng.

Những kiểu người như thế không thể có cảm xúc như người bình thường. Không vui, không buồn, không giận, đó là một khiếm khuyết của họ. Không hẳn là không thể mà là họ không muốn, họ sợ người ta sẽ dè dặt, sợ người ta sẽ chê cười họ yếu đuối. Kể cả bạn có là phụ nữ đi chăng nữa, xã hội sẽ không vì thế mà nhường bạn đâu.

Đôi mắt xám ấy, có sao lại lạnh đến vậy?? Có sao lại không có một chút ngọn lửa nào tới sưởi ấm nó vậy??? Có sao lại để nó găm nhăm nõi cô đơn lạnh giá đó vậy???

Không, cho dù có lạnh đến đâu, có buốt, có rét đến đâu. Victoria không tin là " ngọn lửa " chân thành của cô bé không thể làm tan chảy trái tim băng giá.

- hoàng tử này..

- cứ gọi là Sam

- Sam này, anh có coi em là bạn không???

- ơ.. chắc chắn rồi.

Victoria đến gần Sam thêm, khí thế nói to:

- vậy thì anh có hiểu " bạn bè " nghĩa là như thế nào không??? Bạn bè là phải tin tưởng, trân trọng lẫn nhau. Bạn bè là cái cẳng của ta khi ta gãy chân, cũng là cái bao tải để ta trút phiền muộn vào đó.

Ah, bạn bè, ra là như vậy. Sam thắc mắc tại sao từ trước đến giờ mình chưa bao giờ quan tâm đến thành phần đó. Cô ấy đã nói mình là bạn anh, tức là người sẵn sàng chia sẻ, vui buồn có nhau. Trung thực như tấm gương, buồn cùng buồn, vui cùng vui.

- thế tại sao em muốn làm bạn anh?? Do anh là hoàng tử hay lòng thương hại???

Victoria im một lúc, nhẹ nhàng nói:

- do sự thương hại, em thương hại, tội nghiệp trái tim lạnh lẽo của anh. Nhưng từ bây giờ anh phải chứng minh cho em thấy anh xứng đáng là bạn em. Em không muốn tỏ ra thương hại nữa, và em tin anh cũng không cần người khác phải thương hại.

- ...

- muốn làm bạn em, trước hết anh cười cái cho em coi nào. Em không muốn chơi cùng người cứ cầm như hén suốt cả ngày và mặt ỉu xiu như bánh bao chiều đâu.

Ngoài cha mẹ và anh trai ra, chưa ai dám ra lệnh cho Sam Walker như vậy cả. Sam không thích bị ra lệnh, có một thứ gì đó trong con tim cậu nhóc vừa mới sống dậy, nó mời gọi, dụ dỗ cậu hãy nghe theo cô bé ấy.

Môi cậu bé cong lên, làm gương mặt có tổ chất điển trai lại càng đẹp thêm. Lần đầu tiên Victoria thấy một con gió thoảng qua từ đôi mắt xám ấy, con gió ấy không rét buốt, lạnh giá nữa mà thật mát mẻ, thật dễ chịu. Nó khiến cô bé không thiết nhìn đến những thứ khác nữa.

- Ú ÒA!!!!

Victoria giật bắn người, lại trò đùa của Ray đây mà. Cô bé còn chưa kịp mắng thì cậu chàng đã láu táu nói tương lên.

- ối giời ôi!!! Chết thật chết thật!!! Tại sao tôi già đầu thế này mà chưa có một cô em nào để ý mà đứa em trai chỉ cần cười một cái là gái đồ thế này????

- anh đang nghĩ gì vậy Ray??? Sai bét rồi, Sam mau nói gì đi. - Victoria chấp nhận vứt bỏ sự hoàn hảo của mình để bắt Ray im miệng lại. Mặt cô bé giờ đã đồng màu với mái tóc của cô.

- thôi đi Ray, em vẫn muốn sống cuộc đời "độc thân vui vẻ lắm".

.....

"ahaha, anh sai rồi nhé Sam. Phải là năm 1019 chứ."

"sao sai được, người ta chỉ nói là khoảng 1000 năm trước, tức là đáp án của anh vẫn có khả năng đúng."

"lêu lêu, đã sai còn cố cãi. Con trai gì mà...."

"mà....."

"không có gì cả. Làm sao mà nhìn em ghê thế???"

.....

"thôi đừng giận nữa mà Vic!!!"

"ai bảo anh ý mà lực của mình mạnh cơ, cố tình dụ em đấu với anh chứ gì?"

"em là đứa khiêu khích anh trước chứ bộ."

"... nhưng mà... nhưng mà anh cũng phải "quân tử" một chút chứ!! Em cũng chân yếu tay mềm."

"vâng, hẳn là chân yếu tay mềm."

"hai - đứa - lại - hèn - hò - rồi."

"IM ĐI RAY!!!!"

Victoria chưa khi nào thấy cuộc sống lại tươi đẹp đến vậy. Mỗi khi ở cùng Sam, những trận cười của cô bé và Ray nhiều đến muốn nổ cả ruột. Sam đã không còn là Sam nữa, cậu ấy đã thay đổi, dễ hòa nhập hơn và không còn sự u ám đen tối sâu thẳm như nhìn xuống bờ vực nữa. Victoria còn không thể giữ nổi sự hoàn hảo của một quý cô khi ở cạnh hai người này.

Cô bé cũng nhận ra những biểu hiện lạ của chính cơ thể mình. Nhịp tim của cô càng lúc càng đập nhanh hơn vào năm mười bốn tuổi, cứ ở cạnh Sam là bị vậy hoài. Và cái cảm giác nhớ một người nhưng khi gặp lại ngại ngần muốn trốn đi càng dữ dội hơn. Trong khi những lời trêu ghẹo của Ray cứ vang vọng bên tai khiến cho Victoria không thể nào thoải mái mà chơi với Sam như trước được.

Cho đến khi Victoria hiểu điều đó có nghĩa là thích một người. Cô bé trở nên hoảng loạn và căng thẳng hơn bao giờ hết mỗi khi nhìn thấy anh em nhà Walker, đến mức Ray không dám trêu cô bé nữa. Victoria phải đấu tranh tư tưởng rất nhiều đấy.

"phải nói ra, mình là cô gái đừng cầm mà."

"không, ngại lắm. Nhớ anh ấy cười rồi không thèm chơi với mình nữa thì sao???"

" nhưng mà không thể như thế này mãi được. "

" Phải làm sao đây??? "

Victoria Ponose Anbe không nhớ hôm đó là ngày mấy, tháng mấy. Chỉ biết rằng đó là một buổi chiều tối của mùa hè oi ả, hoàng hôn đã buông xuống. Thời điểm mà công viên Divertido bắt đầu đông khách, cái nắng nóng của buổi sáng và trưa đã dịu lại khi mặt trời lặn. Là lúc cho xứ sở về đêm của Vampire hoạt động. Ba đứa trẻ Ray, Sam và Victoria đã uống gần hết mười chai nước giải khát. Vui chơi thật đã đời vì được hôm ba mẹ cho chúng đi chơi riêng với nhau. Victoria sẽ thoải mái trọn vẹn hưởng thụ ngày hôm đó nếu cô bé vẫn còn nỗi băn khoăn vương bận trong lòng.

Gần đến lúc cuộc vui kết thúc, tâm trạng Victoria thêm lo lắng. Nói, để thời điểm khác hay không bao giờ đây????

Quyết đoán lên nào, cô bé là một Anbe cơ mà. Victoria đầm nhẹ ngực mình vài cái, làm sao cho điều hòa lại nhịp tim bất ổn định này. Xong, cô bé kéo Sam lại gần mình, nói sao cho Ray không thể nghe thấy, khoảng cách gần kề làm mặt cô bé nóng lên nhanh như đun nước sôi trong ấm siêu tốc.

Sam quay sang bảo với Ray, chợt thấy anh trai có biểu hiện rất lạ. Từng tiếng " khục khục " do nín cười mà tạo thành, trong khi đó xung quanh chẳng có gì đáng cười cả. Thấy Sam nhìn mình như đang xem một tên làm trò lò bịch, Ray quay đi để ngăn tràng cười sắp phụt ra khỏi miệng.

- nếu anh nghe thấy rồi thì làm ơn cuốn xéo ra chỗ khác một lúc nhé.

Ray gật đầu, miệng vẫn phát ra mấy tiếng khục khục. Trên đường đi cậu chàng còn cố ý nói ra mấy từ " hẹn hò " và " tỏ tình " khiến Sam suýt nữa ném vỏ chai nước giải khát vào đầu Ray.

Cô bé dắt Sam ra một chỗ ít người hơn, trái tim bé nhỏ càng đập rộn ràng. Đã phi lao thì phải theo lao thôi. Sam vẫn kiên nhẫn đợi chờ xem Victoria muốn nói gì mà phải bí mật thế. Có chăng nó cũng sẽ giải thích được ra tại sao gần đây biểu hiện của Victoria trở nên rất khác thường. Sam khá bối rối trước nó, cậu nhóc có gắng hỏi rồi mà cô bé chỉ ậm ừ trốn tránh.

- Sam à, nghe kĩ và đừng có cười hay giận em nhé!!

- ừ.

- em thích anh.

-..... em mới nói là..

- em - thích - anh.

Victoria xấu hổ hết mức, khuôn mặt cô bé ửng đỏ lên khi phải nhắc lại cụm từ đó.

Thích???

Cô ấy vừa mới nói là " thích anh " ????? Tức là Sam đây ư??? Liệu cậu có nghe nhầm???

- thích.. kiểu bạn bè, hay ... cặp đôi??

Cô bé gơ hai ngón tay lên.

Sam lo lắng nhìn Victoria, cô bé trông hồi hộp nhưng có khi đây là bình tĩnh hết mức có thể rồi. Cậu có thể nghe thấy tiếng thở mạnh hơn bình thường của cô.

Thời gian trôi qua thật chậm, tưởng chừng như đồng hồ không chạy, vạn vật bất động. Victoria mong mỏi chờ câu trả lời của Sam, đồng thời trong lòng cô nhói lên một cơn đau khác thường. Cô không biết cảm giác đó là gì. Cũng không biết giờ Sam còn căng thẳng hơn cô gấp nhiều lần.

- anh xin lỗi, Vic.

Sam không dám nhìn thẳng vào Victoria. Cậu không biết phải làm sao trước đôi mắt đầy tuyệt vọng khi nghe những lời tuyệt tình ấy, trước giờ toàn cô bé là người mang anh ra ánh sáng, đưa anh đến với niềm vui. Sam sẽ thấy thật tội lỗi khi thứ ánh sáng giúp cho anh bật dậy từ vực thẳm cảm thấy đau đớn và xót xa. Cậu rất cảm kích cô bé, rất quý trọng tình bạn này. Nhưng tuyệt nhiên không đi quá giới hạn, tức là không có tình yêu. Cô bé rất tốt, rất đáng yêu, Sam thích cô bé, nhưng đó là thích theo kiểu bạn bè chứ không phải yêu.

- xin lỗi, anh chỉ coi chúng ta... như hai người bạn.

Ah... Victoria biết cảm giác đó là gì rồi. Đó là khi người ta bị từ chối, tình cảm không được đáp lại, thật vô vọng. Victoria chưa bao giờ thấy lạnh như vậy trong mùa hè, chưa thấy đêm mau xuống và tối như vậy, chưa bao giờ thấy trong tim mình có khoảng trống lớn không thể lấp đầy như vậy, chưa bao giờ thấy đôi mắt cô bé lại nhoe đi nhanh chóng như vậy.

Cô bé gượng cười, cười như thể bị đau răng. Giả vờ dụi bụi mắt để chặn mấy giọt nước mắt sắp chực trào ra. Trả lời Sam bằng cái điệu cao vút giả tạo mà ngay cả cô bé còn không tưởng tượng nổi:

- ừm, em không để bụng đâu. Em chỉ muốn nói như vậy thôi, dù sao thì cũng cảm ơn anh.

..... và chưa bao giờ buổi đi chơi của bộ ba lại âm thầm đến như vậy.

Đã hai năm, hai năm rồi. Vậy mà cô vẫn chưa thể nào quên đi mối tình đầu ấy. Victoria bề ngoài thật mạnh mẽ, hững hờ như chính bản sao hoàn chỉnh của Sam, người ta biết thế, người ta thấy thế. Nhưng người ta không biết, người ta không thấy khi cô lặng lẽ khóc, khi đôi mắt hồng ngọc đẹp đẽ ấy ngấn lệ trong cô đơn. Người một thời từng là bạn với anh chàng đó, giờ không còn. Người một thời từng kéo anh ra khỏi vực sâu đen tối, giờ quay lưng làm bạn với nó. Cảm giác ghen ghét đố kỵ trỗi dậy trong lòng mỗi khi thấy anh nói cười cùng cô gái khác, cô âm thầm giấu nó trong lòng. Vì đơn giản, em chẳng là gì trong anh cả.....

chap kì tới: trận đấu đầu tiên.

Oài, 3k9 từ rồi, không biết khi nào mới phá đảo tiếp được đây???

Bạn đang đọc truyện *Vampires Land* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.